

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kemikalier, lov om miljøbeskyttelse og lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v.

(Supplerende bestemmelser til markedsovervågningsforordningen og offentliggørelsesordning, registreringsordning samt andre justeringer af tilsyns- og håndhævelsesbestemmelserne i lov om kemikalier)

§ 1

I lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 26. januar 2017 om kemikalier, som ændret ved lov nr. 806 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 37 a og efter overskriften før § 38 indsættes:

»§ 37 b. Miljøministeren fastsætter regler om registrering som betingelse for at producere, levere, importere, eksportere, forhandle, oplagre eller distribuere bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse. Ministeren fastsætter derudover regler om gebyr til dækning af udgifterne ved registreringsordningen. Ministeren fastsætter endvidere regler om, at registreringen og gebyrbetalingen herfor skal ske digitalt, herunder ved anvendelse af bestemte it-systemer.«

2. I § 39 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Enhver erhvervsdrivende skal efter anmodning fra ministeren eller tilsynsmyndighederne, jf. § 47, give de oplysninger, som skønnes nødvendige for myndighedernes administration eller kontrol af loven og af regler fastsat i medfør af loven og i regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde, herunder til afgørelse af, om et forhold hører under tilsynsmyndighedens kompetence.«

3. I § 48, *stk. 4*, udgår », om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare,«, og der indsættes efter »§ 38 f«: »og § 39,«.

4. I § 48 a indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Tilsynsmyndigheden kan med navns nævnelse offentliggøre oplysninger om påbud, forbud, indskærpelser, politianmeldelser m.v., som er meddelt i forbindelse med tilsynsvirksomheden. Offentliggørelse efter 1. pkt. kan ske udelukkende digitalt.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter *stk. 6* og *7*.

5. I § 48 a, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-6«.

6. I § 48 b, *stk. 1*, ændres »foretage beslaglæggelse af « til: »beslaglægge«.

7. I § 49 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

»*Stk. 3.* Enhver producent, importør eller forhandler, som sælger stoffer, blandinger eller andre varer via en onlinegrænseflade, skal efter anmodning fra tilsynsmyndighederne og for egen regning fremsende

UDKAST

prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til brug for tilsynsmyndighedernes varetagelse af tilsynsopgaver eller andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven. Tilsynsmyndighederne sender kvittering for fremsendte eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til afsenderen. Producenten eller importøren af de fremsendte prøveeksemplarer er forpligtet til at godtgøre en forhandler de fremsendte prøvers fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af en kvittering.

Stk. 4. Tilsynsmyndighederne kan som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i loven eller i regler fastsat i medfør af loven, erhverve prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder ved brug af skjult identitet.«

8. § 50 affattes således:

»§ 50. Tilsynsmyndighederne kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller i regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.«

9. Efter § 50 indsættes:

»§ 50 a. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter § 50 ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller i regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Tilsynsmyndigheden skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

10. I § 59, *stk. 1, nr. 5*, ændres » eller § 48« til: », § 48, § 49, *stk. 2* eller § 50«.

11. I § 59, *stk. 4*, indsættes efter »§ 37, «: »§ 37 b, «.

12. I § 59, *stk. 5*, ændres » og § 35« til », § 35 og § 37 b«.

UDKAST

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019, som ændret ved lov nr. 61 af 28. januar 2020, lov nr. 645 af 19. maj 2020, lov nr. 807 af 9. juni 2020 og lov nr. 808 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 79 d indsættes:

»§ 79 e. Miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om tilsynsmyndighedens tilsynsforpligtelser og -beføjelser.

Miljøministeren fastsætter herunder regler om at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller regler i forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde fra en onlinegrænseflade.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvorfra der gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller regler i forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.«

2. Efter § 101 indsættes i *kapitel 11*:

»§ 102. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 1, ikke er efterkommet.

Stk. 2. Afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade efter stk. 1 eller efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter stk. 1 eller efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Hvis grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 eller efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige

UDKAST

ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

3. I § 110, stk. 1, nr. 1, ændres » eller § 89 c,« til: », § 89 c eller § 102, stk. 3,«.

4. I § 110, stk. 3, indsættes efter »§ 79 d, «: »§ 79 e, «.

§ 3

I lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 4. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

§ 6 b. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter § 6 a ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter begæring fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå ministeren ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Ministeren kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Ministeren skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Ministeren skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal ministeren, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

2. I § 7 indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om erhvervelse af produktprøver som led i kontrollen.«

3. I § 11, stk. 3, indsættes efter »herunder om«: »tekniske, « og efter »skriftligt«: »og elektronisk«.

UDKAST

4. I § 13, stk. 1, nr. 1, ændres » eller § 6« til: » § 6 eller § 6 a«.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Markedsovervågningsforordningen
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Kemikalieloven
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Øvrige ændringer af tilsyns- og håndhævelsesbestemmelser i kemikalieloven
 - 3.2.1. Registreringsordning
 - 3.2.1.1. Gældende ret
 - 3.2.1.2. Miljø- og fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2.2. Forbud mod import, salg og anvendelse af stoffer, blandinger og varer ved manglende oplysninger
 - 3.2.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2.3. Offentliggørelse af overtrædelser
 - 3.2.3.1. Gældende ret
 - 3.2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2.4. Beslaglæggelse
 - 3.2.4.1. Gældende ret
 - 3.2.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2.5. Prøveeksemplarer fra E-handel
 - 3.2.5.1. Gældende ret
 - 3.2.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Miljøbeskyttelsesloven
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Gødningsloven
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet

UDKAST

6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslagets hovedindhold er en supplerung af de dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (herefter markedsovervågningsforordningen), hvor det i forordningen pålægges den enkelte medlemsstat at fastsætte regler for markedsovervågningsmyndighedens beføjelser og forpligtigelser for så vidt angår produkter omfattet af EU-retsakter opført på forordningens bilag 1.

Supplerung af reglerne i markedsovervågningsforordningen forudsætter ændring af lov om kemikalier med senere ændring, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 26. januar 2017 (herefter kemikalieloven), lov om miljøbeskyttelse med senere ændringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 (herefter miljøbeskyttelsesloven) samt lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 4. januar 2017 (herefter gødningsloven).

Markedsovervågningsforordningen stiller bl.a. krav om, at der føres effektiv kontrol med de produkter, som er omfattet af de sektorspecifikke retsakter, der er omfattet af forordningens bilag 1.

De produktkrav, der følger af de sektorspecifikke EU-retsakter, er allerede i dag gennemført i dansk ret, herunder i de kemikalieloven, miljøbeskyttelsesloven og gødningsloven som foreslås ændret med dette lovforslag. Markedsovervågningsforordningen overlader til medlemsstaterne at sikre et system til effektiv markedsovervågning af de produkter, der er omfattet af forordningen. En del af lovforslagets bestemmelser har således til formål at sikre, at myndighederne har de nødvendige beføjelser til effektivt at føre kontrol hermed.

Det foreslås endvidere i dette lovforslag at omfatte flere produktområder, end de der er omfattet af markedsovervågningsforordningen. Således vil beføjelserne kunne benyttes på alle de produkter, der er omfattet af *kemikalieloven* og *gødningsloven*, og ikke alene de produkter, som er omfattet af de sektorspecifikke retsakter, som er omfattet af forordningen. Årsagen hertil er, at der ikke bør være forskel på tilsynsmyndighedernes mulighed for at føre effektivt tilsyn med farlige produkter, uanset om de er omfattet af markedsovervågningsforordningen eller f.eks. nationale regler. Det foreslås dog i forbindelse med *miljøbeskyttelsesloven*, at der kun vil være mulighed for at fastsætte regler, hvor dette fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtigelser, og dermed ikke hele miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde. Dette foreslås, da miljøbeskyttelsesloven dækker et meget omfangsrigt og forskelligartet regelsæt og mange reguleringssubjekter, og det vurderes derfor uhensigtsmæssigt på miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde, at de udvidede tilsynsbeføjelser skal gælde hele miljøbeskyttelsesloven og regler fastsat i medfør af denne.

Lovforslaget indeholder desuden forslag til en række yderligere beføjelser i kemikalieloven. I forbindelse med ændringen af kemikalieloven vurderes det at være hensigtsmæssigt at tilføje fire yderligere beføjelser, som tilsynsmyndigheden kan benytte, så der sikres et effektivt tilsyn på kemikalieområdet. Det drejer sig om hjemmel til etablering af en offentliggørelsesordning, beføjelse til at påbyde forbud mod salg, import og

UDKAST

anvendelse af stoffer, blandinger og varer, når tilsynsmyndigheden ikke får de oplysninger, som de har anmodet om, beføjelse til udtagning af prøveeksemplarer fra internetbutikker for virksomhedernes egen regning samt en opdatering af beslaglæggelsesbestemmelsen.

Ud over disse fire ekstra beføjelser foreslås det i kemikalieloven, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om et registreringskrav for alle danske producenter, importører, eksportører, leverandører, lagerholdere, distributører og forhandlere af bekæmpelsesmidler til erhvervmæssig brug som en opfølgning på Pesticidstrategien 2017-2021. Pesticidstrategien er indgået mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti og i strategien er aftaleparterne enige om at sætte rammen for en reduceret belastning af pesticider og sikre en anvendelse af de mindst belastende pesticider og for en fornuftig og sikker brug af pesticider i Danmark.

2. Markedsovervågningsforordningen

Markedsovervågningsforordningen afløser Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter for så vidt angår de dele af forordning 765/2008/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 169, der omhandler markedsovervågning.

Markedsovervågningsforordningen bygger videre på principperne i forordning 765/2008/EF, hvorefter formålet fortsat er, at produkter, der er omfattet af varernes frie bevægelighed inden for EU, opfylder krav om et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser som bl.a. sundhed, sikkerhed og forbrugerbeskyttelse. Markedsovervågningsforordningen sigter således mod at forhindre, at produkter, der ikke overholder de gældende regler, som er farlige for brugerne, og som kan forvride konkurrencen i forhold til de erhvervsdrivende, der sælger lovlige produkter, bringes i omsætning på EU-markedet. På den måde styrkes sikkerheden i det indre marked for varer.

Et af markedsovervågningsforordningens hovedformål er at opdatere reglerne, så de afspejler opbygningen af moderne forsyningskæder og forbrugsadfærd. Det vil primært sige en opdatering som følge af det øgede udbud af produkter til salg online og stadig mere komplekse forsyningskæder. Et andet hovedformål er at ensarte markedsovervågningen yderligere både på tværs af medlemsstaterne og på tværs af produktområder. Markedsovervågning er den samlede betegnelse for de kontrolaktiviteter og foranstaltninger, der gennemføres og træffes af myndighederne for at sikre, at markedsførte produkter opfylder de gældende regler.

Markedsovervågningsforordningen fastsætter regler om markedsovervågning og produktoverensstemmelse på EU-niveau for de produkter, som er nærmere afgrænset i bilag 1 til markedsovervågningsforordningen. Markedsovervågningsforordningen gælder for 70 direktiver og forordninger og ensarter dele af forpligtelserne og kontrolbeføjelserne. Af forordningens bilag 1 fremgår en lang række af harmoniserede EU-retsakter, som fastsætter nærmere krav til de enkelte produktområder.

Markedsovervågningsforordningen er almenlydlig, bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i dansk ret. Samtidig er det et krav i forordningen, at bestemmelser vedrørende den praktiske markedsovervågning suppleres i national lovgivning. Forordningen forpligter således medlemslandene til at sikre, at deres markedsovervågningsmyndigheder har en række konkrete minimumsbeføjelser til rådighed. De fleste af disse beføjelser findes allerede i dansk ret i dag, mens enkelte enten er helt nye eller er skærpede i forhold til den eksisterende regulering. De nye beføjelser omfatter eksempelvis muligheden for at indhente oplysninger, herunder om indlejret software i produkter, muligheden for at udføre markedsovervågning under skjult identitet og muligheden for at blokere adgangen til en onlinegrænseflade, hvis der markedsføres produkter, som udgør en alvorlig risiko. Forordningen giver samtidig mulighed for, at myndighederne kan viderefakturere

UDKAST

omkostningerne forbundet med markedsovervågningen helt eller delvist til virksomheden i tilfælde af uoverensstemmelse.

Hvor dette lovforslag supplerer markedsovervågningsforordningen, er der i væsentlig grad skelet til lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, som supplerer markedsovervågningsforordningen på Erhvervsministeriets område. Eksempelvis er ordningen for blokering af hjemmesider i dette lovforslag identisk med ordningen i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Kemikalieloven

3.1.1. Gældende ret

I kemikalieloven reguleres alle faser i det kredsløb, som stoffer og blandinger gennemløber, det vil sige fra fremstilling af disse stoffer og blandinger, til opbevaring og anvendelse i virksomheder og husholdninger til den endelige bortskaffelse som affald.

Formålet med kemikalieloven er, at forebygge sundhedsfare, unødvendig miljøbelastning og miljøskade i forbindelse med fremstilling, opbevaring, anvendelse og bortskaffelse af stoffer og blandinger.

Kemikalieloven finder anvendelse på stoffer og blandinger, samt varer der indeholder eller afgiver stoffer og blandinger.

Reglerne for myndighedernes tilsyn og kontrol findes i kemikalielovens kapitel 10. Tilsyn og kontrol med stoffer, blandinger og varer inden for kemikalielovens anvendelsesområde varetages især af Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen fører tilsyn og kontrol med en stor del af de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af kemikalieloven, herunder med kemi i legetøj, som er reguleret i bekendtgørelse nr. 309 af 3. april 2017 om sikkerhedskrav til legetøjsprodukter og i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning.

Kemikalielovens kapitel 8 indeholder regler om egenkontrol, oplysnings- og undersøgelsespligt og vedrører bl.a. den oplysningspligt, som producenter, importører, forhandlere m.v. er underlagt. Af § 38 f i kemikalieloven følger det, at enhver producent eller importør af et stof, en blanding eller en anden vare skal være i besiddelse af dokumentation for at stoffet, blandingen eller varen er i overensstemmelse med reglerne i kemikalieloven, regler udstedt i medfør heraf eller EU-forordninger. Producenter og importører er ligeledes forpligtigede til at tilvejebringe de oplysninger, som er nævnt i § 38 f, stk. 2, dvs. oplysninger om stoffet eller blandingens handelsnavn- eller navne, kemisk navn, mængden, som sælges eller importeres og for blandinger med kemisk navn på indholdsstofferne og vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret. Tilsynsmyndighederne kan anmode om at få udleveret oplysningerne nævnt i § 38 f, og det følger endvidere af kemikalielovens § 48, stk. 4, at tilsynsmyndighederne kan forbyde import, salg eller anvendelse af et stof, en blanding eller en vare eller påbyde producenten eller importøren inden for en bestemt frist, at dokumentere at pågældende stof, blanding eller vare opfylder de fastsatte krav. De påbudte foranstaltninger kan tilsynsmyndighederne lade udføre for den ansvarliges regning, jf. § 48 a i kemikalieloven. Det er fastsat i kemikalielovens § 39, at ud over de i § 38 f nævnte oplysninger m.v. skal enhver producent, importør, forhandler eller erhvervsmæssig bruger af et stof eller en blanding efter anmodning fra ministere eller tilsynsmyndighederne, jf. § 47, give de oplysninger om stoffet eller blandingen, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for myndighedernes administration eller kontrol af loven, af regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer og blandinger.

UDKAST

Det fremgår af kemikalielovens § 48, stk. 1, at tilsynsmyndigheden skal foranledige, at et ulovligt forhold lovliggøres, medmindre det er af underordnet betydning. Tilsynsmyndigheden skal i den forbindelse efter § 48, stk. 2, 1. pkt., indskærpe de regler, som bliver overtrådt over for den ansvarlige for forholdet og meddele, at det ulovlige forhold skal bringes til ophør. Tilsynsmyndigheden kan normalt meddele, at ophør af eksempelvis salget af en ulovlig blanding skal ske straks.

I medfør af kemikalielovens § 48, stk. 2, 2. pkt., kan tilsynsmyndigheden, når den meddeler en indskærpelse, meddele påbud over for den ansvarlige. Påbuddet skal indeholde de i nr. 1-4 angivne administrative håndhævelsesskridt. Det betyder, at tilsynsmyndigheden kan fastsætte påbud om at give efterfølgende oplysning om faren ved stoffet, blandingen eller varen, og hvordan faren kan forebygges, at afhjælpe forhold, som er årsag til faren, tilbagekaldelse af stoffet, blandingen eller varen fra forhandlere eller brugere samt påbud om, at stoffet, blandingen eller varen skal destrueres på forsvarlig vis.

Som led i varetagelsen af det tilsyn og de kontrolbeføjelser, som miljøministeren er blevet tillagt, er tilsynsmyndigheden eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil efter lovens § 49, stk. 1, tillagt en beføjelse til, til enhver tid og mod behørig legitimation uden retskendelse at få adgang til offentlig og privat ejendom, lokaliteter og transportmidler, herunder adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter og medtage andre genstande uden vederlag, herunder eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer, der er reguleret i medfør af loven. Bestemmelsen gælder også i forhold til EU-forordninger for stoffer, blandinger og varer, der er omfattet heraf, jf. kemikalielovens § 51 b.

3.1.2 Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som det fremgår af afsnit 2 om markedsovervågningsforordningen, skal de enkelte medlemsstater som minimum tillægge overvågningsmyndighederne en række beføjelser, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4.

Markedsovervågningsforordningen, og herunder forordningens artikel 14 om minimumsbeføjelser for overvågningsmyndighederne, finder anvendelse på produkter, der er omfattet af den EU-harmoniseringslovgivning, der er anført i forordningens bilag 1. For så vidt angår kemikalielovens anvendelsesområde gælder det bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, EU-Tidende 2012, L 167, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, EU-Tidende 2006, L 396, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006, EU-Tidende 2008, L 353, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter, EU-Tidende 2009, L 342, side 59, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr, EU-Tidende 2011, L 174, side 88, m.v.

De danske regler om håndhævelse og tilsyn med kemikalierereguleringen er fastsat i kemikalieloven.

Kemikalieloven har et bredere anvendelsesområde end de EU-retsakter, der er nævnt på bilag 1 i markedsovervågningsforordningen, idet loven også regulerer tilsyn med nationale regler på kemikalieområdet

UDKAST

f.eks. regler om bly i bekendtgørelse nr. 856 af 5. september 2009 om forbud mod import og salg af produkter, der indeholder bly eller nationale regler om ftalater i legetøj i bekendtgørelse nr. 947 af 20. juni 2020 om forbud mod ftalater i legetøj og småbørnsartikler.

Markedsovervågningsforordningen finder kun anvendelse på varer, der er omfattet af EU's harmoniseringslovgivning, som nævnt på bilag 1 til markedsovervågningsforordningen, men de nye beføjelser for tilsynsmyndighederne foreslås i dette lovforslag at skulle gælde for alle stoffer, blandinger og andre varer, omfattet af kemikalieloven eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås således, at der skal gælde de samme håndhævelsesinstrumenter, uanset om det er nationale eller EU-retlige regler, der skal håndhæves. Kemikalielovens bestemmelser om håndhævelse sonderer i dag ikke mellem, om de stoffer, blandinger eller andre varer, som der skal føres tilsyn med, udelukkende er omfattet af nationale regler eller af EU-regler. Der ses ikke nogen grund til, at der skulle gælde mindre effektive tilsyns- og håndhævelsesregler for stoffer, blandinger eller andre varer, der er omfattet af rent nationale regler i forhold til de stoffer, blandinger eller andre varer, der er omfattet af EU-regler, når beskyttelseshensynet er det samme. Håndhævelsesmulighederne bør ikke afhænge af, om kravene til stoffer, blandinger eller andre varer har udspring i EU-regler eller ej.

Efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 3, kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at beføjelserne i forordningens artikel 14, stk. 4, skal udøves direkte af markedsovervågningsmyndighederne under deres egen myndighed, gennem andre offentlige myndigheder i overensstemmelse med kompetencefordelingen og den institutionelle og administrative struktur i den pågældende medlemsstat eller ved at indbringe sagen for en domstol, der er kompetent til at træffe den nødvendige afgørelse om at godkende udøvelsen af denne beføjelse, herunder i givet fald ved klageadgang, såfremt en begæring om at træffe den nødvendige afgørelse ikke blev taget til følge.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at beføjelserne for kemikalielovens vedkommende tillægges miljøministeren og delegeres til de tilsynsmyndigheder, som i øvrigt administrerer og håndhæver den øvrige regulering efter kemikalieloven.

For så vidt angår beføjelsen til at begrænse adgangen til en onlinegrænseflade, efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, vurderes det dog af hensyn til indgrebets alvorlige karakter, at det er mest hensigtsmæssigt, at afgørelse træffes af domstolene ved kendelse.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at tilsynsmyndighederne efter kemikalieloven allerede har adgang til at gøre brug af en del af de beføjelser, der skal tillægges markedsovervågningsmyndigheden efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4. Der vil derfor for disse beføjelser ikke være behov for at ændre kemikalieloven.

Efter gældende ret har tilsynsmyndighederne i dag således allerede beføjelse som efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra d, til uden forudgående varsel at foretage inspektion på stedet m.v., beføjelse efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra e, til at få adgang til alle lokaler, arealer eller transportmidler, som den pågældende erhvervsdrivende anvender som led i sit erhverv m.v. og beføjelse efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra f, til at indlede undersøgelser på markedsovervågningsmyndighedernes eget initiativ.

Disse beføjelser kan som nævnt allerede udøves af tilsynsmyndighederne efter kemikalielovens §§ 48 og 49.

UDKAST

Efter gældende ret har tilsynsmyndighederne endvidere i dag allerede beføjelse som efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra g og h, til at pålægge erhvervsdrivende at træffe passende tiltag for at bringe et tilfælde af manglende overensstemmelse til ophør eller til at eliminere risikoen og til at træffe passende foranstaltninger, hvis en erhvervsdrivende ikke træffer passende korrigerende tiltag, eller hvis den manglende overensstemmelse eller risikoen fortsat består, herunder beføjelse til at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af et produkt på markedet eller til at påbyde, at produktet trækkes tilbage eller tilbagekaldes.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at disse beføjelser som nævnt allerede kan udøves af tilsynsmyndighederne med hjemmel i kemikalielovens § 48.

Efter gældende ret har tilsynsmyndighederne endelig i dag allerede beføjelse som efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra i, til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med forordningens artikel 41.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at der med straffebestemmelsen i kemikalielovens § 59 er hjemmel til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med forordningens artikel 41. Det er dog nødvendigt at ændre § 59 i kemikalieloven, således at også de ændringer, som foreslås i dette lovforslag bliver sanktionerede.

Nogle af bestemmelserne om tilsyn og håndhævelse i markedsovervågningsforordningen kræver supplerende danske regler på kemikalielovens område ud over de tilsyns- og håndhævelsesregler, der allerede findes i loven, idet gældende ret ikke indeholder sådanne bestemmelser.

Der foreslås derfor en række nye håndhævelsesbeføjelser i dette lovforslag, som Danmark efter markedsovervågningsforordningens artikel 14 er forpligtet til at fastsætte, idet tilsynsmyndighederne ikke allerede har beføjelserne i medfør af reglerne i kemikalieloven.

3.1.2.1 Erhvervsdrivendes oplysningspligt

Det gælder krav om, at tilsynsmyndighederne skal kunne kræve en række oplysninger. Det følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b og c, at tilsynsmyndighederne som minimum skal tillægges beføjelser til at pålægge erhvervsdrivende at forelægge relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software i det omfang en sådan adgang er nødvendig for at vurdere produktets overensstemmelse med lovgivningen. Samtidig skal tilsynsmyndighederne have beføjelser til at pålægge erhvervsdrivende at levere oplysninger om forsyningskæden og distributionsnettet, om mængder af produkter på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende produkt, og oplysninger om ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger er relevante for sagen.

Med den foreslåede § 39, stk. 2, vil erhvervsdrivende blive pålagt en oplysningspligt, som indebærer at erhvervsdrivende efter tilsynsmyndighedernes anmodning skal levere en række nødvendige oplysninger. De eksisterende beføjelser i gældende ret forpligter ikke alle erhvervsdrivende til at forelægge oplysninger, som det er påkrævet efter markedsovervågningsforordningen, hvorfor det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som udvider oplysningspligten.

Den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 2, indfører således de beføjelser for tilsynsmyndigheden, som kræves efter artikel 14, stk. 4, litra a, b og c, i markedsovervågningsforordningen.

UDKAST

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at tilsynsmyndighederne kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige i kontroløjemed.

Kemikalielovens § 39, rummer allerede i dag mulighed for at pålægge producenter, importører, forhandlere, eller erhvervsmæssige brugere at forelægge oplysninger til brug for kontrollen. Den foreslåede § 39, stk. 2, skal således sikre, at der også kan pålægges erhvervsdrivende at forelægge de oplysninger, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a. Det drejer sig om relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer i denne sammenhæng, at kredsen af personer, der med den foreslåede § 39, stk. 2, efter anmodning fra ministeren eller tilsynsmyndighederne skal give oplysninger, omfatter erhvervsdrivende, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, som disse er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13. Efter markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13 defineres erhvervsdrivende som ”fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, udbyderen af distributionstjenester eller enhver anden fysisk eller juridiske person, der har forpligtelser i forbindelse med fremstillingen af produkter, tilgængeliggørelsen på markedet eller ibrugtagningen af dem i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning”. Kredsen af forpligtede skal således forstås, som den er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer også, at den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 2, vil rumme mulighed for at pålægge erhvervsdrivende, som disse er defineret i forordningens artikel 3, nr. 13, at levere de oplysninger, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra b. Det drejer sig om relevante oplysninger om forsyningskæden, om de nærmere detaljer for distributionsnettet, om mængder af stoffer, blandinger og andre varer på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende stof, blanding eller vare, når det er relevant for overensstemmelse med de gældende krav i henhold til EU-harmoniseringslovgivningen.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer endelig, at der med den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 2, i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra c, også kan pålægges erhvervsdrivende at fremlægge relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand.

Oplysningspligten er af væsentlig betydning for, at tilsynsmyndighederne kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af, hvilke oplysninger der vil blive indhentet i forbindelse med en kontrol, vil altid bero på en proportionalitetsvurdering og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, som tilsynsmyndighederne vil kunne kræve, skal være relevante for det, som kontrollen skal belyse og være tilgængelige for virksomheden. Der er således ikke tale om, at tilsynsmyndighederne kan kræve, at en erhvervsdrivende foretager nye test, som efterfølgende dokumenteres over for myndighederne.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 og § 10 i retssikkerhedsloven. Er der således konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde skal sagen overlades til politiets efterforskning.

Det forudsættes dog, at oplysninger ikke kan nægtes udleveret under henvisning til, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder eller lignende.

UDKAST

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at manglende overholdelse af et påbud eller anden pligt for en erhvervsdrivende til at efterleve regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 2, bør straffelægges i kemikalielovens § 59, stk. 1, hvorefter det foreslås, at der i regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde. Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at dette er nødvendigt for at sikre en effektiv efterlevelse af bestemmelsen. Det foreslås endvidere, at straffen under skærpende omstændigheder i kemikalielovens § 59, stk. 2, kan stige til fængsel i indtil to år.

For nærmere om den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 2, henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3.1.2.2. Skjult identitet

I den nugældende § 49 i kemikalieloven er tilsynsmyndighederne bemyndiget til at få adgang uden retskendelse og mod behørig legitimation til b.l.a. offentlige og private ejendomme, og kan medtage genstande uden vederlag. Der er dog ikke i den gældende kemikalielov hjemmel til at udtager prøveeksemplarer under skjult identitet.

Beføjelsen til at udtage prøveeksemplarer under skjult identitet, skal således efter markedsovervågningsforordningen fastsættes i dansk ret, jf. forordningens artikel 14, stk. 4, litra j.

Miljø- og Fødevareministeriet foreslår derfor i § 49, stk. 4, at tilsynsmyndighederne får bemyndigelse til at udtage prøveeksemplarer under skjult identitet.

Tilsynsmyndighederne skal kunne erhverve prøveeksemplarer under skjult identitet, hvilket betyder, at tilsynsmyndighederne vil få mulighed for at indkøbe stoffer, blandinger og andre varer til kontrol uden at risikere at modtage et særligt godt produkt, et såkaldt golden sample produkt, eller få besked på at produktet er udsolgt, selvom det ikke er tilfældet.

Den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 4, sikrer at kravet i artikel 14, stk. 4, litra j, i markedsovervågningsforordningen indføres i dansk ret. En lignende bestemmelse findes i § 12 i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning.

Bestemmelsen skal sikre, at tilsynsmyndighederne kan erhverve stoffer, blandinger og andre varer under skjult identitet. Bestemmelsen tiltænkes at skulle anvendes som et supplement i kontrollen af stoffer, blandinger og andre varer.

Forsyningskæderne har ændret sig væsentligt, og den stigende nethandel har ført til, at det er blevet sværere at udtage stoffer, blandinger og andre varer. I dag bestemmer tilsynsmyndighederne, hvilket stof, blanding eller anden vare, der udtages, når udtagningen foregår i en fysisk butik, hvorimod tilsynsmyndighederne ved udtagelse fra en onlinegrænseflade ikke altid kan beslutte hvilket stof, blanding eller anden vare, der udtages i f.eks. webbutikken. Med henblik på at sikre lige konkurrence mellem fysiske butikker og onlinegrænseflader foreslås det, at tilsynsmyndighederne kan gøre brug af skjult identitet. Dette sikrer samtidig, at tilsynsmyndighederne ikke modtager særligt rene stoffer, blandinger eller andre varer, der eksempelvis er produceret efter en særlig høj standard, såkaldte golden samples, eller får besked om, at disse er udsolgt, selvom det måske ikke er tilfældet.

Med skjult identitet forstås situationer, hvor en tilsynsmyndighed køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som tilsynsmyndighed i forbindelse med købet. Tilsynsmyndigheden kan skjule sin identitet på forskellige måder. Det kan eksempelvis ske ved at foretage køb af produkter i en medarbejders

UDKAST

navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved opgivelse af en anden mailadresse end tilsynsmyndighedens sædvanlige eller ved at få sendt produktet til en anden adresse end tilsynsmyndighedens officielle postadresse. Der kan også være tale om en kombination af flere forskellige tiltag. Formålet er, at tilsynsmyndighederne i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af pågældende stof, blanding eller anden vare.

For så vidt angår anvendelsen af skjult identitet, er der et tungtvejende hensyn til, at tilsynsmyndighederne kan føre en effektiv kontrol og sørge for, at der ikke findes handelsplatforme, hvor salg af farlige stoffer, blandinger og andre varer foregår, uden myndighederne kan gribe ind.

Tilsynsmyndighederne vil i medfør af den foreslåede bestemmelse kun erhverve de stoffer, blandinger og andre varer, som er nødvendige for en effektiv kontrol. Det er samtidig ikke en forudsætning for, at et stof, blanding eller anden vare kan erhverves, at der foreligger en konkret mistanke om, at stoffet, blandingen eller en anden vare ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Erhvervelse af stoffer, blandinger og andre varer kan ske både fra offentligt tilgængelige lokaliteter eller fra webbutikker.

Ved udnyttelse af beføjelsen til at erhverve stoffer, blandinger og andre varer under skjult identitet forventes en ordning, hvor virksomheden eller forhandleren af stoffet, blandingen eller en anden vare i umiddelbar forlængelse af erhvervelse af produktet orienteres om, at der indledes en kontrolsag. Dette skal alene ske i det omfang, at orienteringen ikke medfører, at formålet med erhvervelsen forspildes, f.eks. fordi virksomheden eller forhandleren af produktet bortskaffer eventuelle ulovlige stoffer, blandinger og andre varer, imens kontrollen udføres.

Erhvervelse af stoffer, blandinger og andre varer efter den foreslåede bestemmelse vil endvidere kunne ske med henblik på reverse engineering. Ved reverse engineering forstås en proces, hvor man undersøger et stof, en blanding eller anden vare for at finde ud af, hvordan det fungerer og er sat sammen med henblik på at fastslå, om det lever op til gældende regler.

For nærmere om den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 4, henvises til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

3.1.2.3. Blokering af onlinegrænseflader

Miljø- og Fødevareministeriet foreslår i § 50 en bestemmelse, hvorefter tilsynsmyndighederne kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et stof, en blanding eller anden vare, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Bestemmelsen indsættes i medfør af artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, i markedsovervågningsforordningen. Efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, skal markedsovervågningsmyndigheden tillægges beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter (stoffer, blandinger og andre varer), fra en onlinegrænseflade eller at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Den foreslåede bestemmelse i § 50 skal sikre, at tilsynsmyndighederne kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et stof, blanding eller anden vare markedsføres eller helt at fjerne et sådant, der ikke lever op til reglerne, f.eks. fra en webbutik. Bestemmelsen tænkes også anvendt til at få omtale af stoffet, blandingen

UDKAST

eller varen fjernet fra f.eks. blogs eller i forbrugertests, ligesom det sikres, at tilsynsmyndighederne kan påbyde ejere at fjerne farlige stoffer, blandinger og andre varer, selv om det ikke er sælger, der ejer onlinegrænsefladen. Samtidig sikres det, at tilsynsmyndighederne, kan påbyde, at en advarsel skal vises til brugerne, når de benytter sig af grænsefladen, f.eks. hvis en ulovligt vare har været solgt fra onlinegrænsefladen. I så fald vil kunderne modtage information om dette, når de besøger webbutikken eller platformen.

Bestemmelsen går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, idet den kan anvendes i forbindelse med salg af stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene de stoffer, blandinger og andre varer, der udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordningen.

Med den foreslåede bestemmelse tilstræbes en afgrænsning af muligheden for at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der svarer til afgrænsningen i lov nr. 799 af den 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning. Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at der gælder tilsvarende regler for stoffer, blandinger og andre varer omfattet af kemikalieloven som for produkter omfattet af lov om produkter og markedsovervågning.

Termen onlinegrænseflade skal forstås, som denne er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 15. Ved onlinegrænseflade forstås således enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af en erhvervsdrivende, og som giver slutbrugere adgang til den erhvervsdrivendes produkter. Da der hele tiden sker udvikling inden for området, hvor nye digitale løsninger og produkter opstår, vil onlinegrænseflade dog også kunne forstås som omfattende disse.

I forlængelse af den foreslåede bestemmelse foreslår Miljø- og Fødevareministeriet, at kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 5, ændres, så den, der overtræder forbud eller undlader at efterkomme et påbud meddelt efter den foreslåede bestemmelse i § 50 straffes med bøde. Dette af hensyn til at sikre en effektiv efterlevelse. Miljø- og Fødevareministeriet foreslår endvidere, at straffen efter kemikalielovens § 59, stk. 2, under skærpene omstændigheder stige til fængsel i indtil to år.

For nærmere om den foreslåede bestemmelse i § 50, henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

I den gældende kemikalielov findes der ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader på baggrund af farlige eller uoverensstemmende stoffer, blandinger eller andre varer.

Det foreslås derfor med den foreslåede § 50 a, stk. 1, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter den foreslåede § 50 ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af stoffer, blandinger eller andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Bestemmelsen indfører kravene i artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Efter denne bestemmelse, skal markedsovervågningsmyndigheden tillægges beføjelsen til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde, at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger, hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes. Artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, foreslås som nævnt indført i dansk ret i den foreslåede § 50.

UDKAST

Tilsynsmyndighederne skal som led i sine tilsyns- og kontrolopgaver efter kemikalieloven kunne bringe manglende overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven og forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde til ophør hurtigt og effektivt, når den erhvervsdrivende, der sælger eller formidler stoffer, blandinger eller andre varer, ikke samarbejder, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør tilsynsmyndighederne kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og proportionalt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse faren for brugerne.

Når et påbud efter den foreslåede § 50 ikke efterkommes, bør tilsynsmyndighederne derfor kunne foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor stoffet, blandingen eller anden vare udgør en alvorlig risiko. Ydermere kan bestemmelsen anvendes, hvor en onlinegrænseflade gentagne gange har solgt eller formidlet salg af stoffer, blandinger og andre varer, der udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af stoffer, blandinger og andre varer eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

At onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået mindst to lignende forseelser – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske forseelser. Det afgørende er derimod, at de er ensartede, og at der er tale om stoffer, blandinger eller andre varer, der udgør en alvorlig risiko. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere forseelser har udløst en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at en tilsynsmyndighed gentagne gange har truffet afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes stoffer, blandinger eller andre varer har vist sig at udgøre en alvorlig risiko. I den forbindelse går bestemmelsen videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

Det foreslås med den foreslåede § 50 a, stk. 2, 1. pkt., at afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter begæring fra tilsynsmyndighederne.

En kendelse efter den foreslåede bestemmelse vil skulle indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den informationssamfundstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen.

Retten vil samtidig kunne træffe afgørelse om blokeringens varighed, idet blokeringen under alle omstændigheder kan ophæves, når betingelserne i den foreslåede § 50 a, stk. 4 eller 5, er til stede.

Kendelser om blokering kan kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37.

Miljø- og Fødevarerministeriet foreslår i den foreslåede § 50 a, stk. 2, 2. pkt., at inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Ejeren af den onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, har, som part, således mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbyder.

Miljø- og Fødevarerministeriet foreslår i den foreslåede § 50 a, stk. 2, 3. pkt., at der i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

UDKAST

Tilsynsmyndighederne forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. afejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan disse oplysninger ikke umiddelbart fremskaffes på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Miljø- og Fødevarerministeriet foreslår i den foreslåede § 50 a, stk. 3, 1. pkt., at udbydere af informationssamfundstjenester skal bistå tilsynsmyndighederne ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2.

Det indebærer bl.a., at udbydere skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører.

Tilsynsmyndighederne vil i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering.

Udbydere af informationssamfundstjeneste skal forstås i overensstemmelse med den definition, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 14. Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås således en udbyder af en tjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535. Det drejer sig om udbydere af enhver tjeneste i informationssamfundet, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Der henvises endvidere til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535, artikel 1, stk. 1, litra b, hvor informationstjenestebegrebet er yderligere defineret.

En informationstjenesteudbyder kan f.eks. være en internetleverandør, serverejer, webhostingudbyder, applikationsudbyder og en erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restauranter, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Miljø- og Fødevarerministeriet foreslår i den foreslåede § 50 a, stk. 3, 2. pkt., at tilsynsmyndighederne kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvunge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage.

Bestemmelsen vil kunne finde anvendelse over for udbydere af informationssamfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder - på trods af tilsynsmyndighedens fremvisning af rettens kendelse om blokering - ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside.

Ved myndighedens kontrol af stoffer, blandinger og andre varer kan der i de tilfælde, hvor en kendelse ikke efterkommes, være behov for, at tilsynsmyndigheden anvender administrative tvangsbøder med henblik på, at kendelsen efterleves. Det er en grundlæggende forudsætning for myndighedens tilsynsvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes, og muligheden for at pålægge administrative tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker.

De administrative tvangsbøder vil skulle fastsættes som daglige bøder, indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige administrative tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

UDKAST

Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at de administrative tvangsbøder ikke må stå i misforhold til undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af den administrative tvangsbøde skal tages hensyn til den handlingspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsen vil i øvrigt bero på et konkret skøn.

De daglige administrative tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at pålægge daglige administrative tvangsbøder vil være, at tilsynsmyndigheden mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlingspligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om den administrative tvangsbødes størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden.

De daglige administrative tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den administrativt fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Miljø- og Fødevarerministeriet foreslår i den foreslåede § 50 a, stk. 4, 1. pkt., at tilsynsmyndighederne skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Det forudsættes i den foreslåede § 50 a, stk. 4, at såfremt tilsynsmyndighederne bliver bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, skal ministeren hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes. Ophævelsen kan ske på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af ministeren. Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

Informationstjenesteudbydere vil skulle bistå tilsynsmyndighederne med at gennemføre en ophævelse af en blokering på samme vis, som når der pålægges en blokering.

Miljø- og Fødevarerministeriet foreslår i den foreslåede § 50 a, stk. 4, 2. pkt., at tilsynsmyndighederne af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, skal træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

For at processen med at ophæve blokeringen kan forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige procestrin, foreslås det at gøre det muligt for tilsynsmyndighederne at træffe afgørelse om, at blokeringen skal hæves, det vil sige uden at domstolene skal træffe kendelse om ophævelsen. Tilsynsmyndighederne har en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse omfatter ikke en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned.

Afgørelse om ophævelse træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at der fra onlinegrænsefladen igen sælges eller formidles salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Miljø- og Fødevarerministeriet foreslår i den foreslåede § 50 a, stk. 5, 1. pkt., at hvis den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, fremsætter anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

I relation til hjemmesider vil det i praksis være en registrant, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning.

Bestemmelsen forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor tilsynsmyndigheden ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves

UDKAST

som følge af bestemmelsen i stk. 4. I disse situationer kan den som blokeringen retter sig mod få spørgsmålet indbragt for retten.

For at undgå, at en ejer af en onlinegrænseflade gentagne gange anmoder om ophævelse af en blokering, med deraf følgende mulige domstolsprøvelse, foreslås det med bestemmelsen, at der først efter 3 måneder efter ejeren har fået meddelt en afgørelse om enten blokering eller om afslag på ophævelse af en blokering kan fremsætte en fornyet anmodning.

Miljø- og Fødevareministeriet foreslår i den foreslåede § 50 a, stk. 5, 2. pkt., at retten ved kendelse afgør, om indgrebet skal opretholdes.

Der indsættes således en hjemmel til løbende domstolskontrol.

Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Miljø- og Fødevareministeriet foreslår i den foreslåede § 50 a, stk. 5, 3. pkt., at hvis en anmodning ikke tages til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.

Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, kan ejeren af onlinegrænsefladen ikke forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet 3 måneder. Bestemmelsen i stk. 4 skal dog fortsat overholdes i disse måneder. Det vil derfor sige, at tilsynsmyndighederne har pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis det godtgøres, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1 nr. 12, nr. 9, og nr. 10, samt bemærkningerne hertil.

3.2. Øvrige ændringer af tilsyns- og håndhævelsesbestemmelser i kemikalieloven

3.2.1. Registreringsordning

3.2.1.1. Gældende ret

Kemikalieloven indeholder i dag ikke hjemmel til at kræve registrering som en betingelse for at producere, levere, importere, eksportere, distribuere eller forhandle bekæmpelsesmidler til erhvervmæssig anvendelse.

Efter kemikalielovens kapitel 10, herunder særligt § 48, skal Miljøstyrelsen håndhæve loven og regler fastsat i henhold til loven gennem påbud og indskærpelser, når der konstateres overtrædelser. I praksis er det en særlig enhed i Miljøstyrelsen, Kemikalieinspektionen, som udfører tilsyn hos forhandlere af bekæmpelsesmidler og håndhæver kemikalieloven og bekendtgørelser udstedt i medfør af loven samt EU-forordninger. Kemikalieinspektionen fører løbende kontrol med kendte forhandlere, producenter og importører m.m. af bekæmpelsesmidler i hele landet. Alle forhandlere som Kemikalieinspektionen har kendskab til (i form af både virksomhedernes hovedadresser og afdelinger), får kontrolbesøg over en femårig periode. Forhandlerne, der sælger meget giftige bekæmpelsesmidler, får kontrolbesøg hvert år. Begrundelsen herfor er, at salg af disse stoffer og produkter ifølge sagens natur kræver et intenst tilsyns- og kontrolarbejde på grund af deres farlighed.

Kemikalieinspektionen kontrollerer for ulovlig besiddelse, opbevaring og emballering af ikke-godkendte bekæmpelsesmidler i henhold til reglerne i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, og der føres kontrol med, at forhandlere opfylder krav om uddannelse og autorisation efter bekendtgørelse nr. 980 af 22. juni 2020

UDKAST

uddannelse og autorisation i forbindelse med køb, overdragelse og professionel anvendelse af bekæmpelsesmidler (herefter autorisationsbekendtgørelsen).

I henhold til artikel 67 og 68 i forordning nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (pesticidforordningen) kontrollerer Kemikalieinspektionen om producenter, leverandører, distributører, importører og eksportører af plantebeskyttelsesmidler fører de påkrævede registre for køb, salg lagre m.v. over plantebeskyttelsesmidler og forelægger en rapport om disse oplysninger til EU-Kommissionen.

Autorisationsbekendtgørelsen fastlægger i § 11, stk. 2, at overdragelse af plantebeskyttelsesmidler, godkendt til professionel anvendelse, kun må ske fra virksomheder med mindst en ansat, der har erhvervet en S1-autorisation. Det følger af bekendtgørelsens § 5, at en S1-autorisation giver ret til at købe, overdrage og udbringe godkendte plantebeskyttelsesmidler ved hjælp af alle sædvanlige former for udbringningsmetoder, og opnås ved, at ansøgeren fremlægger autorisation og bevis for at have bestået sprøjtecertifikatuddannelsen, jf. bekendtgørelsens § 15, eller anden dokumentation for at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler i et omfang, der svarer til sprøjtecertifikatuddannelsen. Kravet gælder også, når man sælger pesticider via net-butik.

Endelig er der for samme afgrænsede gruppe af virksomheder allerede i kapitel 6 i bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler nr. 910 af 15. juni 2020 (bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen) en række andre krav vedrørende håndtering af meget giftige og giftige bekæmpelsesmidler f.eks. til forsvarlig opbevaring af midler, til tilladelse til salg af giftige og meget giftige midler samt krav til blandt andet emballering og bogføring.

Kemikalielovens § 59, stk. 4, 1. pkt., hjemler, at der kan fastsættes bøde for en række bestemmelser i loven. Kemikalielovens § 59, stk. 5, hjemler, at det kan fastsættes, at der pålægges en producent, en importør eller en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, uagtet overtrædelsen ikke kan tilregnes den ansvarlige som uagtsom eller forsætlig. Der kan ligeledes straffes hvis overtrædelsen er begået ved simpel uagtsomhed.

3.2.1.2. Miljø- og fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På baggrund af pesticidstrategiens foreslås det i lovforslagets § 37 b, 1. pkt., at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om registrering som betingelse for at producere, levere, importere, eksportere, oplagre, distribuere eller forhandle bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse.

Kemikalieloven indeholder i dag ikke hjemmel til at kræve registrering som en betingelse for at producere, importere, distribuere eller forhandle bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, som nærmere skal fastsætte kravene til registrering, herunder præcisere, hvem, hvornår og hvordan, der skal registreres. Det er hensigten, at miljøministeren i bekendtgørelsen vil fastsætte, at virksomhederne vil få mulighed for at registrere sig løbende, og at registrering skal ske hvert år. Efter første registrering vil der med de efterfølgende årlige registreringer være tale om genregistreringer, hvor virksomheden bekræfter eller retter allerede indtastede oplysninger og betaler det årlige gebyr for registreringen.

Den mest hyppige overtrædelse i dag er fund af tidligere godkendte midler, som ikke længere er lovlige at anvende på det danske marked, fordi godkendelsen er udløbet, eller fordi fristen for salg er ophørt.

UDKAST

Pesticidsalget til private udgør mindre end 1 pct. af det samlede forbrug. Miljø- og Fødevareministeriet vurderer derfor, at det er mest hensigtsmæssigt at fokusere kontrolindsatsen på virksomheder, som sælger pesticider til erhvervsmæssig brug.

Bekendtgørelsen vil også skulle afgrænse, hvilke bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse, som registreringspligten vil vedrøre. Den foreslåede bestemmelse bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om bekæmpelsesmidler. Det er Miljø- og fødevareministeriets hensigt, at registreringsforpligtelsen i første omgang vil skulle vedrøre plantebeskyttelsesmidler. Det kan imidlertid også blive relevant, at den foreslåede bemyndigelse i lovforslaget vil skulle anvendes til at fastsætte regler om pligt til at registrere for andre bekæmpelsesmidler f.eks. biocider.

Miljøstyrelsens Kemikalieinspektion skal hvert år i henhold til pesticidforordningens artikel 68 meddele EU-Kommissionen, hvor mange virksomheder, der er udtaget til kontrol samt typer af disse virksomheder og i den forbindelse angive størrelsen på populationen, som disse virksomheder er udtaget af. Den nuværende opgørelse over forhandlere (med oplysning om CVR-numre, adresser og type forhandler) er vanskelig for Kemikalieinspektionen at holde opdateret og der sker ikke en automatisk opdatering. Den er baseret på Kemikalieinspektionens erfaringer og skøn, som løbende opsamles i forbindelse med kontrollen. Det er dog inspektionens erfaring, at antallet af forhandlervirksomheder, herunder virksomhedernes afdelinger (P-numre), ændrer sig løbende. Det skyldes, at virksomheder, som forhandler bekæmpelsesmidler, jævnligt lukker og nye opstår. Kemikalieinspektionen kan derfor komme forgæves på kontrolbesøg, ligesom inspektionen ikke kan udelukke, at der er forhandlere, som Kemikalieinspektionen ikke er bekendt med, og som derfor ikke udtages til kontrol.

I dag kan Kemikalieinspektionen kun kontrollere virksomheder i forbindelse med fysiske kontrolbesøg. Kemikalieinspektionen har derfor i dag ikke det fulde kendskab til, hvor mange producenter, leverandører, forhandlere m.v., som sælger bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig brug. Med den foreslåede registreringsordning vil Miljøstyrelsen få et mere retvisende billede af den fulde population af virksomheder, og dermed opnår Miljøstyrelsen et administrativt redskab til at kende antallet af virksomheder og hvilke virksomheder, som beskæftiger sig med salg af bekæmpelsesmidler til erhvervsmæssig brug. Med den foreslåede registreringsordning vil Kemikalieinspektion således endvidere få en mere retvisende opgørelse over forhandlere, hvorfor den omtalte meddelelse til EU-Kommissionen vil blive mere præcis. Derudover vil den foreslåede registreringsordning gøre det muligt for Miljøstyrelsen at målrette information og vejledning til de registrerede virksomheder om både nuværende og kommende regler og oplysninger om de værktøjer, der kan gøre det nemmere at overholde reglerne. Herudover vil registreringsordningen tilvejebringe et mere fyldestgørende grundlag for kontrolindsatsen hos bl.a. forhandlere og bidrage til en dialogbaseret tilsynsudførelse.

I tråd med formålet i pesticidstrategien antages den foreslåede registreringsordning at forbedre kontrolindsatsen og medvirke til at nedbringe overtrædelsesprocenten i forhold til ulovlige danske pesticider hos forhandlere, der sælger til erhvervsmæssig brug.

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 37 b, 2. pkt., at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gebyr til dækning af udgifterne ved registreringsordningen. Gebyret vil skulle dække Miljøstyrelsens udgifter forbundet med administration af registreringsordningen, som f.eks. arbejdstid til Miljøstyrelsens administration af ordningen, support og udgifter til it-konsulenter samt driftsudgifter til Statens IT, samt

UDKAST

videreudvikling af it-systemet MAB for at muliggøre registrering i systemet. Miljøstyrelsen vurderer, at MAB-gebyret forventes justeret pr. 1. januar 2021 til maksimalt 100 kr. pr. år.

Det foreslås endelig i lovforslagets § 37 b, 3. pkt., at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at registreringen og gebyrbetalingen herfor skal ske ved anvendelse af bestemte it-systemer eller ved anden digital underretning til Miljø- og Fødevareministeriet. Det er ydermere hensigten, at denne bekendtgørelse skal fastsætte, at registrering skal ske ved anvendelse af Miljøstyrelsens autorisationssystem til brug af bekæmpelsesmidler (MAB).

Det foreslås i kemikalielovens § 59, stk. 4 og 5, at der indføres en henvisning til den nye § 37 b for at etablere hjemmel til at pålægge sanktioner for manglende registrering i henhold til bestemmelsen. Det vurderes, at overtrædelse af registreringsordningen skal sanktioneres svarende til de øvrige sanktioner i kemikalieloven.

3.2.2. Forbud mod import, salg og anvendelse af stoffer, blandinger og varer ved manglende oplysninger

3.2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 48, stk. 4, i kemikalieloven, at tilsynsmyndigheden kan meddele et salgs-, import- eller anvendelsesforbud af det pågældende stof, blanding eller vare, såfremt tilsynsmyndigheden ikke modtager de sammensætningsoplysninger, som tilsynsmyndigheden har anmodet om. Der kan således alene meddeles forbud i de tilfælde, hvor tilsynsmyndighederne ikke modtager de krævede sammensætningsoplysninger.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2004-05, A, L 61, at der også kan nedlægges forbud i situationer, hvor den pågældende som følge af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter ikke er forpligtet til at meddele oplysningerne.

Der er i kemikalielovens § 38 f, stk. 4, og § 39 hjemmel til, at tilsynsmyndigheden efter anmodning kan få udleveret oplysninger til dokumentation for, at stoffer, blandinger og varer opfylder de krav, der er fastsat i loven, i regler fastsat i medfør af loven og i EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af loven.

Det følger af straffebestemmelsen i § 59, stk. 1, nr. 7, at der ved undladelse af at meddele oplysninger efter bl.a. § 38 f og § 39 kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Således skal tilsynsmyndigheden i dag indlede en straffesag, såfremt tilsynsmyndigheden ikke modtager de oplysninger, den anmoder om efter § 38 f eller § 39, hvis oplysninger ikke har karakter af sammensætningsoplysninger.

3.2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved tilsyn med loven anmoder tilsynsmyndigheden ofte om andre oplysninger end sammensætningsoplysninger for at kontrollere, at stoffer, blandinger og varer opfylder de fastsatte krav, f.eks. etiketter og sikkerhedsdatablade for at kontrollere, at det lever op til vilkår meddelt i en godkendelse, eller at klassificering og mærkning er i overensstemmelse med de fastsatte krav. Hvis tilsynsmyndigheden i disse situationer ikke modtager de anmodede oplysninger, kan tilsynsmyndigheden i dag politianmelde den ansvarlige. Dette er en lang og ressourcekrævende proces for både tilsynsmyndigheden samt politi og anklagemyndighed, ligesom stoffet, blandingen eller varen under perioden for politiets behandling af anmeldelsen stadig vil kunne importeres, sælges eller anvendes.

Det foreslås derfor, at der indføres hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan meddele et forbud mod import, salg eller anvendelse af stoffer, blandinger og varer, hvis tilsynsmyndigheden ikke modtager de oplysninger om

UDKAST

stoffer, blandinger eller varer, som tilsynsmyndigheden i medfør af § 38 f og § 39 kan anmode om. Det vil altså sige også, hvis der er tale om oplysninger, der ikke er sammensætningsoplysninger alene. Oplysninger som myndigheden vil kunne anmode om er f.eks. handelsnavn og oplysning om mængden der sælges og importeres. Endvidere kan tilsynsmyndigheden anmode om en række supplerende oplysninger i medfør af § 39. Det drejer sig bl.a. om oplysninger om stoffet eller blandingen, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for myndighedernes administration eller kontrol af loven. Desuden vil tilsynsmyndigheden med den foreslåede § 39, stk. 2, få beføjelse til at anmode om endnu flere oplysninger som f.eks. oplysninger om distributionskæder, indlejret software m.v. Der henvises i øvrigt til lovforslagets bemærkninger i afsnit 3.1.2. om erhvervsdrivendes oplysningspligt samt bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2, vedrørende hvilke oplysninger, tilsynsmyndigheden vil kunne anmode om efter den foreslåede § 39, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1 nr. 2, samt bemærkningerne hertil.

3.2.3. Offentliggørelse af overtrædelser

3.2.3.1. Gældende ret

Det følger af den nugældende kemikalielovs § 48 a, stk. 5, at Miljøstyrelsen som tilsynsmyndighed kan oplyse offentligheden om farerne ved et stof, en blanding af kemiske stoffer eller en anden vare, når det skønnes påkrævet. Som tilsynsmyndighed efter lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed (produktsikkerhedsloven), som er en del af reguleringen på kemikalieområdet, er Miljøstyrelsen efter § 29 endvidere forpligtet til, i det omfang det er muligt og ikke vurderes unødvendigt, at oplyse offentligheden om faren ved et produkt, herunder om relevante kendetegn til brug for identifikation af produktet, risikoens art, hvilke foranstaltninger der er truffet, og hvordan forbrugerne bør forholde sig. I praksis benyttes kemikalielovens § 48 a, stk. 5, kun i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden vurderer, at der er tale om stoffer, blandinger eller varer der udgør en alvorlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.

Bekendtgørelse nr. 415 af 13. maj 2005 om aktiv formidling af miljøoplysninger, der gennemfører dele af direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (herefter miljøoplysningsdirektivet) fastlægger bl.a. en pligt for offentlige myndigheder til at ordne miljøoplysninger med henblik på aktiv og systematisk formidling, navnlig elektronisk, til offentligheden. Bekendtgørelsen indeholder endvidere minimumskrav for elektronisk formidling af miljøoplysninger til offentligheden, der bl.a. omfatter overvågningsdata af aktiviteter, men ikke resultater af tilsynsbesøg m.v. Formidlingsforpligtigelsen gælder med de begrænsninger, der følger af offentlighedsloven, forvaltningsloven, miljøoplysningsloven databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det følger af § 48 a, stk. 6, at afgørelser om offentliggørelse af overtrædelser efter kemikalielovens § 48 a, stk. 5, ikke vil kan påklages til anden administrativ myndighed.

3.2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er ikke i kemikalieloven hjemmel til offentliggøre oplysninger om overtrædelser, som er fremkommet ved tilsynsmyndighedens tilsyn med overholdelse af kemikalielovgivningen. Dette indebærer, at tilsynsmyndigheden alene offentliggør navne på produkter og salgssteder, hvis et produkt og dets anvendelse udgør en alvorlig risiko. Tilsynsmyndigheden offentliggør således ikke navne på produkter eller salgssteder, hvor et stof, en blanding eller anden vare er ulovlig, men hvor der ikke samtidig foreligger en alvorlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet. De offentliggjorte tilsynsresultater er samlede og anonymiserede.

UDKAST

Forbrugere og virksomheder ved derfor, at der f.eks. er et ulovligt kosmetisk produkt på markedet, men ikke hvilket.

Den foreslåede bestemmelse i § 48 a, stk. 5, vil indføre en offentliggørelsesordning i kemikalieloven, som vil bidrage til høj grad af beskyttelse af menneskers sundhed, miljøet og regelefterlevelse ved at sikre forbrugerne og virksomhederne, herunder virksomhedernes indkøbere, relevant og aktuel information om overtrædelser ved offentliggørelse af oplysninger ved navns nævnelse om overtrædelser det vil sige af oplysninger om meddelte afgørelser, påbud, forbud indskærpsler, politianmeldelser m.v. De oplysninger, der påtænkes offentliggjort, er alene oplysninger om producenter, importører og forhandlere navne og oplysninger om stoffer, blandinger og andre varers navne samt overtrædelsens karakter. Bestemmelsen forudsættes alene rettet mod producenter, importører og forhandlere, der er omfattet af kemikalielovgivningen, idet hensigten er at skabe et sikkert marked med høj regelefterlevelse.

Tilsynsmyndigheden vil med denne offentliggørelsesordning få beføjelse til at offentliggøre oplysninger om overtrædelser, som er fundet ved tilsynet med overholdelse af kemikalielovgivningen. Offentliggørelsesordningen har til formål at medvirke til at skabe et marked, der både er mere sikkert og i højere grad i overensstemmelse med reglerne, fordi der hurtigt kan oplyses om en konkret uoverensstemmelse til en bredere kreds af f.eks. brugere og distributører.

I den foreslåede offentliggørelsesordning vil der være behov for, at der sker offentliggørelse af oplysninger om overtrædelser på en sådan måde, at navne på fysiske eller juridiske personer fremgår eller kan udledes af det offentliggjorte - det vil sige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. De stoffer, blandinger og varer, som er omfattet af kemikalieloven, kan være produceret og/eller importeret eller forhandlet af både enkeltmandsvirksomheder og andre virksomheder, der er etableret under andre selskabsformer. Offentliggørelsesordningen vil således i nogle tilfælde kunne omfatte personoplysninger. Behandlingen af oplysningerne vil ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, idet offentliggørelsen vil ske som led i offentlig myndighedsudøvelse.

Under ordningen vil der forventeligt kunne blive offentliggjort oplysninger om den enkelte fysiske eller juridiske person, hvis offentliggørelse i almindelighed må betragtes som værende særligt indgribende. Det følger af det almindelige forvaltningsretlige saglighedsprincip, at en myndighed ikke uden klar hjemmel eller (anden) saglig grund kan offentliggøre oplysninger om en virksomhed, som må anses for belastende for virksomheden. Forslaget om denne bestemmelse vil give tilsynsmyndigheden klar hjemmel til at offentliggøre oplysninger om overtrædelser af loven, regler fastsat i medfør heraf og regler i EU-forordninger.

Det vil med ordningen ligeledes blive muligt, at der kan ske offentliggørelse af oplysninger om politianmeldelser vedrørende både om juridiske personer og fysiske personer - det vil sige af personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 10. Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 48 a, stk. 5, etableres der således hjemmel til, at der offentliggøres personoplysninger vedrørende strafbare forhold.

Det følger af den foreslåede § 48 a, stk. 6, at afgørelser om offentliggørelse af overtrædelser efter den foreslåede § 48 a, stk. 5, ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at der sikres ensretning i forhold til den bestemmelse om offentliggørelse der allerede er etableret i kemikalielovens § 48 a, stk. 5 i dag.

Det er en forudsætning for ordningen, at der ikke oplyses om forretningshemmeligheder i forbindelse med offentliggørelse af overtrædelser.

UDKAST

Det er hensigten med offentliggørelsesordningen, at den kan medvirke til at styrke forbruger- og miljøbeskyttelsen samt lige konkurrence ved at sikre at overtrædelse af lovgivningen kommer frem i lyset. Derfor vil de oplysninger, som tilsynsmyndighederne offentliggør, være de oplysninger, som kan sørge for, at forbrugeren og andre kan identificere ulovlige stoffer, blandinger og andre varer. Disse oplysninger kan f.eks. være navn på produktet, overtrædelsens art (f.eks. overtrædelse af bekendtgørelse om ftalater i legetøj) samt producenten, importøren eller forhandleren ved navns nævnelse. Det vil således ikke efter Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering være nødvendigt at offentliggøre hele det bagvedliggende materiale til behandlingen af overtrædelsen. Ligeledes er det vurderet, at nogle overtrædelser ikke vil blive offentliggjort. Det drejer sig særligt om sager af mindre væsentlig karakter. Endvidere vurderer Miljø- og Fødevarerministeriet, at det ikke vil være nødvendigt at offentliggøre privatpersoners overtrædelser, det vil sige, at f.eks. privates ulovlige anvendelse af stoffer, blandinger og andre varer ikke vil blive offentliggjort, herunder sager om privates indførsel af ulovlige stoffer, blandinger og andre varer til privat brug.

Når erhvervsdrivende overtræder kemikalireguleringen, kan det have en betydelig negativ påvirkning for både menneskers sundhed og miljøbeskyttelsen, hvorfor der er væsentlige samfundsmæssige hensyn og interesser, som varetages ved etableringen af den foreslåede offentliggørelsesordning. På kemikalieområdet fastsættes der typisk grænseværdier for indholdet af kemikalier samt forbud og andre former for restriktioner for indholdet af kemikalier i bl.a. forbrugerprodukter. Bag reguleringen ligger væsentlige videnskabelige vurderinger, som viser, at overtrædelse af reguleringen kan have negative følger for menneskers sundhed og miljøet. Derfor er det vigtigt, at tilsynet med kemikalireguleringen er effektivt, og offentliggørelse af overtrædelser vil være et væsentligt bidrag hertil.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at en offentliggørelsesordning vil kunne bidrage til at give såvel virksomheder som forbrugere mulighed for i en række tilfælde at træffe mere kvalificerede valg om køb af stoffer, blandinger og andre varer, ligesom ordningen vil kunne bidrage til at skabe lige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende i almindelighed.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at hensynene bag forslaget om en offentliggørelsesordning er så tungtvejende, at den foreslåede ordning på trods af karakteren af de oplysninger om overtrædelser, som forventes offentliggjort om erhvervsdrivende, bør etableres.

Det følger af databeskyttelsesloven, at det er en forudsætning, at der skal ligge en særlig og klar lovhjemmel til grund for systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser m.v. i ikke-anonymiseret form.

Med den foreslåede bestemmelse i kemikalielovens § 48 a, stk. 5, foreslår Miljø- og Fødevarerministeriet, at der etableres en hjemmel til offentliggørelse af oplysninger, herunder til offentliggørelse af almindelige personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, og personoplysninger vedrørende strafbare forhold, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 10. Der vil eksempelvis kunne ske offentliggørelse af navnet på en enkeltmandsvirksomhed, der har overtrådt reglerne i loven, i regler fastsat i medfør af loven eller i EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af loven, når denne f.eks. har produceret, importeret eller solgt et stof, blanding eller anden vare.

Offentliggørelsen af personoplysninger vil være nødvendig for, at tilsynsmyndighederne kan udføre den foreslåede offentliggørelse af hensyn til folkesundheden og miljøbeskyttelsen, ligesom den foreslåede bestemmelse er specifik, idet den alene vedrører offentliggørelse inden for kemikalielovens område, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3. Idet der alene vil blive offentliggjort nødvendige personoplysninger, når betingelserne i den foreslåede bestemmelse er opfyldt, vurderer Miljø- og

UDKAST

Fødevarerministeriet ligeledes, at bestemmelsen er proportional, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3. Fordi der på kemikalieområdet typisk fastsættes grænseværdier for indholdet af kemikalier samt forbud og andre former for objektive restriktioner for indholdet af kemikalier i bl.a. forbrugerprodukter eller mærkningskrav, vurderer Miljø- og Fødevarerministeriet, at ordningen giver passende garantier for de registrerede rettigheder og frihedsrettigheder, jf. databeskyttelsesforordningen artikel 10. Tilsynsmyndigheden vil endvidere, inden der træffes afgørelse i en sag, have partshørt den, som afgørelsen retter sig imod, hvorefter parten får mulighed for at udtale sig i sagen – dette gælder dog ikke de situationer, hvor tilsynsmyndighederne har meddelt en indskærpelse uden partshøring – hvilket Miljø- og Fødevarerministeriet ligeledes vurderer som en passende garanti for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder efter databeskyttelsesforordningen artikel 10.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1 nr. 4, samt bemærkningerne hertil.

3.2.4. Beslaglæggelse

3.2.4.1. Gældende ret

Efter kemikalielovens § 48 b, stk. 1, kan tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden ved overtrædelse af kemikalieloven eller af regler fastsat i medfør af kemikalieloven under iagttagelse af reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 foretage beslaglæggelse af ulovlige stoffer, blandinger og andre varer med henblik på lovliggørelse eller destruktion, til sikring af bevismidler og til sikring af det offentliges krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøde.

Kemikalielovens § 48 b, stk. 1, finder også anvendelse i forbindelse med administration og kontrol af EU-forordninger vedrørende stoffer, blandinger og varer, som er omfattet af kemikalieloven, jf. kemikalielovens § 51 b, 1. pkt.

Kemikalielovens § 48 b, stk. 1, blev indsat i loven ved lov nr. 161 af 28. februar 2012 om ændring af lov om kemikalier (Gennemførelse af EU-regler om egenkontrol og oplysnings- og undersøgelsespligt samt skærpede regler om håndhævelse).

Det fremgår bl.a. af forarbejderne til § 48 b, stk. 1, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 41, at beslaglæggelse skal ske under iagttagelse af reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74, herunder retsplejelovens § 805, stk. 1, som fastslår, at der skal være proportionalitet mellem indgrebet og sagens betydning. Herunder fremgår det af forarbejderne til kemikalielovens § 48 b, stk. 1, at bestemmelsen om beslaglæggelse er et håndhævelsesmiddel, der kun forventes at ville blive brugt undtagelsesvist, fordi tilsynsmyndigheden altid skal anvende det mindst indgribende håndhævelsesmiddel.

3.2.4.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Privates handel på onlinegrænseflader er stigende og har været stigende siden § 48 b blev indsat i kemikalieloven. Den gældende bestemmelse om beslaglæggelse tager derfor ikke højde for, at tilsynsmyndigheden i højere grad beslaglægger forbrugerens ulovlige produkter i bl.a. lufthavnen og i Internationalt Postcenter. Der er derfor behov for, at bestemmelsen afspejler dette.

I dag har tilsynsmyndigheden ikke mulighed for ved f.eks. privates import af mindre mængder af ulovlige bekæmpelsesmidler at beslaglægge disse med henblik på destruktion, fordi anvendelse af den gældende beslaglæggelsesbestemmelse i disse situationer ikke vil være forenelig med forarbejderne til kemikalielovens § 48 b, da det af forarbejderne fremgår, at beslaglæggelsesbestemmelsen er et håndhævelsesmiddel, der kun

UDKAST

forventes at ville blive brugt undtagelsesvist, fordi tilsynsmyndigheden altid skal anvende det mindst indgribende håndhævelsesmiddel.

I de tilfælde hvor private importører mindre mængder ulovlige stoffer, blandinger eller andre varer, er lovliggørelse af produkterne i form af ansøgning og godkendelse enten umulig eller økonomisk helt urealistisk. Alternativet til tilsynsmyndighedens beslaglæggelse og efterfølgende destruktion af f.eks. varerne er derfor i dag, at varerne igen overlades til ejeren med samtidigt pålæg om at returnere varerne eller forestå deres destruktion og fremsende dokumentation herfor, hvilket er en væsentligt dyrere og erfaringsmæssigt ikke særlig effektiv metode i en række mindre sager f.eks. ved privates import af mindre mængder af ulovlige bekæmpelsesmidler.

Det foreslås derfor, at tilsynsmyndigheden eksempelvis Miljøstyrelsen, Toldstyrelsen eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden fremover også skal have mulighed for, når der foreligger en overtrædelse af kemikalieloven, regler fastsat i medfør af kemikalieloven og regler i EU-forordninger vedrørende de stoffer, blandinger og andre varer, som er omfattet af kemikalieloven, at beslaglægge stoffer, blandinger og andre varer med henblik på destruktion.

På denne baggrund foreslår Miljø- og Fødevareministeriet ændringen af kemikalielovens § 48 b, stk. 1. Beslaglæggelse efter den foreslåede § 48 b, stk. 1, foreslås fremover, at kunne anvendes, når tilsynsmyndigheden, ud fra en proportionalitetsvurdering, finder, at beslaglæggelse og efterfølgende destruktion er den hensigtsmæssige opfølgning på en overtrædelse. Dette betyder, at der efter den foreslåede bestemmelse ikke længere er en forudsætning om, at tilsynsmyndighederne altid skal anvende det mindst indgribende håndhævelsesmiddel.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 6, samt bemærkningerne hertil.

3.2.5. Prøveeksemplarer fra E-handel

3.2.5.1. Gældende ret

I dag findes der mange virksomheder, som alene er etableret på internettet, hvor virksomheden på en hjemmeside driver en internetbutik. Tilsynsmyndigheden har i dag ikke over for sådan en virksomhed mulighed for at udtage vareprøver, da der ikke er etableret et fysisk butikslokale. Der er således i dag ikke hjemmel i kemikalieloven til at anmode en producent, importør eller forhandler af stoffer, blandinger og andre varer for egen regning om at fremsende prøveeksemplarer af de pågældende stoffer, blandinger og andre varer, der er omfattet af kemikalieloven.

Efter kemikalielovens § 49, stk. 1, har tilsynsmyndighederne eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt med hjemmel i loven. Tilsynsmyndigheden har herunder adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter og medtage andre genstande uden vederlag, herunder eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer, der er reguleret i medfør af loven. Kvittering for medtagne genstande skal udleveres. Producenten eller importøren af en udtaget produkt- eller vareprøve er forpligtet til at godtgøre en forhandler prøvens fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af kvitteringen.

UDKAST

3.2.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved tilsyn efter kemikalieloven forekommer der situationer, hvor tilsynsmyndigheden har behov for at kunne anmode en producent, importør eller forhandler af stoffer, blandinger og andre varer for egen regning om at fremsende prøveeksemplarer af de pågældende stoffer, blandinger og andre varer, som er reguleret i medfør af loven, regler udstedt i medfør af loven eller i EU-forordninger vedrørende de af denne lov omfattede stoffer, blandinger og andre varer, til tilsynsmyndigheden.

Den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 2, vil give tilsynsmyndigheden beføjelse til at kunne anmode enhver producent, importør og forhandler af stoffer, blandinger og andre varer om at fremsende prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer, som er reguleret i medfør af loven, regler udstedt i medfør af loven eller i EU-forordninger vedrørende de af denne lov omfattede stoffer, blandinger og andre varer. Tilsynsmyndigheden vil kunne anmode f.eks. en forhandler af kosmetiske produkter, legetøj eller biocidholdige produkter, som udelukkende sælges af virksomheden på internettet, om at fremsende prøveeksemplarer til tilsynsmyndigheden. Producenten, importøren eller forhandleren skal selv betale for forsendelse af prøveeksemplaret. Når tilsynsmyndigheden har modtaget prøveeksemplaret, vil tilsynsmyndigheden sende en kvittering for det fremsendte prøveeksemplar til afsenderen af prøveeksemplaret. Producenten eller importøren af de fremsendte prøveeksemplarer er forpligtet til at godtgøre en forhandler de fremsendte prøvers fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af kvitteringen fra tilsynsmyndigheden.

Der skal være et formål med og en saglig grund til tilsynsmyndighedens anmodning om fremsendelse af et prøveeksemplar.

Bestemmelsen skal kun anvendes over for virksomheder, hvor tilsynsmyndigheden ikke har mulighed for at komme på tilsynsbesøg i et fysisk butikslokale, hvorfra der kan udtages prøveeksemplarer efter kemikalielovens § 49, stk. 1.

Ved tilsyn forekommer der situationer, hvor tilsynsmyndigheden har behov for at kunne anmode en producent, importør eller forhandler af stoffer, blandinger og andre varer, som sælges på onlinegrænseflader, for egen regning om at fremsende prøveeksemplarer af de pågældende stoffer, blandinger og andre varer, som er reguleret i medfør af kemikalieloven, regler udstedt i medfør af loven eller i EU-forordninger vedrørende de af kemikalieloven omfattede stoffer, blandinger og andre varer, til tilsynsmyndigheden.

Et eksempel på en situation, hvor bestemmelsen vil kunne finde anvendelse, er webbutikker, butikker, der sælger via postordre og lignende. Her vil stoffer, blandinger og andre varer ikke kunne udtages til test i offentligt tilgængelige butikslokaler, da sådanne ikke findes. Vurderingen af, om det er nødvendigt at få adgang til at udtage testeksemplarer, vil afhænge af det konkrete stof, blanding og anden vare, der skal testes, og hvor vigtigt det er, at det er tilsynsmyndigheden selv, der udvælger stoffet, blandingen og varen. Hvis det vurderes ikke at være nødvendigt, at myndigheden selv udvælger stofferne, blandingerne og varerne, vil den kunne bede om, at der tilsendes et eller flere eksemplarer af et givet stof, blanding og anden vare til myndigheden.

For nærmere om § 49, stk. 2, henvises i øvrigt til lovforslagets § 1 nr. 7, samt bemærkningerne hertil.

3.3. Miljøbeskyttelsesloven

3.3.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelseslovens generelle regler om tilsynsmyndighedens beføjelser og pligter fremgår af lovens §§ 65-73 (kapitel 9) og §§ 85-87.

UDKAST

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 65, stk. 1, at kommunalbestyrelsen fører generelt tilsyn med, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes. Det fremgår dog med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 67, at miljøministeren kan bestemme, at tilsyn og overvågning af miljøtilstanden i visse tilfælde skal udføres af andre myndigheder.

Det følger af lovens § 68, at tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning. I de i § 68 nævnte situationer skal tilsynsmyndigheden meddele den for forholdet ansvarlige, at det ulovlige forhold skal bringes til ophør, jf. § 69, stk. 1, 1. pkt. For at sikre dette kan tilsynsmyndigheden med hjemmel i lovens § 69, stk. 1, nr. 1-4, forbyde fortsat drift og eventuelt forlange virksomheden fjernet, påbyde den ansvarlige at genoprette den hidtidige tilstand, påbyde producenten eller importøren at tilbagetage et ulovligt produkt eller en ulovlig vare fra markedet og lade påbudte foranstaltninger udføre for den ansvarliges regning, når den fastsatte frist er udløbet.

I forhold til tilbagekaldelse af ulovlige produkter eller varer, jf. § 69, stk. 1, nr. 3, skal bestemmelsen gøre det muligt for tilsynsmyndigheden at pålægge den producent eller importør, som har markedsført det pågældende ulovlige produkt, at trække det hjem fra detailhandlen, i stedet for at myndigheden skal finde og meddele hver enkelt, at produktet er ulovligt. Hjemkaldelsen sker for producentens eller importørens egen regning.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 2, kan tilsynsmyndigheden anmode den, der er ansvarlig for markedsføring af et produkt eller en vare, der er reguleret i medfør af loven, at opgive alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurdering af produktets eller varens forurenende egenskaber eller for vurdering af overholdelse af reglerne i øvrigt. Tilsynsmyndighederne kan herunder påbyde den ansvarlige for egen regning at foretage undersøgelser af produktet eller varen.

I miljøbeskyttelseslovens kapitel 10 om administrative bestemmelser er der tillagt tilsynsmyndigheden visse yderligere beføjelser. Det fremgår således af lovens § 87, stk. 1, 1. og 2. pkt., at tilsynsmyndighederne eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter miljøbeskyttelsesloven, regler udstedt med hjemmel i loven eller forordninger på lovens område. Tilsynsmyndigheden har herunder adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter samt medtage andre genstande uden vederlag, herunder eksemplarer af produkter og varer, der er reguleret i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Overtrædelser af bestemmelser fastsat i De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, som er omfattet af miljøbeskyttelsesloven, jf. § 2, straffes med bøde, jf. lovens § 110, stk. 1, nr. 12. Straffen kan stige til fængsel indtil to år, jf. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 2.

Der er ikke krav om, at der – inden tilsynsmyndigheden kan gøre brug af sine tilsynsbeføjelser – er konstateret en overtrædelse, en nærliggende risiko, en anmeldelse eller lignende. Tilsynsmyndigheden kan på eget initiativ foretage tilsyn med henblik på at identificere eventuelle overtrædelser.

I forhold til markedsovervågningsforordningens bilag 1 er der seks EU-regelsæt, som er implementeret ved seks bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven og hvor lovens tilsynsregler finder anvendelse. De seks bekendtgørelser er 1) bekendtgørelse nr. 870 af 8. juli 2015 om import og salg samt eksport af batterier og akkumulatører, 2) bekendtgørelse nr. 1455 af 7. december 2015 om visse krav til emballager, 3) bekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2016 om støj fra maskiner til brug i det fri, 4) bekendtgørelse nr. 148 af 8. februar 2018 om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, 5) bekendtgørelse nr. 252 af 21. marts 2018 om begrænsning af import, salg

UDKAST

samt fremstilling til eksport inden for EU og til EFTA-lande af person- og varebiler m.v., og 6) bekendtgørelse nr. 1019 af 1. oktober 2019 om henlæggelse til Miljøstyrelsen af opgaver og tilsyn vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628/EU af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikke-vejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF.

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, kan overtrædelse af visse af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser straffes i form af bøde. Straffen kan under skærpende omstændigheder stige til fængsel i indtil to år, jf. lovens § 110, stk. 2.

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, kan der i regler udstedt i medfør af visse af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser fastsættes straf i form af bøde. Straffen kan under skærpende omstændigheder stige til fængsel i indtil to år, jf. lovens § 110, stk. 3, 2. pkt.

Ved overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør af loven bør bødeniveauet i førstegangstilfælde i almindelighed være på minimum 5.000 kr. og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde, jf. lov nr. 173 af 12. marts 2008 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, og ifølge bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2007-08, tillæg A, side 22.

Straffastsættelsen beror på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede omstændigheder. Det angivne bødeniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

3.3.2 Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den forslåede ordning

Som det fremgår af afsnit 2 om markedsovervågningsforordningen, skal de enkelte medlemsstater som minimum tillægge overvågningsmyndighederne en række beføjelser, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at tilsynsmyndigheden, som fører tilsyn med regler i og regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelsesloven, ikke har den nødvendige hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til, at tilsynsmyndigheden kan udføre alle de påkrævede tilsynsbeføjelser og -forpligtelser, som fremgår af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4.

Således er det Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der ikke er den fornødne hjemmel og tilsynsbeføjelse i miljøbeskyttelsesloven til at kunne pålægge erhvervsdrivende at give adgang til indlejret software, jf. artikel 14, stk. 4, litra a. Samt manglende hjemmel til at pålægge erhvervsdrivende at levere relevante oplysninger om forsyningskæden, jf. artikel 14, stk. 4, litra b. Endvidere manglende hjemmel til at pålægge erhvervsdrivende at fremlægge de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand, jf. artikel 14, stk. 4, litra c. Endvidere manglende hjemmel til at erhverve produktprøver, herunder under en skjult identitet, til at kontrollere disse prøver og foretage reverse engineering på dem med henblik på at identificere manglende overensstemmelse og indhente dokumentation, jf. artikel 14, stk. 4, litra j. Endeligt manglende hjemmel til at hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, beføjelsen til at påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade er at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade, jf. artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, eller til at påbyde, hvis en anmodning i henhold til bestemmelsen i litra k, nr. i, ikke overholdes,

UDKAST

at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger, jf. artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at miljøministeren enten bør få hjemmel til at udøve de nævnte tilsynsbeføjelser eller bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler vedrørende de beføjelser, som tilsynsmyndigheden som minimum skal have efter markedsovervågningsforordningen. Det er således vurderingen, at der skal fastsættes nationale regler, der vil skulle supplere markedsovervågningsforordningen, så der sker opfyldelse af de forpligtelser, som medlemsstaterne har efter forordningen.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at en bemyndigelseshjemmel vil være den mindst indgribende og mest fleksible fastsættelse af reglerne. Ved en materiel implementering i miljøbeskyttelsesloven er det således Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at tilsynsbeføjelserne vil komme til at omfatte hele miljøbeskyttelseslovens område og regler fastsat i medfør af loven, hvilket ikke vurderes hensigtsmæssigt på miljøbeskyttelseslovens område. Samtidigt giver en bemyndigelseshjemmel en fleksibel fremtidig mulighed for at omfatte flere regler, hvis markedsovervågningsforordningens bilag 1 udvides eller det i øvrigt vil følge af andre EU-retlige eller internationale forpligtelser på miljøbeskyttelseslovens område, jf. lovens § 2. Det er hertil Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at Miljøstyrelsen varetager tilsynet.

For så vidt angår beføjelsen til at begrænse adgangen til en onlinegrænseflade, efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, vurderes det dog af hensyn til indgrebets alvorlige karakter, at det er mest hensigtsmæssigt, at afgørelse træffes af domstolene ved kendelse.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at manglende overholdelse af et påbud eller anden pligt for en erhvervsdrivende til at efterleve regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e bør strafbelægges i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, hvorefter der i regler udstedt i medfør af § 79 e kan fastsættes straf af bøde. Dette af hensyn til at sikre en effektiv efterlevelse. Straffen bør endvidere under skærpende omstændigheder kunne stige til fængsel i indtil to år, jf. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, 2. pkt. Det er tillige vurderingen, at en udbyder af informationssamfundstjeneste, som ikke overholder pligten i den foreslåede § 102, stk. 3, bør kunne straffes med bøde efter miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1. Straffen bør endvidere under skærpende omstændigheder kunne stige til fængsel i indtil to år, jf. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 2.

Det foreslås, at miljøministeren tillægges bemyndigelseshjemmel til at kunne fastsætte regler om tilsynsbeføjelser og –forpligtigelse på miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde, jf. lovforslagets § 2, og hvor disse beføjelser og forpligtelser udtrykkeligt fremgår af EU-retlige eller internationale regler, som Danmark skal efterleve.

Det er hensigten, at miljøministeren i første omgang konkret vil benytte bemyndigelseshjemlen i den foreslåede § 79 e, stk. 1, til at fastsætte de minimumsbeføjelser, som fremgår af markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4, og hvor dette ikke allerede er tillagt ministeren via gældende ret. Det drejer sig om beføjelserne i markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b, c, j og litra k, nr. 1.

Det er hensigten, at ministeren med hjemmel i den foreslåede § 79 e, stk. 1, vil fastsætte regler i de berørte bekendtgørelser, jf. de seks bekendtgørelser nævnt sidst i afsnit 3.3.1., om, at tilsynsmyndigheden vil kunne pålægge erhvervsdrivende at give adgang til indlejret software, pålægge erhvervsdrivende at levere relevante oplysninger om forsyningskæden, pålægge erhvervsdrivende at fremlægge de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til

UDKAST

undersøgelsens genstand, at kunne erhverve produktprøver, herunder under en skjult identitet, til at kontrollere disse prøver og foretage reverse engineering (proces, hvor man undersøger et produkt for at finde ud af, hvordan det fungerer og er sat sammen med henblik på at fastslå, om det lever op til gældende regler) på dem med henblik på at identificere manglende overensstemmelse og indhente dokumentation. For nærmere om den foreslåede udmøntning se hertil bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Det foreslås endvidere i § 79 e, stk. 1, 2. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, at hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, ændring eller fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade.

Det foreslås samtidigt i § 79 e, stk. 2, at miljøministeren fastsætter regler om, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvorfra der gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde. Denne bestemmelse går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, jf. nedenfor. Bestemmelsen i § 79 e, stk. 2, foreslås medtaget, så de produkter, der er omfattet og reguleret efter de EU-direktiver og -forordninger, der er omfattet af markedsovervågningsforordningens bilag 1, i Danmark kan blive behandlet og ført tilsyn efter på samme måde. Dette vil gøre det uafhængigt af, om produktkravenes implementering i Danmark er sket med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven eller er implementeret i lov om kemikalier eller i lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v.

Bestemmelserne i § 79 e, stk. 1, foreslås kun at kunne benyttes, hvor det fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtelser, at sådanne regler skal fastsættes. Bestemmelsen i § 79, e, stk. 2, foreslås kun at kunne benyttes til at fastsætte regler i det tilfælde, hvor det fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtelser, at der skal fastsættes lignende regler om, at blokering skal ske kunne ske efter f.eks. manglende overholdelse af påbud eller andet. Se hertil bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Endelig foreslås det med indsættelsen af § 102, at der kan ske blokering af hjemmesider (onlinegrænseflader), hvor et påbud om fjernelse af indhold eller om advarsel til slutbruger ikke vises, jf. den foreslåede § 79 e, stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen supplerer markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2. Efter denne bestemmelse skal markedsovervågningsmyndigheden tillægges beføjelsen til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde, at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger, hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes.

Når et påbud efter regler fastsat i medfør den foreslåede § 79 e, stk. 1, 2. pkt., ikke efterkommes, foreslås det, at det skal kunne foranlediges, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

Det foreslås med § 102, stk. 2, 1. pkt., at afgørelser truffet efter stk. 1 eller regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning. En kendelse efter den foreslåede bestemmelse vil skulle indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Retten vil samtidig kunne træffe afgørelse om blokeringens varighed, idet

UDKAST

blokeringen dog under alle omstændigheder vil skulle ophæves, når betingelserne i de foreslåede § 102, stk. 4 eller 5, er til stede.

Det foreslås endvidere, at inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. Indehaveren af den onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, har således mulighed for at komme med sine bemærkninger som part i sagen, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbyder.

Det foreslås, at der i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Tilsynsmyndigheden forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af indehaveren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan disse oplysninger ikke umiddelbart fremskaffes på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjæpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det foreslås, at udbydere af informationssamfundstjenester skal bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Det indebærer bl.a., at udbydere skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører. Tilsynsmyndigheden vil i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage efter den foreslåede bestemmelse i § 102, stk. 3, 1. pkt. Udmøntningen af den foreslåede bestemmelse vil kunne finde anvendelse over for udbydere af informationssamfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder – på trods af tilsynsmyndighedens fremvisning af rettens kendelse om blokering – ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside.

Ved myndighedens tilsyn med produkter kan der i de tilfælde, hvor en kendelse ikke efterkommes, være behov for, at tilsynsmyndigheden anvender tvangsbøder med henblik på, at kendelsen efterleveres, således at muligheden for at erhverve et produkt, som udgør en alvorlig risiko, hurtigst muligt bringes til ophør af hensyn til beskyttelse af forbrugeren. Det er tillige en grundlæggende forudsætning for myndighedens tilsynsvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes, og muligheden for at pålægge tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker. Se hertil nærmere om tvangsbøder i bemærkningerne til § 2, nr. 2.

For at sikre, at blokering kun opretholdes, hvor kriterierne er tilstede for blokering, foreslås det, at tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter § 102, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Det forudsættes, at såfremt tilsynsmyndigheden bliver bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, at denne foranlediger, at blokeringen fjernes. Informationstjenesteudbydere vil skulle bistå ministeren med at gennemføre en ophævelse af en blokering på samme vis, som når der pålægges en blokering.

Det foreslås endvidere, at tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, skal træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, når grundlaget ikke længere er til stede. Således kan ophævelse af blokeringen forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige procestrin. Det vil sige uden, at domstolene skal træffe kendelse om ophævelsen. Tilsynsmyndigheden har dermed en forpligtelse til at følge

UDKAST

op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse omfatter ikke en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned.

Afgørelse om ophævelse træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at der fra onlinegrænsefladen igen sælges eller formidles salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Endeligt foreslås det, at hvis den, som indgrebet efter den foreslåede § 102, stk. 1, retter sig mod, fremsætter anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af den foreslåede § 102, stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

Bestemmelsen forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor ministeren ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af den foreslåede bestemmelse i § 102, stk. 4. I disse situationer kan den, som blokeringen retter sig mod, altså få spørgsmålet indbragt for retten.

For at undgå, at en indehaver af en onlinegrænseflade gentagne gange anmoder om ophævelse af en blokering, med deraf følgende mulige domstolsprøvelse, foreslås det med bestemmelsen, at der først efter tre måneder efter indehaveren har fået meddelt en afgørelse om enten blokering eller om afslag på ophævelse af en blokering kan fremsætte en fornyet anmodning.

Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Miljøministerens udnyttelse af bemyndigelsen i § 79 e, stk. 1, til at fastsætte de nævnte tilsynsbeføjelser og den foreslåede bestemmelse i § 102 vil medføre, at Danmark opfylder sin forpligtelse om at supplere markedsovervågningsforordningen i forhold til de minimumsforpligtelser, der fremgår af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4.

Det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte straf af bøde i regler, der udstedes med hjemmel i § 79 e. Det er hensigten, at en erhvervsdrivendes manglende overholdelse af en pligt eller efterlevelse af et påbud vil blive strafbelagt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3. Straffen vil endvidere under skærpende omstændigheder kunne stige til fængsel i indtil to år, jf. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, 2 pkt., hvilket gælder miljøbeskyttelsesloven generelt.

Det foreslås, at afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e ikke skal kunne indbringes til anden administrativ myndighed.

Det er hensigten, at opgaven som tilsynsmyndighed delegeres til Miljøstyrelsen.

3.4. Gødningsloven

3.4.1. Gældende ret

Med lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 4. januar 2017 (herefter gødningsloven) reguleres produktion, opbevaring, køb, salg eller anden form for overdragelse, distribution, import og eksport af alle gødninger og jordforbedringsmidler m.v. gennem hele handelskæden.

UDKAST

Formålet med gødningsloven er dels via krav om mærkning af næringsindholdet i produkterne at sikre brugere, dvs. landmænd, skovbrugere, gartnere, haveejere og andre, fornødne oplysninger om kvalitet og indhold af indkøbte gødningsstoffer med henblik på kunne gennemføre den bedst mulige gødskning, jordforbedring eller plantedyrkning. Formålet med loven er endvidere at skabe sikkerhed for menneskers og dyrs sundhed ligesom at sikre hensynet til miljøet.

De produkter, der er omfattet af gødningsloven, er defineret i lovens § 2, stk. 1, og de omfatter produkter, der er bestemt til fremme af planters vækst, og hvis virkning helt eller overvejende beror på deres indhold af plantenæringsstoffer (gødninger), produkter til fremme af omsætningen af indholdet af organisk stof i komposteringsmateriale (komposteringspræparater), produkter til ændring af jords eller voksemediers fysiske, kemiske eller biologiske tilstand, og hvis virkning ikke eller kun i ringe grad beror på et indhold af plantenæringsstoffer (jordforbedringsmidler), produkter til anvendelse som voksemedier for planter og produkter til fremme af optagelsen af næringsstoffer ved podning på frø, planter, jord eller voksemedier.

Loven indeholder i § 3, stk. 1, en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på gennemførelse af EU-direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af lovens område samt til at fastsætte regler eller iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse af EU-forordninger om forhold, der er omfattet af loven.

Der er med hjemmel i bestemmelsen udstedt bekendtgørelse nr. 862 af 27. august 2008 om gødning og jordforbedringsmidler m.v. (herefter gødningsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen indeholder bl.a. bestemmelser, der supplerer reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2003/2003/EF af 13. oktober 2003 om gødninger, EU-tidende L 304 af 21.11.2003, s. 1–194, (herefter gødningsforordningen).

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan efter gødningslovens § 7 fastsætte regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven eller de i medfør heraf fastsatte regler eller EU-forordninger om forhold omfattet af loven.

Bemyndigelserne er udnyttet ved gødningsbekendtgørelsen til bl.a. at fastsætte regler om, at Plantedirektoratet (i dag Landbrugsstyrelsen) fører kontrol med overholdelsen af gødningsforordningen, jf. bekendtgørelsens § 17. Bestemmelsen vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om, at det er Landbrugsstyrelsen, der varetager de tilsyns- og kontrolbeføjelser, som det efter markedsovervågningsforordningen tillægges markedsovervågningsmyndigheden for så vidt angår produkter omfattet af gødningsforordningen.

Efter gødningslovens § 5 kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling meddele de forbud og påbud, der er nødvendige for overholdelse af loven eller af regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven.

Af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 4195, fremgår det, at beføjelsen strækker sig lige fra forbud mod salg, indtil mærkning af et produkt kan accepteres, til at påbyde tilbagetrækning eller destruktion af partier, der udgør en fare for menneskers, dyrs eller planters sundhed, eller udgør en risiko for miljøet. Opremsningen er ikke udtømmende.

Kompetencen til at meddele forbud og påbud efter bestemmelsen samt til at varetage de øvrige beføjelser, der efter gødningsloven er tillagt ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, er efter § 5, stk. 1, nr. 25, i bkg. nr. 1273 af 27. november 2017 delegeret til Landbrugsstyrelsen.

UDKAST

Efter gødningslovens § 5, stk. 2, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling lade påbudte foranstaltninger udføre for den ansvarliges regning, hvis et påbud ikke efterkommes inden en nærmere fastsat frist.

Som led i varetagelsen af det tilsyn og de kontrolbeføjelser, som ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling er blevet tillagt, og som er delegeret til Landbrugsstyrelsen, er ministeren, eller den ministeren bemyndiger hertil, efter lovens § 11, stk. 1, tillagt en beføjelse til, til en hver tid og mod behørig legitimation uden retskendelse at få adgang til offentlig og privat ejendom, lokaliteter, forretningsbøger, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares i elektronisk form, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for løsning af opgaver i henhold til loven, regler fastsat i medfør af loven eller bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven.

Bestemmelsen rummer både mulighed for at få adgang uden retskendelse til offentlig og privat ejendom, og baggrunden herfor er ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, at det for de lokaliteter, hvor de kontrollerende myndigheder har adgang til at efterse dokumenter m.v., gælder, at det ofte ikke vil være muligt at foretage en opdeling i en forretningsmæssig del og en privat del.

Bestemmelsen rummer også mulighed for, at den kontrollerende myndighed af hensyn til en effektiv kontrol, har ret til at gøre sig bekendt med de af loven omfattede personer, virksomheders m.v. skriftlige materiale, herunder materiale i elektronisk form i det omfang, det er nødvendigt for administration og kontrol i henhold til loven og til forordningsbestemmelser omfattet af lovens område. I en række tilfælde vil formålet med den offentlige kontrol forspildes, hvis tilsynsmyndigheden skulle afvente retskendelse før, at kontrollen gennemføres.

Gødningslovens § 11, stk. 3, vedrører borgerens eller virksomhedens oplysningspligt, og det følger af bestemmelsen, at den, der er omfattet af reglerne i loven, af regler fastsat i medfør af loven eller af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven, efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, skal give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til en kontrols gennemførelse, samt vederlagsfrit yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

Af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 4197-4198, følger det, at oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold kan være et vigtigt led i kontrollen. Kun oplysninger, som er af direkte betydning for kontrollen, kan kræves afgivet. Myndighederne kan vederlagsfrit forlange elektroniske udskrifter og kopier af relevant materiale.

Som led i tilsynet efter loven, kan tilsynsmyndigheden, jf. gødningslovens § 11, stk. 4, udtage prøver til undersøgelse uden at skulle erlægge betaling herfor.

I forbindelse med kontrol- og tilsynsbesøg hos producenter og på udsalgssteder m.v. udtager Landbrugsstyrelsen prøver til kontrolanalyse med henblik på at udføre kvalitetskontrol af anmeldte produkter. Denne kontrol har til formål at efterprøve, om de af sælgeren angivne oplysninger er korrekte, hvilket vil sige, at det undersøges, om varens faktiske indhold er i overensstemmelse med det deklarerede, og om reglerne vedrørende mærkning af varerne er efterlevet. Kontrollen omfatter også mærkning af varer på løsvarelagre og kontrol af følgesedler til løsvarer. Konstateres det i forbindelse med kontrollen, at der forhandles ikke-anmeldte produkter, bliver den virksomhed, der markedsfører produktet, anmodet om at anmelde produktet.

UDKAST

Er der en begrundet formodning om, at et bestemt produkt omfattet af loven udgør en sikkerheds- eller sundhedsfare for mennesker, dyr eller planter eller en risiko for miljøet, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling efter lovens § 6 forbyde salg og anvendelse af produktet, indtil resultatet af en iværksat undersøgelse foreligger.

Bestemmelsen supplerer gødningsforordningens artikel 15, stk. 1, hvorefter en medlemsstat der har en begrundet formodning om, at en bestemt EF-gødning, selv om den opfylder kravene i forordningen, udgør en sikkerheds- eller sundhedsfare for mennesker, dyr eller planter eller en risiko for miljøet, midlertidigt kan forbyde markedsføringen deraf på sit område eller kræve særlige betingelser opfyldt herfor. Bestemmelsen skal således sikre, at gødningsprodukter, der ikke er omfattet af gødningsforordningen underlægges en tilsvarende beskyttelsesklause, som produkter omfattet af gødningsforordningen.

Kontrollen med gødning og jordforbedringsmidler er gebyrfinansieret. Gebyrerne er reguleret i bekendtgørelse om betaling for kontrol med gødning og jordforbedringsmidler m.v. (bekendtgørelse nr. 657 af 31. maj 2018). Bekendtgørelsen har hjemmel i § 9 i gødningsloven. Virksomheder betaler efter bekendtgørelsen et anmeldelsesgebyr pr. produkt, et årligt grundgebyr pr. anmeldt produkt og et mængdegebyr. I forhold til beregningen af mængdegebyret skal virksomheder omfattet af anmeldelsespligten efter gødningsårets afslutning 31. juli oplyse mængderne af hvert enkelt anmeldt produkt, de har solgt i den forløbne periode. Oplysningerne danner grundlag for Landbrugsstyrelsens opkrævning af afgifter og gebyrer.

3.4.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som det fremgår af afsnit 2 om markedsovervågningsforordningen, skal de enkelte medlemsstater som minimum tillægge overvågningsmyndighederne en række beføjelser, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4.

Markedsovervågningsforordningen, og herunder forordningens artikel 14 om minimumsbeføjelser for overvågningsmyndighederne, finder anvendelse på produkter, der er omfattet af den EU-harmoniseringslovgivning, der er anført i forordningens bilag 1, herunder gødningsforordningen.

Gødningsforordningen finder anvendelse på produkter, som markedsføres som gødninger under betegnelsen »EF-gødning«, og ved en gødning eller gødningsstof forstås efter gødningsforordningens artikel 2, litra a, et materiale, hvis hovedfunktion er at forsyne planter med næringsstoffer.

De nationale regler om håndhævelse af gødningsforordningen er fastsat i gødningsloven og i regler udstedt i medfør af denne.

Gødningsloven har dog et bredere anvendelsesområde end gødningsforordningen, idet loven regulerer gødninger, komposteringspræparater, jordforbedringsmidler, og produkter til anvendelse som voksemedier for planter og produkter til fremme af optagelsen af næringsstoffer ved podning på frø, planter, jord eller voksemedier.

Hvis gødningslovens håndhævelsesbestemmelser generelt tilpasses de beføjelser, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, vil det indebære en overimplementering, idet håndhævelsesbeføjelserne vil kunne anvendes til håndhævelse af gødningslovens regler for samtlige produkter omfattet af loven og ikke kun de produkter, der er omfattet af gødningsforordningen.

For at kontrollen bliver så enkel som mulig af hensyn til både myndigheder og erhverv, og for at undgå, at kontrol og tilsyn med gødningsprodukter bliver forskellig for de enkelte produkter, der er inden for og uden

UDKAST

for forordningens område, vurderer Miljø- og Fødevarerministeriet, at det vil være mest hensigtsmæssigt at lade håndhævelsesbeføjelserne omfatte alle produkter, som er omfattet af gødningsloven.

Efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 3, kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at beføjelserne i forordningens artikel 14, stk. 4, skal udøves direkte af markedsovervågningsmyndighederne under deres egen myndighed, gennem andre offentlige myndigheder i overensstemmelse med kompetencefordelingen og den institutionelle og administrative struktur i den pågældende medlemsstat eller ved at indbringe sagen for en domstol, der er kompetent til at træffe den nødvendige afgørelse om at godkende udøvelsen af denne beføjelse, herunder i givet fald ved klageadgang, såfremt en begæring om at træffe den nødvendige afgørelse ikke blev taget til følge.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at beføjelserne for gødningslovens vedkommende tillægges ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, og delegeres til Landbrugsstyrelsen, idet det ligeledes er Landbrugsstyrelsen, der administrerer og håndhæver den øvrige regulering efter gødningsloven.

For så vidt angår beføjelsen til at begrænse adgangen til en onlinegrænseflade, efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, vurderes det dog af hensyn til indgrebets alvorlige karakter, at det er mest hensigtsmæssigt, at afgørelse træffes af domstolene ved kendelse.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at Landbrugsstyrelsen efter den gældende regulering allerede har adgang til at gøre brug af en del af de beføjelser, der skal tillægges markedsovervågningsmyndigheden efter artikel 14, stk. 4. Der vil derfor ikke for disses vedkommende være behov for at ændre gødningsloven.

Det drejer sig om beføjelsen efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra d, til uden forudgående varsel at foretage inspektion på stedet m.v., beføjelsen efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra e, til at få adgang til alle lokaler, arealer eller transportmidler, som den pågældende erhvervsdrivende anvender som led i sit erhverv m.v. og beføjelsen efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra f, til at indlede undersøgelser på markedsovervågningsmyndighedernes eget initiativ.

Disse beføjelser vurderes allerede at kunne udøves af Landbrugsstyrelsen efter gødningslovens § 11, stk. 1.

Det drejer sig også om beføjelserne efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra g og h, til at pålægge erhvervsdrivende at træffe passende tiltag for at bringe et tilfælde af manglende overensstemmelse til ophør eller at eliminere risikoen og til at træffe passende foranstaltninger, hvis en erhvervsdrivende ikke træffer passende korrigerende tiltag, eller hvis den manglende overensstemmelse eller risikoen fortsat består, herunder beføjelser til at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af et produkt på markedet eller til at påbyde, at produktet trækkes tilbage eller tilbagekaldes.

Det vurderes, at disse beføjelser allerede kan udøves af Landbrugsstyrelsen med hjemmel i gødningslovens § 5, stk. 1 og 2.

Endeligt drejer det sig om beføjelsen efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra i, til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med forordningens artikel 41.

Det vurderes, at der med straffebestemmelsen i gødningslovens § 13 er hjemmel til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med forordningens artikel 41.

UDKAST

Med henblik på at tilvejebringe de håndhævelsesbeføjelser, som medlemsstaterne efter markedsovervågningsforordningens artikel 14 er forpligtede til, og som Landbrugsstyrelsen ikke allerede har i medfør af reglerne i gødningsloven, foreslås ændringer af gødningslovens §§ 7 og 11, og der foreslås indsat en ny § 6 a og § 6 b. Med indsættelsen af § 6 a foreslås ligeledes en ændring af straffebestemmelsen i § 13, så § 6 a også omfattes heraf.

Efter gødningslovens § 7 kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven eller de i medfør heraf fastsatte regler eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven. Det foreslås tilføjet som bestemmelsens 2. pkt., at ministeren endvidere kan fastsætte regler om erhvervelse af produktprøver som led i kontrollen.

Den foreslåede tilføjelse indebærer, at der fastsættes den beføjelse til ministeren på området, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra j, i markedsovervågningsforordningen.

Bestemmelsen skal sikre, at der som en del af bemyndigelsen kan fastsættes regler om, at ministeren kan erhverve produkter under skjult identitet. Bestemmelsen tiltænkes at skulle anvendes som et supplement i kontrollen af gødningsprodukter og jordforbedringsmidler.

Med skjult identitet forstås situationer, hvor en tilsynsmyndighed køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som tilsynsmyndigheden i forbindelse med købet. Tilsynsmyndigheden kan skjule sin identitet på forskellige måder. Det kan eksempelvis ske ved at foretage køb af produkter i en medarbejders navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved opgivelse af en anden mailadresse end tilsynsmyndighedens sædvanlige eller ved at få sendt produktet til en anden adresse end tilsynsmyndighedens officielle postadresse. Der kan også være tale om en kombination af flere forskellige tiltag. Formålet er, at tilsynsmyndigheden i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af det pågældende produkt.

For så vidt angår anvendelsen af skjult identitet, er der et tungtvejende hensyn til, at Landbrugsstyrelsen kan føre en effektiv kontrol og sørge for, at der ikke findes handelsplatforme, hvor salg af farlige produkter foregår, uden styrelsen kan gribe ind.

Landbrugsstyrelsen vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse kun erhverve de produkter, som er nødvendige for en effektiv kontrol. Det er samtidig ikke en forudsætning for, at et produkt kan erhverves, at styrelsen har en konkret mistanke om, at produktet ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Erhvervelse af produkter kan ske både fra offentligt tilgængelige lokaliteter eller fra webbutikker.

Ved udnyttelse af beføjelsen til at erhverve produkter under skjult identitet forventes en ordning, hvor virksomheden eller forhandleren af produktet i umiddelbar forlængelse af erhvervelse af produktet orienteres om, at der indledes en kontrolsag. Dette skal alene ske i det omfang, at orienteringen ikke medfører, at formålet med erhvervelsen forspildes, f.eks. fordi virksomheden eller forhandleren af produktet bortskaffer eventuelle ulovlige produkter, imens kontrollen udføres.

Erhvervelse af produkter efter den foreslåede bestemmelse vil endvidere kunne ske med henblik på reverse engineering. Ved reverse engineering forstås en proces, hvor man undersøger et produkt for at finde ud af, hvordan det fungerer og er sat sammen med henblik på at fastslå, om det lever op til gældende regler.

Beføjelsen i gødningslovens § 11, stk. 3, foreslås udvidet således, at den, der er omfattet af bestemmelsen, efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, eller den, ministeren bemyndiger hertil, ud over

UDKAST

oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold også skal give alle oplysninger om *tekniske* forhold, som er påkrævet af hensyn til kontrollens gennemførelse. Det befojelsen foreslås endvidere udvidet således, at den, der er omfattet af bestemmelsen, vederlagsfrit skal yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, kopiering, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt og *elektronisk* materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

Med de foreslåede tilføjelser i § 11, stk. 3, tillægges markedsovervågningsmyndigheden de beføjelser, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra a, b, og c, i markedsovervågningsforordningen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Landbrugsstyrelsen kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige i kontroløjemed.

Den gældende § 11, stk. 3, rummer allerede mulighed for at pålægge erhvervsdrivende at forelægge oplysninger til brug for kontrollen, og Landbrugsstyrelsen vurderer, at muligheden for at pålægge erhvervsdrivende at forelægge oplysninger til brug for kontrollen også rummer mulighed for at pålægge den erhvervsdrivende at forelægge oplysninger om tekniske forhold. Den foreslåede bestemmelse skal sikre en præcision af, at der med hjemmel i bestemmelsen også kan pålægges den erhvervsdrivende at forelægge de oplysninger, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a. Det drejer sig om relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software.

Det vurderes i denne sammenhæng, at kredsen af personer, der med hjemmel i gødningslovens § 11, stk. 3, efter anmodning fra ministeren skal give oplysninger, også omfatter erhvervsdrivende, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, som disse er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13. Efter markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13 defineres erhvervsdrivende som ”fabrikanten, de bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, udbyderen af distributionstjenester eller enhver anden fysisk eller juridiske person, der har forpligtelser i forbindelse med fremstillingen af produkter, tilgængeliggørelsen på markedet eller ibrugtagningen af dem i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning”.

Det vurderes også, at gødningslovens § 11, stk. 3, med den foreslåede tilføjelse vil rumme mulighed for at pålægge erhvervsdrivende, som disse er defineret i forordningens artikel 3, nr. 13, at levere de oplysninger, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra b. Det drejer sig om relevante oplysninger om forsyningskæden, om de nærmere detaljer for distributionsnettet, om mængder af produkter på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende produkt, når det er relevant for overensstemmelse med de gældende krav i henhold til EU-harmoniseringslovgivningen.

Det vurderes endelig, at der med den foreslåede ændring af § 11, stk. 3, i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra c, også kan pålægges erhvervsdrivende at fremlægge relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand.

Oplysningspligten er af væsentlig betydning for, at Landbrugsstyrelsen kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af, hvilke oplysninger der vil blive indhentet i forbindelse med en kontrol, vil altid bero på en proportionalitetsvurdering og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, Landbrugsstyrelsen vil kunne kræve, skal være relevante for det, kontrollen skal belyse og være

UDKAST

tilgængelige for virksomheden. Der er således ikke tale om, at Landbrugsstyrelsen kan kræve, at en erhvervsdrivende foretager nye test, som efterfølgende dokumenteres over for myndighederne.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod at udsætte andre for selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 og § 10 i retssikkerhedsloven. Er der konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det således ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Det forudsættes endvidere, at oplysninger ikke kan nægtes udleveret under henvisning til, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder eller lignende.

Der foreslås indsat en ny § 6 a, hvorefter ministeren kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Bestemmelsen supplerer artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, i markedsovervågningsforordningen. Efter denne bestemmelse skal markedsovervågningsmyndigheden tillægges beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at ministeren, kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et produkt markedsføres eller helt at fjerne et produkt, der ikke lever op til reglerne, f.eks. fra en webbutik. Bestemmelsen tænkes også anvendt til at få omtale af produktet fjernet fra f.eks. blogs eller i forbrugertests, ligesom det sikres, at ministeren kan påbyde ejere at fjerne farlige produkter, selv om det ikke er sælger, der ejer onlinegrænsefladen. Samtidig sikres det, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan påbyde, at en advarsel skal vises til brugerne, når de benytter sig af grænsefladen f.eks. hvis et ulovligt produkt har været solgt fra onlinegrænsefladen. I så fald vil kunderne modtage information om dette, når de besøger webbutikken eller platformen.

Muligheden for at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at *ændre* indhold skal forstås i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, og omfatter således muligheden for at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Bestemmelsen går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, idet den kan anvendes i forbindelse med salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene produkter, der udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordningen.

Med den foreslåede bestemmelse tilstræbes endvidere en afgrænsning af muligheden for at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der svarer til afgrænsningen i lov om produkter og markedsovervågning.

Termen onlinegrænseflade skal forstås, som denne er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 15. Ved onlinegrænseflade forstås således enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af en erhvervsdrivende, og som giver slutbrugere adgang til den erhvervsdrivendes produkter. Da der hele tiden sker udvikling inden for området, hvor nye digitale løsninger og produkter opstår, vil onlinegrænseflade dog også kunne forstås som omfattende disse.

UDKAST

Kompetencen til at meddele påbud efter den foreslåede § 6 a forventes delegeret til Landbrugsstyrelsen, og styrelsens afgørelser efter bestemmelsen vil kunne påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. lovens § 10 a, stk. 1.

I forlængelse af den foreslåede bestemmelse, foreslås lovens § 13, stk. 1, nr. 1, suppleret, så den, der overtræder forbud eller undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 5, stk. 1, § 6 eller § 6 a, straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

I gødningsloven findes der ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader på baggrund af farlige eller uoverensstemmende produkter.

Det foreslås derfor med den foreslåede § 6 b, stk. 1, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter § 6 a ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse vil tillægge markedsovervågningsmyndigheden den beføjelse, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Efter denne bestemmelse, skal markedsovervågningsmyndigheden tillægges beføjelsen til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde, at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger, hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes.

Ministerens for fødevarer, fiskeri og ligestilling skal som led i sine tilsyns- og kontrolopgaver efter gødningsloven kunne bringe manglende overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven og forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde til ophør hurtigt og effektivt, når den erhvervsdrivende, der sælger eller formidler et produkt, ikke samarbejder, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør tilsynsmyndigheden kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og proportionalt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse faren for brugerne.

Når et påbud efter den foreslåede § 6 a ikke efterkommes, bør ministeren derfor kunne foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko. Ydermere kan bestemmelsen anvendes, hvor der fra onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

At der fra onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået mindst to lignende forseelser – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske forseelser. Det afgørende er derimod, at de er ensartede, og at der er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere forseelser har udløst en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at tilsynsmyndigheden gentagne gange har truffet afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko. I den forbindelse går bestemmelsen videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

UDKAST

Det foreslås med den foreslåede § 6 b, stk. 2, 1. pkt., at afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter begæring fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling.

En kendelse efter den foreslåede bestemmelse vil skulle indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den informationssamfundstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen.

Retten vil samtidig kunne træffe afgørelse om blokeringens varighed, idet blokeringen under alle omstændigheder kan ophæves, når betingelserne i de foreslåede § 6 b, stk. 4 eller 5 er til stede.

Kendelser om blokering kan kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37. Kendelser afsagt med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan ikke påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet i medfør af lovens § 10 a.

Med det foreslåede § 6 b, stk. 2, 2. pkt., foreslås det, at inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Repræsentanterne for den onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, har, som part, således mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbyder.

Det foreslås i med det foreslåede § 6 b, stk. 2, 3. pkt., at der i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan disse oplysninger ikke umiddelbart fremskaffes på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det foreslås i med den foreslåede § 6 b, stk. 3, 1. pkt., at udbydere af informationssamfundstjenester skal bistå ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling ved gennemførelsen af kendelser efter § 6 b, stk. 2.

Det indebærer bl.a., at udbyderne skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører.

Ministeren vil i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering.

Udbydere af informationssamfundstjeneste skal forstås i overensstemmelse med den definition, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 14. Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås således en udbyder af en tjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535. Det drejer sig om udbydere af enhver tjeneste i informationssamfundet, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Der henvises endvidere til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535, artikel 1, stk. 1, litra b, hvor informationstjenestebegrebet er yderligere defineret.

En informationstjenesteudbyder kan f.eks. være en internetleverandør, serverejer, webhostingudbyder, applikationsudbyder og en erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

UDKAST

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restauranter, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Det foreslås med det foreslåede § 6 b, stk. 3, 2. pkt., at ministeren kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvunge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage.

Den foreslåede bestemmelsen vil kunne finde anvendelse over for udbydere af informationssamfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder – på trods af rettens kendelse om blokering – ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside.

Ved myndighedens kontrol af produkter, kan der i de tilfælde, hvor en kendelse ikke efterkommes, være behov for, at tilsynsmyndigheden anvender tvangsbøder med henblik på, at kendelsen efterleves. Det er en grundlæggende forudsætning for myndighedens kontrolvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes, og muligheden for at pålægge tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker.

Tvangsbøderne vil skulle fastsættes som daglige bøder, indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at tvangsbøden ikke må stå i misforhold til undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af tvangsbøden skal tages hensyn til den handlingspligtiges økonomiske formåen, således at pression har effekt, men bødestørrelsen vil i øvrigt bero på et konkret skøn.

De daglige tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at pålægge daglige tvangsbøder vil være, at ministeren mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlingspligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden.

De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Det foreslås i den foreslåede § 6 b, stk. 4, 1. pkt., at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling skal påse, at et indgreb efter § 6 b, stk. 1, ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Det forudsættes i § 6 b, stk. 4, at såfremt ministeren bliver bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, skal ministeren hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes. Ophævelsen kan ske på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af ministeren. Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

Informationstjenesteudbydere vil skulle bistå ministeren med at gennemføre en ophævelse af en blokering på samme vis, som når der pålægges en blokering.

Det foreslås i den foreslåede § 6 b, stk. 4, 2. pkt., at ministeren af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, skal træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

UDKAST

For at processen med at ophæve blokeringen kan forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige procestrin, foreslås det at gøre det muligt for Landbrugsstyrelsen som tilsynsmyndighed at træffe afgørelse om, at blokeringen skal hæves, det vil sige uden at domstolene skal træffe kendelse om ophævelsen. Landbrugsstyrelsen har en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse omfatter ikke en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned.

Afgørelse om ophævelse træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at der fra onlinegrænsefladen igen sælges eller formidles salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

I det foreslåede § 6 b, stk. 5, 1. pkt., foreslås det, at hvis den, som indgrebet efter § 6 b, stk. 1, retter sig mod, fremsætter anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal ministeren, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af § 6 b, stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

I relation til hjemmesider vil det i praksis være en registrant, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning.

Hjemlen forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor ministeren ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af bestemmelsen i § 6 b, stk. 4. I disse situationer kan den som blokeringen retter sig mod få spørgsmålet indbragt for retten.

For at undgå, at en ejer af en onlinegrænseflade gentagne gange anmoder om ophævelse af en blokering med deraf følgende mulige domstolsprøvelse, foreslås det med bestemmelsen, at der først 3 måneder efter, at ejeren har fået meddelt en afgørelse om enten blokering eller om afslag på ophævelse af en blokering, kan fremsættes en fornyet anmodning.

Det foreslås i bestemmelsens 2. pkt., at retten ved kendelse afgør, om indgrebet skal opretholdes.

Der indsættes således en hjemmel til løbende domstolskontrol.

Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Det foreslås i § 6 b, stk. 5, 3. pkt., at hvis en anmodning ikke tages til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.

Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, kan ejeren af onlinegrænsefladen ikke forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet 3 måneder. Bestemmelsen i § 6 b, stk. 4, skal dog fortsat overholdes i disse måneder. Det vil derfor sige, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling har pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis det godtgøres, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at indebære væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget forventes i begrænset omfang at have konsekvenser for sagsmængden hos politiet, anklagemyndigheden og domstolene. Lovforslaget vurderes på det foreliggende grundlag således ikke at have

UDKAST

økonomiske eller administrative konsekvenser for Justitsministeriets område af betydning. Eventuelle merudgifter til politiet, anklagemyndigheden og domstolene afholdes inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske ramme.

Markedsovervågningsforordningen medfører en række nye og ikke-finansierede opgaver til Miljøstyrelsen. Herudover er der gennem de seneste år vedtaget en lang række nye begrænsninger af kemikalier i bl.a. REACH, kosmetik og legetøjslovgivningerne, som kontrolleres og håndhæves. Disse opgaver vil for Miljøstyrelsen tilsammen medføre en række ikke finansierede opgaver på 6,2 mio. kr. årligt fra 2021. Finansieringen indgår for så vidt angår kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven i den tværgående prioritering af sager i finanslovsforslaget for 2021.

For så vidt angår gødningsloven forventes lovforslaget at medføre omkostninger i forhold de nye tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser, som lovforslaget giver hjemmel til. Udgifter til tilsynet og administrationen heraf er på nuværende tidspunkt gebyrfinansieret. Gebyrerne er reguleret i bekendtgørelse om betaling for kontrol med gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. bekendtgørelse nr. 657 af 31. maj 2018. Denne bekendtgørelse har hjemmel i § 9 i lov om gødning og jordforbedringsmidler, jf. lovebekendtgørelser nr. 16 af 4. januar 2017. Der betales et anmeldelsesgebyr, et årligt grundgebyr samt et mængdegebyr.

Det vurderes, at området fortsat skal gebyrfinansieres fuldt ud.

Det forventes, at der som følge af de nye beføjelser vil blive truffet op til 25 yderligere afgørelser om håndhævelse efter gødningsloven om året. En del af disse afgørelser må forventes påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Det vurderes på baggrund af dette, at lovforslaget vil medføre, at Nævnenes Hus vil have merudgifter på 0,1 mio. kr. årligt til Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af de pågældende klagesager.

Der er ikke nogle direkte økonomiske konsekvenser for det offentlige forbundet med bemyndigelsen til at indføre registreringsordningen. Der vil imidlertid ved udmøntning af bemyndigelsen i kemikalieloven i en bekendtgørelse være nogle omkostninger for det offentlige, da registreringsordningen vil kræve en videreudvikling af Miljøstyrelsens autorisationssystem til brug af bekæmpelsesmidler (MAB). It-systemet MAB skal uanset dette lovforslag videreudvikles for at imødekomme, at Miljøstyrelsens tilladelser efter § 29 i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen nr. 910 af 15. juni 2020 overgår til digital kommunikation. Denne bekendtgørelsesændring forventes at træde i kraft 1. januar 2021.

Miljøstyrelsen vil i samme ombæring videreudvikle MAB til at akkommodere registreringsordningen. De samlede omkostninger til videreudvikling af MAB til at opfylde behovet for en registreringsordning estimeres til ca. 300.000 kr. til udvikling hos underleverandør og ca. 160 timers ressourceforbrug internt til udvidelsen fordelt over årene 2020-2021. Disse omkostninger dækkes af MAB-gebyret. Herudover skønnes det at ville medføre en øget administrativ omkostning i Miljøstyrelsen på ca. 70 timer årligt svarende til ca. 50.000 kr. fra 2022 og i årene fremover til administration af registreringsordningen, herunder drift og vedligehold af MAB ordningen. Disse omkostninger vil ligeledes blive dækket via MAB-gebyret.

Miljøstyrelsens Kemikalieinspektion fører tilsyn med forhandlerne. Kontrollen udføres på nuværende tidspunkt i forhold til kendte forhandlere, som i 2019 udgjorde ca. 220 forhandlere af plantebeskyttelsesmidler til erhvervmæssig anvendelse. Det skønnes, at ca. 275 virksomheder vil kunne blive omfattet af registreringsordningen og således også at Kemikalieinspektionens kontrol. Stigningen i antallet af

UDKAST

virksomheder, der skal føres kontrol med vil medføre en merudgift til tilsyn og opfølgning på kontrollen i størrelsesorden 225.000 kr. årligt fra 2022 og frem.

Lovforslaget har herudover ikke implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Principper for digitaliseringsklar lovgivning

Det vurderes, at forslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Det er hensigten at skabe så enkle og klare regler med en ensartet administration på tværs af reglerne på Miljø- og Fødevareministeriets område. Forslaget følger dermed princip 1 om enkle og klare regler.

Lovforslaget vedrører ændringer af henholdsvis kemikalieloven, gødningsloven og miljøbeskyttelsesloven. Alle tre love indeholder allerede beføjelser til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation til og fra tilsynsmyndigheden, jf. således kemikalielovens § 55, gødningslovens § 9 a, og miljøbeskyttelseslovens § 79 b, skt. 1, nr. 11. I forhold til den foreslåede registreringsordning vurderes det ligeledes, at lovforslaget understøtter digital kommunikation, idet det foreslås, at Miljøministeren bemyndiges til at fastlægge regler om en registreringsordning ved brug af en digital løsning udviklet til formålet. Den foreslåede bestemmelse om registreringsordning i kemikalieloven understøtter endvidere genbrug af offentlig infrastruktur idet, at Miljø- og Fødevareministeriet vil benytte den eksisterende portal for udveksling af data på miljøområdet og udvide den til også at understøtte den ønskede registreringsordning. Forslaget følger dermed princip 2 om digital kommunikation og princip 6 om anvendelse af offentlig it-infrastruktur.

Tilsynsmyndighedens afgørelser for så vidt angår alle tre love vil omhandle produkters overensstemmelse, hvorfor afgørelserne i udgangspunktet vil bero på et fagprofessionelt skøn. Reglerne er teknologineutrale, og der er ved reglernes udformning ikke noget til hinder for, at der på sigt tilrettelægges en mere digitalt tilgang med tilsyn af produkterne, hvor dette vurderes hensigtsmæssigt. Den foreslåede registreringsordning understøtter brugen af objektive kriterier i administrationen af lovgivningen. Dette kommer til udtryk ved, at de digitale registreringer vil blive struktureret ved brug af objektive kriterier. Fordelen ved at strukturere registreringerne er, at det er muligt at foretage maskinel afgrænsning og udtræk fra systemet. Forslaget understøtter dermed princip 3 om automatisk sagsbehandling.

Lovforslaget benytter de samme begreber og regler på tværs af de af lovene og regler fastsat i medfør af lovene omfattede produktområder. Forslaget følger dermed princip 4 om sammenhæng på tværs.

Det forventes, at personoplysninger vil blive behandlet i forbindelse med den foreslåede bestemmelse i kemikalieloven § 48, stk. 5, som indfører en offentliggørelsesordning. Det vurderes, at personoplysninger alene vil være i form af oplysninger fra enkeltmandsvirksomheder. Behandlingen af oplysninger vil ske inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen. Forslaget følger dermed princip 5 om tryk og sikker datahåndtering.

Lovforslaget efterlever princip 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur i forbindelse med den del af lovforslaget der indsætter registreringsordningen, idet det understøtter genbrug af offentlig infrastruktur, idet Miljø- og Fødevareministeriet vil benytte den eksisterende portal for udveksling af data på miljøområdet og udvide den til også at understøtte den ønskede registreringsordning.

Tilsynet med reglerne er en risikobaseret kontrol, hvorefter det forventes, at kontrollen kan rettes derhen, hvor regelefterlevelsen er mindst. Forslaget følger dermed princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl.

UDKAST

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet

De erhvervsadministrative konsekvenser af lovforslaget vil hovedsagligt ramme virksomheder (herunder udenlandske virksomheder), der har handlet i strid med lovgivningen. Det drejer sig f.eks. om ejere af onlinegrænseflader, der via hjemmesider markedsfører produkter i Danmark i strid med reglerne i harmoniseringslovgivningen.

Det er alene udbydere af informationstjenester, der vil kunne opleve erhvervsadministrative konsekvenser af lovforslaget, uden det skyldes, at de har handlet i strid med loven. Dette skyldes, at disse udbydere vil skulle udmønte en afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade, herunder også i tilfælde, hvor blokeringen skyldes gentagne overtrædelser fra ejeren af onlinegrænsefladen. Disse konsekvenser vurderes dog at være yderst begrænsede.

For så vidt angår gødningsloven forventes lovforslaget at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet i forhold til de nye tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser, som lovforslaget medfører.

Det forventes, jf. afsnit 4 om økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige, at området fortsat vil skulle gebyrfinansieres.

Der er ikke nogle direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser forbundet med bemyndigelsen til at indføre registreringsordningen. Der vil imidlertid ved udmøntning i en bekendtgørelse af ministerens bemyndigelse til at fastsætte gebyr for registrering i kemikalieloven være indirekte konsekvenser for erhvervslivet. Det skønnes, at ca. 275 virksomheder vil kunne blive omfattet af registreringsordningen. Ved virksomheder forstås her virksomhedernes hovedafdeling og underafdelinger og dermed alle relevante P-numre for virksomhederne. Disse virksomheder vil komme til at betale et gebyr for registreringen, der skal dække driften og videreudviklingen af it-systemet MAB samt mindre administrative omkostninger til årsværk i Miljøstyrelsen forbundet med administrationen af registreringerne i MAB.

Herudover forventes der den 1. januar 2021 at træde nye regler i kraft om, at tilladelse til at sælge giftige og meget giftige midler, bliver digitaliseret og således kan opnås via it-systemet MAB, jf. bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsens § 29. Virksomheder, som herefter søger om en tilladelse efter disse regler til salg af giftige eller meget giftige bekæmpelsesmidler vil samtidig med, at de søger om tilladelse, kunne registrere sig i MAB. Af de ca. 275 virksomheder, som forventes omfattet af den foreslåede registreringsordning er omkring 94 forhandlere af giftige og meget giftige plantebeskyttelsesmidler (antal omfattet af gebyrordningen i 2019) i dag allerede også omfattet af det eksisterende krav i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen om at forhandlere af giftige og meget giftige bekæmpelsesmidler skal have en tilladelse hertil. Der skal betales gebyr for både tilladelse og registrering. Der bliver tale om identiske gebyrer, der vil være tilsvarende gebyr for autorisation i MAB.

Gebyret for en autorisation i MAB er 46 kr./år. Miljøstyrelsen forventer at genberegne gebyrbudgettet for MAB i andet halvår 2020. En sådan revidering af gebyrbudgettet kan fremadrettet forventes at medføre en justering i gebyrstørrelsen. Miljøstyrelsen vurderer, at den forestående genberegning af gebyrbudgettet for MAB vil medføre at MAB-gebyret forventes justeret pr. 1. januar 2021 til maksimalt 100 kr. pr. år.

Det forventes, at en registrering i MAB vil tage højst 15 minutter. Da timelønnen for en ansat i de omfattede virksomheder vurderes til at være 739 kr./time og der skønnes at være 275 virksomheder, skønnes registreringsordningen at påføre en administrationsomkostning på omkring 185 kr. pr. virksomhed omfattet af registreringsordningen, hvortil der skal tillægges MAB-registreringsgebyret. Med en gebyrsats på de forventede 100 kr. vil de årlige økonomiske omkostninger for en virksomhed, der er omfattet af registreringsordningen, ligge på omkring 285 kr./år pr. registrering. Den foreslåede registreringsordning

UDKAST

estimeres således til at udgøre en samlet udgift for de omkring 275 virksomheder, der er omfattet af registreringsordningen, på omkring 78.500 kr./år. Ca. 94 ud af de 275 virksomheder forhandler meget giftige og giftige bekæmpelsesmidler. Disse virksomheder vil opleve en gebyrlettelse i og med, at gebyret for tilladelse til at forhandle giftige og meget giftige bekæmpelsesmidler, jf. bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsens § 47 forventes at blive reduceret fra 1500 og 750 kr. til omkring 100 kr. pr 1. januar 2021. Erhvervet har i de seneste år betalt gebyrer herefter på ca. 80.000 kr. årligt.

Samlet set forventes lovforslaget ikke at medføre væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser. Konsekvenserne vil derfor ikke blive kvantificeret nærmere.

Principperne for agil erhvervsrettet regulering

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at de 5 principper for agil erhvervsrettet regulering finder anvendelse på den del af lovforslaget, der drejer sig om udmøntningen af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse om en registreringsordning.

I forhold til princip 2 om teknologineutral regulering og princip 3 om mere enkel og formålsbestemt regulering bemærkes det, at MAB allerede i dag anvendes i vid udstrækning til de omfattede virksomheders kommunikation med Miljøstyrelsen.

I forhold til agil erhvervsrettet regulering princip 4 om helhedstænkende regulering bemærkes det, at registreringsmodellen vil blive tænkt sammen med den tilladelse, som de omfattede virksomheder, også vil skulle søge igennem MAB. Dette vil sikre, at der virksomhederne ikke skal lave dobbeltarbejde.

I forhold til agil erhvervsrettet regulering princip 5 om at sikre brugervenlig digitalisering bemærkes det, at det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at registreringen skal ske ved anvendelse af bestemte it-systemer eller ved anden digital underretning til Miljø- og Fødevareministeriet. Herudover foreslås det i loven, at miljøministeren som en del af bemyndigelsen kan fastsætte nærmere regler om, hvem der er omfattet af pligten til at registrere sig samt tidspunktet og hyppigheden for registrering. Det er hensigten, at miljøministeren vil fastsætte regler om, at registrering skal ske årligt. Efter første registrering vil der med de efterfølgende årlige registreringer være tale om genregistreringer, hvor virksomheden bekræfter eller retter allerede indtastede oplysninger og betaler det årlige gebyr for registreringen. Herudover vil registreringsmodellen som nævnt blive tænkt sammen med den tilladelse, som nogle af de omfattede virksomheder i forvejen allerede vil skulle søge igennem it-systemet MAB, hvilket vil sikre, at de omfattede virksomheder ikke skal lave dobbeltarbejde.

Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgere.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 1, skal medlemsstaterne tillægge deres markedsovervågningsmyndigheder de markedsovervågnings-, undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, der

UDKAST

er nødvendige for anvendelsen af markedsovervågningsforordningen og for anvendelsen af de forordninger og direktiver, der fremgår af markedsovervågningsforordningens bilag 1.

I markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, er angivet en række beføjelser, som medlemsstaterne som minimum skal tillægge deres markedsovervågningsmyndighed.

Med lovforslaget foreslås fastsat de nødvendige minimumsbeføjelser for så vidt angår de EU-retsakter fra markedsovervågningsforordningens bilag 1, der er gennemført eller fastsat supplerende regler til i kemikalieloven, miljøbeskyttelsesloven og gødningsloven.

Det drejer bl.a. sig om følgende retsakter: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, EU-Tidende 2012, L 167, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, EU-Tidende 2006, L 396, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006, EU-Tidende 2008, L 353, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter, EU-Tidende 2009, L 342, side 59, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr, EU-Tidende 2011, L 174, side 88, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628/EU af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikke-vejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjmission i miljøet fra maskiner til udendørs brug, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2003/2003/EF af 13. oktober 2003 om gødninger.

Med lovforslaget tillægges tilsynsmyndighederne på de enkelte lovområder de beføjelser, der er påkrævet efter markedsovervågningsforordningens artikel 14.

For *kemikalielovens* og *gødningslovens* vedkommende foreslås fastsat de håndhævelsesbeføjelser, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, for alle produkter omfattet af de to loves anvendelsesområde. Både kemikalieloven og gødningsloven regulerer i et mindre omfang produkter, der ikke er omfattet af harmoniseringslovgivningen i markedsovervågningsforordningens bilag 1, og som der derfor ikke skal fastsættes håndhævelsesbeføjelser for efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4. Der vil derfor ske en såkaldt overimplementering, der indebærer en mere enkel administration af reglerne, hvor virksomheder og tilsynsmyndigheder ikke skal differentiere mellem de enkelte produkter omfattet af et lovområde.

UDKAST

For *miljøbeskyttelseslovens* vedkommende foreslås fastsat bemyndigelsesbestemmelser, så ministeren kan fastsætte de nærmere regler i de respektive bekendtgørelser, som implementerer de omfattede direktiver og forordninger.

Efter lovforslagets § 1, nr. 12, og § 3, nr. 1, kan ejere af onlinegrænseflader også i tilfælde, hvor der ikke foreligger en alvorlig risiko, meddeles påbud om at ændre eller fjerne indhold fra onlinegrænsefladen. Dette er en mere vidtgående beføjelse, end hvad der er påkrævet efter markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1. Med den foreslåede formulering tilstræbes en afgrænsning af muligheden for at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der svarer til afgrænsningen i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning. Endvidere indebærer denne overimplementering, at der ikke er forskellige gradueringer i forhold til, hvornår tilsynsmyndigheden kan meddele påbud.

Efter lovforslagets § 1, nr. 13, § 2, nr. 1, og § 3, nr. 1, kan der ske blokering af en onlinegrænseflade, også i tilfælde, hvor der via onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i kemikalieloven, gødningsloven og regler udstedt i medfør af disse love, og regler udstedt i medfør af den foreslåede § 2, nr. 1 og 2, eller i EU-forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde. Muligheden for at blokere onlinegrænseflader ved gentagne overtrædelser følger ikke af de beføjelser, som medlemsstaterne skal tillægge deres markedsovervågningsmyndigheder, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2. Med bestemmelsen tilstræbes en afgrænsning af muligheden for at blokere hjemmesider, der svarer til afgrænsningen i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning.

Markedsovervågningsforordningen finder anvendelse fra den 16. juli 2021. Af hensyn til beslutningen om, at erhvervsrettet lovgivning som udgangspunkt skal træde i kraft den 1. januar eller den 1. juli, foreslås det, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2021.

For så vidt angår registreringsordningen i kemikalieloven vurderes det, at ordningen er i overensstemmelse med EU-rettens regler om det indre marked. Dette vurderes på baggrund af, at registreringsordningen forfølger et miljøhensyn, i og med at ordningen vil bevirke, at Kemikalieinspektionen kan føre bedre kontrol med, at producenter, leverandører, importører, eksportører, lagerholdere, distributører og forhandlere m.v. følger lovgivningen vedrørende opbevaring og salg af bekæmpelsesmidler godkendt til professionel anvendelse. Herudover vurderes forslaget om registreringsordningen at være nødvendig for at opnå formålet og proportional, da den kun skal gælde for virksomheder, som har en adresse i Danmark og har et CVR-nummer eller P-nummer. Endvidere forventes gebyret herfor være relativt lavt og udelukkende dække driftsomkostninger tilknyttet ordningen samt den nødvendige udvikling af it-systemet MAB for at muliggøre registrering i systemet.

Hertil kommer, at registreringsordningen understøtter, at Miljøstyrelsen mere fyldestgørende kan opfylde Danmarks forpligtelse i henhold til i henhold til pesticidforordningens artikel 68, hvorefter Miljøstyrelsen hvert år skal meddele EU-Kommissionen, hvor mange virksomheder, der er udtaget til kontrol og i den forbindelse angive størrelsen på populationen, som disse virksomheder er udtaget af. Disse er i dag baseret på skøn, men registreringsordningen vil kunne fremme, at EU-Kommissionen får oplyst et mere nøjagtigt overblik over den fulde population.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslaget har i perioden ...

UDKAST

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Begrænsede merudgifter
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Begrænsede merudgifter
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænsede merudgifter. Lovforslaget vurderes ikke at ville medføre økonomiske konsekvenser på over 10 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænsede merudgifter. Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget ikke vil medføre administrative konsekvenser på over 4. mio. kr., som ikke vil blive kvantificeret nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten, herunder i relation til registreringsordningen i kemikalieloven. Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011.	

UDKAST

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Ja X	Nej

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Kemikalieoven indeholder i dag ikke hjemmel til at kræve registrering som en betingelse for at producere, levere, importere, eksportere, distribuere eller forhandle bekæmpelsesmidler til erhvervmæssig anvendelse.

Efter kemikalieovens kapitel 10, herunder særligt § 48, skal Miljøstyrelsen håndhæve loven og regler fastsat i henhold til loven gennem påbud og indskærpelser, når der konstateres overtrædelser. I praksis er det en særlig enhed i Miljøstyrelsen, Kemikalieinspektionen, som udfører tilsyn hos forhandlere af bekæmpelsesmidler og håndhæver kemikalieoven og bekendtgørelser udstedt i medfør af loven samt EU-forordninger. Kemikalieinspektionen fører løbende kontrol med kendte forhandlere, producenter og importører m.m. af bekæmpelsesmidler i hele landet. Alle forhandlere som Kemikalieinspektionen har kendskab til (i form af både virksomhedernes hovedadresser og afdelinger), får kontrolbesøg over en femårig periode. Forhandlerne, der sælger meget giftige bekæmpelsesmidler, får kontrolbesøg hvert år. Begrundelsen herfor er, at salg af disse stoffer og produkter ifølge sagens natur kræver et intenst tilsyns- og kontrolarbejde på grund af deres farlighed.

Kemikalieinspektionen kontrollerer for ulovlig besiddelse, opbevaring og emballering af ikke-godkendte bekæmpelsesmidler i henhold til reglerne i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, og der føres kontrol med, at forhandlere opfylder krav om uddannelse og autorisation efter bekendtgørelse nr. 980 af 22. juni 2020 uddannelse og autorisation i forbindelse med køb, overdragelse og professionel anvendelse af bekæmpelsesmidler (herefter autorisationsbekendtgørelsen).

I henhold til artikel 67 og 68 i forordning nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (pesticidforordningen) kontrollerer Kemikalieinspektionen om producenter, leverandører, distributører, importører og eksportører af plantebeskyttelsesmidler fører de påkrævede registre for køb, salg lagre m.v. over plantebeskyttelsesmidler og forelægger en rapport om disse oplysninger til EU-Kommissionen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 1, *nr. 1, 1. pkt.*, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om registrering som betingelse for at producere, levere, importere, eksportere, oplagre, distribuere eller forhandle bekæmpelsesmidler til erhvervmæssig anvendelse.

Ved erhvervmæssig anvendelse forstås brug af pesticider og biocider af en professionel bruger, dvs. enhver person, herunder sprøjteførere, teknikere, arbejdsgivere og selvstændige i både landbrugssektoren og andre sektorer.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, som nærmere skal fastsætte kravene til registrering, herunder præcisere, hvem, hvornår og hvordan, der skal registreres. Det er hensigten, at miljøministeren i bekendtgørelsen vil fastsætte, at virksomhederne vil få mulighed for at registrere sig løbende, og at registrering skal ske hvert år.

Forhandlere skal forstås som at omfatte e-forhandlere, engroshandlere og detailhandlere. Ved producenter, importører, leverandører, distributører forstås også virksomheder, som foretager pakning, ompakning, om-

UDKAST

hældning og ometikettering af professionelle bekæmpelsesmidler samt lagerhoteller, hvor der opbevares professionelle bekæmpelsesmidler, samt andre relevante virksomheder i alle salgsled, herunder hvert salgssted, der forhandler bekæmpelsesmidler. Det er kun plantebeskyttelsesmidler, der har en dansk godkendelse, som må forhandles i Danmark. Registreringsordningen vil derfor kun omfatte virksomheder, som har en adresse i Danmark og et CVR-nummer eller P-nummer. Formålet med registreringsordningen er hovedsageligt at give Kemikalieinspektionen et bedre grundlag for målrettet kontrol. Eftersom inspektionen ikke vil have mulighed for, at kontrollere udenlandske virksomheder, som ikke har en dansk adresse, afgrænses registreringspligten til virksomheder med dansk adresse.

Bekendtgørelsen vil også skulle afgrænse, hvilke bekæmpelsesmidler til erhvervmæssig anvendelse, som registreringspligten vil vedrøre. Den foreslåede bestemmelse bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om bekæmpelsesmidler. Det er Miljø- og fødevarerministeriets hensigt, at registreringsforpligtelsen i første omgang vil skulle vedrøre plantebeskyttelsesmidler. Det kan imidlertid også blive relevant, at den foreslåede bemyndigelse i lovforslaget vil skulle anvendes til at fastsætte regler om pligt til at registrere for andre bekæmpelsesmidler f.eks. biocider.

Det følger endvidere af den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 1, 2. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om gebyr til dækning af udgifterne ved registreringsordningen. Gebyret vil skulle dække Miljøstyrelsens udgifter forbundet med administration af registreringsordningen, som f.eks. arbejdstid til Miljøstyrelsens administration af ordningen, support og udgifter til It-konsulent samt driftsudgifter til Statens IT, samt videreudvikling af it-systemet MAB for at muliggøre registrering i systemet.

Det følger endelig af den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 1, 3. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om, at registreringen og gebyrbetalingen herfor skal ske ved anvendelse af bestemte it-systemer eller ved anden digital underretning til Miljø- og Fødevarerministeriet. Det er ydermere hensigten, at denne bekendtgørelse vil fastsætte, at registrering skal ske ved anvendelse af Miljøstyrelsens Autorisationssystem til brug af Bekæmpelsesmidler (MAB). Virksomhederne vil have mulighed for at registrere sig løbende og registrering skal ske hvert år virksomheden sælger bekæmpelsesmidler til erhvervmæssig brug. Det er hensigten, at registrering skal ske ved angivelse af CVR-nummer. Hvis virksomheden har aktiviteter på flere adresser, skal registrering ske ved angivelse af P-nummer for den underliggende juridiske enhed f.eks. salgssted eller distributionsled. Gebyret vil i så fald også blive betalt pr. P-nummer.

Til nr. 2

Kapitel 8 i kemikalieloven indeholder bestemmelser vedrørende egenkontrol, oplysnings- og undersøgelsespligt.

Det fremgår af kemikalielovens § 38 f, at enhver producent eller importør af et stof, en blanding eller en anden vare skal være i besiddelse af dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, i regler fastsat i medfør heraf og i EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af loven. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentationen. Det følger af kemikalielovens § 38 f, stk. 4, at tilsynsmyndighederne kan anmode om de oplysninger, der fremgår af bestemmelsens stk. 1-3. De oplysninger som tilsynsmyndighederne kan anmode om er bl.a. oplysninger om sammensætningen af en blanding eller en anden vare, handelsnavn, kemisk navn, for blandinger kemisk navn på indholdsstofferne og vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret.

UDKAST

Det fremgår af kemikalielovens § 39, at enhver producent, importør, forhandler eller erhvervmæssig bruger af et stof eller en blanding efter anmodning fra ministeren eller tilsynsmyndighederne, jf. § 47, skal give de oplysninger om stoffet eller blandingen, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for myndighedernes administration eller kontrol af loven, af regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer og blandinger. Det samme gælder for producenter, importører, forhandlere og erhvervmæssige brugere af varer, der er omfattet af loven eller af forordninger.

Den foreslåede *stk. 2* til § 39 i lov om kemikalier, vil medføre at enhver erhvervsdrivende efter anmodning fra ministeren eller tilsynsmyndighederne, jf. § 47 i lov om kemikalier, skal give de oplysninger, som skønnes nødvendige for myndighedernes administration eller kontrol af loven, af regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer og blandinger, herunder til afgørelse af, om et forhold hører under tilsynsmyndighedens kompetence.

Den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 2, indfører således de beføjelser for tilsynsmyndigheden, som kræves efter artikel 14, stk. 4, litra a, b og c, i markedsovervågningsforordningen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at tilsynsmyndigheden kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige i kontroløjemed.

Den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 2, i lov om kemikalier vil medføre, at tilsynsmyndigheden kan pålægge erhvervsdrivende at give en række nødvendige oplysninger. Den erhvervsdrivende vil efter bestemmelsen have pligt til at efterkomme anmodningen inden for rimelig tid. Inden for rimelig tid forventes at være 14 dage fra tilsynsmyndighedens afgivelse af anmodningen, men det vil komme an på en konkret vurdering i hver enkelt sag.

Den foreslåede bestemmelse vil give tilsynsmyndigheden mulighed for at pålægge erhvervsdrivende at give samtlige af disse oplysninger. Vurderingen af, hvilke oplysninger der vil blive indhentet i forbindelse med en kontrol, vil altid bero på en proportionalitetsvurdering, og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, som tilsynsmyndigheden vil kunne kræve, skal være relevante for det, som kontrollen skal belyse, og være tilgængelige for virksomheden. Den foreslåede bestemmelse medfører således ikke, at tilsynsmyndigheden kan kræve, at f.eks. en erhvervsdrivende foretager nye test, som efterfølgende skal dokumenteres over for tilsynsmyndighederne.

Den foreslåede bestemmelse afgrænses af forbuddet mod selvinkriminering, som følger af den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 6 og § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Dette bevirker, at hvis der er konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den erhvervsdrivende har begået noget strafbart, kan tilsynsmyndighederne ikke kræve, at oplysningerne udleveres. I sådanne tilfælde må tilsynsmyndighederne overlade sagen til politiet men henblik på den nærmere efterforskning.

Den foreslåede bestemmelse bevirker, at erhvervsdrivende ikke kan nægte at udlevere oplysninger til tilsynsmyndigheden, selvom den erhvervsdrivende mener, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder eller lignende.

Til nr. 3

Efter kemikalielovens § 48, stk. 4, har tilsynsmyndigheden alene hjemmel til at meddele forbud og påbud efter § 48, stk. 4, hvis tilsynsmyndigheden ikke modtager sammensætningsoplysninger. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

UDKAST

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 48, stk. 4, at såfremt tilsynsmyndigheden ikke modtager oplysninger, der er nævnt i § 38 f og § 39, kan tilsynsmyndigheden forbyde import, salg eller anvendelse af stoffet, blandingen eller varen eller påbyde producenten eller importøren inden for en bestemt frist at udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de fastsatte krav.

Den foreslåede ændring af § 48, stk. 4, vil bevirke, at tilsynsmyndigheden får hjemmel til at meddele et forbud mod import, salg eller anvendelse af stoffer, blandinger eller varer eller påbyde producenten eller importøren inden for en bestemt frist at udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de fastsatte krav, hvis tilsynsmyndighederne ikke modtager alle de oplysninger, som de har anmodet om i medfør af § 38 f og § 39. Med den foreslåede ændring vil tilsynsmyndighederne som efter gældende ret tillige fortsat have mulighed for at meddele forbud og påbud efter § 48, stk. 4, ved manglende oplysning om sammensætningen af stoffer, blandinger eller varer.

De oplysninger, som tilsynsmyndigheden kan anmode om efter § 38 f, stk. 1, er dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de krav, der er fastsat i kemikalieloven, i regler fastsat i medfør af kemikalieloven og i EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af kemikalieloven. Endvidere kan tilsynsmyndighederne i medfør af § 38 f, stk. 2, anmode om oplysninger om stoffet eller blandingens handelsnavn eller -navne, kemisk navn, mængden, som sælges eller importeres, og for blandinger kemisk navn på indholdsstofferne og vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret. Det bemærkes, at for så vidt angår de oplysninger, der er nævnt i § 38 f, stk. 2, er producenten, der sælger et stof eller en blanding, og enhver importør forpligtet til at være i besiddelse af oplysningerne, jf. dog kemikalielovens § 38 f, stk. 3.

De oplysninger, som tilsynsmyndigheden kan anmode om efter den gældende § 39, er de oplysninger, som har betydning for myndighedens administration eller kontrol af loven, regler fastsat i medfør af loven og af EU-forordninger, herunder oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold. Tilsynsmyndigheden kan rette anmodning om oplysninger efter § 39 til producenter, importører, forhandlere eller erhvervmæssige brugere af et stof eller en blanding. Vedrørende de oplysninger, som tilsynsmyndigheden vil kunne anmode om efter den foreslåede § 39, stk. 2, henvises til dette lovforslags almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2 og bemærkninger til § 1, nr. 2.

Til nr. 4

Det fremgår af § 48 a, stk. 5, i kemikalieloven at tilsynsmyndigheden, når det skønnes påkrævet, kan oplyse offentligheden om farerne ved et stof, produkt eller en vare. Denne hjemmel til offentliggørelse er begrænset ved at § 48 a, stk. 5 alene drejer sig om tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden vurderer, at der er tale om alvorlig risiko for menneskers sundhed og miljø. Denne mere begrænsede offentliggørelsesordning ændres ikke i forbindelse med, at der foreslås en ny offentliggørelsesordning, hvor overtrædelser vil kunne blive offentliggjort i videre omfang, end det sker med den gældende ordning. For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.2.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede § 48 a, stk. 5, at der indføres hjemmel til, at tilsynsmyndigheden vil kunne offentliggøre overtrædelser, som er konstateret ved tilsynet med overholdelse af kemikalielovgivningen. Således vil tilsynsmyndigheden få hjemmel til at offentliggøre oplysninger om de overtrædelser, som tilsynsmyndigheden finder ved dens kontrol med loven, og regler fastsat i medfør af loven og EU-forordninger, jf. § 51 b i kemikalieloven.

UDKAST

Den foreslåede ordning, vil give tilsynsmyndigheden beføjelse til at offentliggøre oplysninger med navns nævnelse om overtrædelser. Bestemmelsen forudsættes alene rettet mod producenter, importører og forhandlere, der er omfattet af kemikalielovgivningen. Det vil herefter være muligt at offentliggøre oplysninger om påbud, forbud, indskærpelser, politianmeldelser m.v. Herunder indeholder forslaget hjemmel til at offentliggøre oplysninger om afgørelser, udstedt i medfør af § 48, stk. 2, 2. punktum, nr. 1-4, herunder påbud om tilbagekaldelse af stoffet, blandingen eller varen fra forhandlere eller brugere. Det vil i medfør af forslaget være muligt at offentliggøre oplysninger i relation til afgørelser om forbud mod import, salg eller anvendelse af stoffet, blandingen eller varen, udstedt af tilsynsmyndigheden i medfør af lovens § 48, stk. 4, 1. led, eller forbud udstedt i medfør af § 30, når det findes nødvendigt for at sikre, at stoffer eller blandinger ikke indebærer fare for sundheden eller medfører skade på miljøet.

Formålet med den foreslåede offentliggørelsesordning er at bidrage til en høj grad af forbrugeroplysning og høj regelefterlevelse ved at sikre forbrugerne og virksomhederne, herunder virksomhedernes indkøbere, relevant og aktuel information om meddelte indskærpelser, påbud og forbud. Således vil offentliggørelsesordningen omfatte oplysninger om overtrædelser, hvor stoffer, blandinger og andre varer allerede er markedsførte.

For at opnå dette vil det være nødvendigt at offentliggøre navnene på fysiske og juridiske personer, som har overtrådt reglerne i loven. Offentliggørelsesordningen giver forbrugere og virksomheder mulighed for løbende at kunne orientere sig i resultaterne af tilsynsmyndighedens tilsyn og kontrol med stoffer, blandinger og varer. Forbrugere og virksomheder vil få bedre mulighed for at træffe deres valg på et oplyst grundlag, og derved kunne undgå ulovlige produkter. Med offentliggørelsesordningen opnås således en styrkelse af forbrugernes sikkerhed og miljøbeskyttelsen. Offentliggørelse af overtrædelser vurderes samtidigt at øge opmærksomheden på, at tilsyn finder sted, hvilket kan være medvirkende til at styrke den samlede effekt af tilsynet på området.

I udgangspunktet vil det ikke være nødvendigt at offentliggøre oplysninger om overtrædelser såfremt tilsynsmyndigheden vurderer, at en overtrædelse er af mindre væsentlig karakter, som for eksempel oplysninger om indskærpelser om produkter, som har mærkningsfejl, der er ubetydelige for menneskers sundhed og/eller miljøet. I vurderingen af om en overtrædelse er omfattet af offentliggørelsesordningen, vil tilsynsmyndighederne bl.a. kunne lægge vægt på overtrædelsens art og stoffets eller blandingens farlighed, og om stoffet eller stofferne, som sådan, i blandinger eller i andre varer, er farlige efter klassificeringsreglerne. Som udgangspunkt offentliggøres oplysninger om forhold, hvor overtrædelsen omfatter overskridelser af grænseværdier for tilstedeværelse af farlige stoffer i blandinger eller andre varer. F.eks. vil en overtrædelse af en begrænsning med en grænseværdi i REACH bilag XVII af et farligt stof i en blanding eller en anden vare som udgangspunkt være omfattet af ordningen. Det vil være op til tilsynsmyndigheden ud fra det forvaltningsretlige lighedsprincip samt proportionalitetsprincippet af foretage den endelige vurdering af, hvilke oplysninger, det vil være relevant at offentliggøre for at tilgodese hensynene bag offentliggørelsesordningen. Det kan f.eks. indgå i vurderingen, om der er tale om en minimal overskridelse af grænseværdien inden for usikkerheden eller om der er begrundet tvivl om, hvorvidt prøven er repræsentativ.

Der vil i offentliggørelsesordningen kunne ske offentliggørelse af oplysninger om politianmeldelser både om juridiske personer og fysiske personer.

Det er hensigten, at det er Miljøstyrelsens Kemikalieinspektion, som varetager den største del af tilsynet med overholdelse af kemikalielovgivningen, der vil forestå offentliggørelse af overtrædelser fra tilsynet med reglerne. Tilsynsmyndigheden bør orientere parterne om, at der kan ske offentliggørelse af oplysninger om

UDKAST

overtrædelser. Dette kan ske i forbindelse med partshøring om sagens materielle spørgsmål eller som orientering, i de tilfælde det ikke oplyses i forbindelse med partshøring.

Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere, at selve offentliggørelsen af overtrædelser kan ske udelukkende digitalt. Det er hensigten, at offentliggørelsen af overtrædelser vil ske på Miljøstyrelsens hjemmeside. Derved opbygges en enkelt kanal, hvor forbrugere og andre interesserede vil kunne følge med i de offentliggjorte overtrædelser. Derudover vil der desuden kunne ske offentliggørelse på flere andre måder for at nå de relevante modtagere f.eks. via sociale medier, via tv, aviser, relevante fagblade eller andre medier. Det vil afhænge af de konkrete omstændigheder, hvilken kanal tilsynsmyndigheden finder mest hensigtsmæssig.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af kemikalielovens § 48 a, stk. 6, at tilsynsmyndighedens afgørelse efter stk. 1-5 ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Med den foreslåede indsættelse af § 48 a, stk. 6, ændres nummeringen af stykkerne i § 48 a, således at stykke 6 bliver til stykke 7, hvilket ikke ændrer på gældende ret, hvorefter det stadig ikke vil være muligt at påklage tilsynsmyndighedens afgørelse til en anden administrativ myndighed.

Den foreslåede ændring af § 48 a, stk. 6, betyder, at afgørelser om offentliggørelse af overtrædelser efter den foreslåede § 48 a, stk. 5, heller ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed. Dette sker for sikre ensretning i forhold til den bestemmelse om offentliggørelse af oplysninger, som allerede er etableret i den gældende § 48 a, stk. 5.

Til nr. 6

Det følger af kemikalielovens § 48 b, stk. 1, at tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden ved overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov under iagttagelse af reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74, kan foretage beslaglæggelse af ulovlige stoffer, blandinger og andre varer med henblik på lovliggørelse eller destruktion, til sikring af bevismidler og til sikring af det offentlige krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøde. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.2.4.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Efter den foreslåede § 48 b, stk. 1, vil tilsynsmyndigheden kunne beslaglægge eller tage ulovlige stoffer, blandinger og andre varer i bevaring. Hvis det kun er en del af den samlede mængde, der er ulovlig, og det er muligt at adskille det lovlige fra det ulovlige, vil det kun være den ulovlige del, der beslaglægges. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at formålet med tilsynet ikke forspildes, og den skal forhindre en fortsat overtrædelse af kemikalieloven, regler fastsat i medfør af denne lov eller EU-forordninger vedrørende de af denne lov omfattede stoffer, blandinger og andre varer.

I den foreslåede § 48 b, stk. 1, vil der indføres en mulighed for tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden ved overtrædelse af kemikalieloven eller regler fastsat i medfør af denne lov til at foretage beslaglæggelse af stoffer, blandinger og andre varer m.v. med henblik på lovliggørelse eller destruktion, til sikring af bevismidler og til sikring af det offentlige krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøde. Bestemmelsen vil også finde anvendelse ved overtrædelse af EU-forordninger vedrørende de af loven omfattede stoffer, blandinger og varer, jf. lovens § 51 b.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse medfører, at der også gives politiet hjemmel til at beslaglægge efter bestemmelsen på vegne af tilsynsmyndigheden. Dette kan bl.a. være aktuelt i tilfælde hvor tilsynsmyndigheden har fået en anmeldelse, og ikke tidsmæssigt kan nå frem til beslaglæggelsesstedet. I sådanne tilfælde er det mest hensigtsmæssigt, at politiet kan beslaglægge efter de samme regler som tilsynsmyndigheden, således at reglerne om beslaglæggelse, destruktion og lovliggørelse er de samme, uanset hvilken myndighed der foretager beslaglæggelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 48 b, stk. 1, vil give tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden under iagttagelse af reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 beføjelse til at beslaglægge ulovlige stoffer, blandinger og andre varer.

Den foreslåede bestemmelse kan anvendes i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden efter en konkret vurdering finder, at beslaglæggelse og efterfølgende destruktion er den mest hensigtsmæssige opfølgning på en overtrædelse.

Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. kunne anvendes i sager vedrørende import af ulovlige biocidbekæmpelsesmidler eller ulovlige giftige stoffer og blandinger, hvor lovliggørelse af produkterne i form af ansøgning og godkendelse er umulig eller helt urealistisk økonomisk, og hvor alternativet til tilsynsmyndighedens beslaglæggelse og efterfølgende destruktion af produkterne er, at produkterne igen overlades til ejeren med samtidigt pålæg om at returnere produkterne eller forestå deres destruktion og fremsende dokumentation til tilsynsmyndigheden herfor. Det er en væsentligt dyrere og erfaringsmæssigt ikke en effektiv metode i en række mindre sager. Beslaglæggelse vil kunne anvendes, når tilsynsmyndigheden ud fra en proportionalitetsvurdering finder, at beslaglæggelse og efterfølgende destruktion er den mest hensigtsmæssige opfølgning på en overtrædelse. Ved tilsynsmyndighedens vurdering kan der bl.a. tages hensyn til farlighed af stoffet, blandingen eller varen eller til muligheden for lovliggørelse stoffet, blandingen eller varen f.eks. i form af ansøgning og godkendelse.

Beslaglæggelse efter forslaget til § 48 b, stk. 1, vil ske under iagttagelse af retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse og edition.

På de punkter, hvor retsplejelovens regler ikke er fraveget i den foreslåede § 48 b, vil reglerne i retsplejelovens kapitel 74 finde anvendelse. Det gælder bl.a. mistankekravet i retsplejelovens § 802, som bl.a. betyder, at beslaglæggelse kan ske på baggrund af en rimeligt begrundet mistanke. Det gælder endvidere i retsplejelovens § 806, stk. 3, hvorefter beslutninger om beslaglæggelse, som ikke er truffet af retten, kan begæres indbragt for retten af den, indgrebet retter sig imod. Dog vil det være tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden, der har de beføjelser m.v., der i retsplejeloven er tillagt politiet. Retsplejelovens regler vil ikke finde anvendelse, i det omfang der er fastsat andre regler i § 48 b.

Det er særligt retsplejelovens § 805, stk. 1 og 2, § 806, stk. 1, 1. pkt., § 806, stk. 2, 3, 5 og 7, § 807, stk. 1, 2. og 3. pkt., § 807 b, § 807 c og § 807 e, som vil være relevante i sager, hvor tilsynsmyndigheden benytter bestemmelsen om beslaglæggelse. Disse gennemgås derfor herunder.

Retsplejelovens § 805, stk. 1, fastslår, at der skal være proportionalitet mellem indgrebet og sagens betydning. I henhold til retsplejelovens § 805, stk. 2, er der mulighed for, at tilsynsmyndigheden i det tilfælde, at indgrebets øjemed kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, herunder sikkerhedsstillelse, træffer skriftlig aftale herom med den, mod hvem indgrebet retter sig.

UDKAST

I retsplejelovens § 806, stk. 1, 1. pkt., anføres, at en forudgående domstolsafgørelse om beslaglæggelse træffes efter politiets begæring. I de tilfælde, hvor der ønskes iværksat beslaglæggelse efter § 48 b, vil det være tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden, der begærer afgørelsen.

I henhold til retsplejeloven § 806, stk. 2, skal afgørelsen træffes af retten ved kendelse. Afgørelse om beslaglæggelse kan dog træffes af politiet, såfremt den, som indgrebet retter sig imod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet, jf. lovens § 806, stk. 7. I de tilfælde, hvor der ønskes iværksat beslaglæggelse efter den foreslåede bestemmelse i kemikalielovens § 48 b, vil det være tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden, der skal kunne træffe afgørelse om beslaglæggelse, såfremt den, som indgrebet retter sig imod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet.

Det fremgår af retsplejelovens § 806, stk. 3, at såfremt indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om beslaglæggelse. Fremsætter den, mod hvem indgrebet retter sig, anmodning herom, skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes. I henhold til retsplejelovens § 806, stk. 5, skal retten, inden den træffer en sådan afgørelse, give den, mod hvem indgrebet retter sig, adgang til at udtale sig.

I de tilfælde, hvor det vurderes, at beslaglæggelse efter den foreslåede bestemmelse i kemikalielovens § 48 b ikke kan afvente en forudgående retskendelse, jf. retsplejelovens § 806, stk. 3, kan beslaglæggelsen foretages af politiet eller af tilsynsmyndigheden på vegne af politiet. Hvis den som indgrebet retter sig mod fremsætter anmodning om, at beslaglæggelsen indbringes for retten, overgives sagen under alle omstændigheder til politiet med henblik på at forelægge sagen for retten.

I de tilfælde, hvor der er sket beslaglæggelse efter den foreslåede bestemmelse i kemikalielovens § 48 b, vil det i øvrigt være tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden, der har politiets beføjelser og pligter efter bestemmelsen.

I sager, hvor det er tilsynsmyndighedens vurdering, at formålet vil forspildes, hvis retskendelse skal afventes, kan tilsynsmyndigheden foretage beslaglæggelse i henhold til retsplejelovens § 806, stk. 3, 1. pkt. Tilsynsmyndigheden vil i forlængelse af sådanne beslaglæggelser være forpligtet til at informere den pågældende privatperson om muligheden for at fremsætte anmodning om, at sagen ved politiets foranstaltning – snarest muligt og senest inden 24 timer – skal forelægges for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes, jf. retsplejelovens § 806, stk. 3, 2. pkt. Det er hensigten, at denne vejledningsforpligtelse i praksis opfyldes ved, at tilsynsmyndigheden ved brev orienterer den berørte privatperson om, at det ulovlige bekæmpelsesmiddel er beslaglagt af tilsynsmyndigheden, og at privatpersonen skal henvende sig til tilsynsmyndigheden, hvis spørgsmålet om beslaglæggelsens lovlighed ønskes vurderet af domstolene.

Det fremgår af retsplejelovens § 807, stk. 1, 2. og 3. pkt., at hvis beslaglæggelse foretages på grundlag af en retskendelse, skal denne på begæring forevises for den, som indgrebet retter sig imod. Foretages beslaglæggelsen efter reglen i retsplejelovens § 806, stk. 3, skal politiet vejlede den pågældende om adgangen til at få spørgsmålet indbragt for retten. Hvis tilsynsmyndigheden har iværksat en beslaglæggelse uden forudgående retskendelse vil det være tilsynsmyndigheden, der er forpligtet til at vejlede den, som indgrebet retter sig imod om adgangen til at få beslaglæggelsen indbragt for retten, jf. retsplejelovens § 807, stk. 1, 2. pkt.

Af retsplejelovens § 807 b fremgår det, at beslaglæggelse efter lovens § 802, stk. 1, og § 803, stk. 1, 1. pkt., medfører, at der hverken ved aftale eller kreditorforfølgning kan foretages dispositioner over det beslaglagte, som er i strid med indgrebets formål. I retsplejelovens § 802, stk. 2 er det anført at beslaglæggelse efter lovens

UDKAST

§ 802, stk. 2, og § 803, stk. 1, 2. pkt., indtil der træffes afgørelse efter lovens § 807 d, stk. 2 og 3, har samme retsvirkning som arrest, jf. kapitel 56 i retsplejeloven. I henhold til retsplejelovens § 802, stk. 3 medfører beslaglæggelse efter lovens § 802, stk. 3, at tiltalte er uberettiget til at råde over formuen. Kreditorforfølgning kan alene foretages med hensyn til krav mod tiltalte, som bestod, før kendelsen om beslaglæggelse blev afsagt.

Indtil sagens afgørelse kan begæring om hel eller delvis ophævelse af beslaglæggelse fremsættes over for retten af den, der har interesse heri. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, efter at de, som har interesse i afgørelsen, har haft adgang til at udtale sig, jf. retsplejelovens § 807 c. Det skal bemærkes, at tilsynsmyndigheden overdrager sagen til politiet, hvor der begæres om hel eller delvis ophævelse af beslaglæggelsen.

Af retsplejelovens § 807 e fremgår det, at hvis det er af afgørende betydning for efterforskningen, at der foretages beslaglæggelse, uden at den mistænkte eller andre gøres bekendt hermed, kan retten ved kendelse træffe bestemmelse herom og om, at reglerne i lovens § 807, stk. 1, 2. og 3. pkt., fraviges. Reglerne i retsplejelovens § 783, stk. 3 og 4, § 784, § 785 og § 788 finder tilsvarende anvendelse.

Tilsynsmyndighedens afgørelser efter denne bestemmelse vil - som tilsynsmyndighedernes afgørelser i øvrigt - ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed, men vil kunne prøves af domstolene ved et søgsmål, anlagt inden 6 måneder efter at afgørelsen er meddelt, jf. kemikalielovens § 54.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Der findes ikke i kemikalieloven hjemmel til, at tilsynsmyndighederne kan anmode en producent, importør eller forhandler som sælger stoffer, blandinger eller andre varer via en onlinegrænseflade om for egen regning at fremsende prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer. For nærmere om gældende ret henvises til lovforslagets afsnit 3.2.4.1.

Ved den foreslåede § 49, stk. 3, vil tilsynsmyndighederne kunne anmode en producent, importør eller forhandler som sælger stoffer, blandinger eller andre varer via en onlinegrænseflade om for egen regning at fremsende prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til brug for tilsynsmyndighedernes varetagelse af tilsynsopgaver eller andre opgaver efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Tilsynsmyndighederne sender kvittering for fremsendte eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til afsenderen. Producenten eller importøren af de fremsendte prøveeksemplarer er forpligtede til at godtgøre en forhandler de fremsendte prøvers fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af en kvittering

Hvis det efter kemikalielovens § 49, stk. 1, ikke skønnes at være nødvendigt, herunder proportionalt med det tilsynsmyndigheden vil opnå ved at få adgang til de pågældende lokaler, vil den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 3 bestemmelsen om at anmode producenten, importøren eller forhandleren om for egen regning at fremsende prøveeksemplarer ikke kunne anvendes. Tilsynsmyndigheden er så henvist til at udtage stoffer, blandinger og andre varer der er offentligt tilgængelige, eller til at bede om at få tilsendt stofferne, blandingerne eller de andre varer.

Efter den foreslåede bestemmelse vil tilsynsmyndigheden have ejendomsretten til udtagne stoffer, blandinger og andre varer. Den erhvervsdrivende kan dog få disse udleveret efter endt sagsbehandling, hvis den erhvervsdrivende måtte ønske dette, og hvis der ikke er noget til hinder for en udlevering. I vurderingen skal der bl.a. tages hensyn til, om stoffet, blandingen eller anden vare efter test er defekt eller farligt eller om tilsynsmyndigheden er nødt til at beholde stoffet, blandingen eller anden vare af bevismæssige hensyn.

UDKAST

Tilsynsmyndigheden udtager kun de stoffer, blandinger og andre varer, som er nødvendige for en effektiv kontrol. Det er ikke en forudsætning for, at et stof, blanding eller anden vare kan udtages, at tilsynsmyndigheden har en konkret mistanke om, at stoffet, blandingen eller anden vare ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.5.1 om gældende ret og 3.2.5.2 om den foreslåede ordning i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der findes ikke i kemikalieloven hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan udtage stoffer, blandinger og andre varer under *skjult identitet*.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilsynsmyndigheden får mulighed for at udtage stoffer, blandinger og andre varer under skjult identitet.

En lignende bestemmelse findes i § 12 i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning. Den foreslåede § 49, stk. 4, indfører således den beføjelser for tilsynsmyndighederne, som kræves efter artikel 14, stk. 4, litra j, i markedsovervågningsforordningen.

Med bestemmelsen sikres det, at tilsynsmyndigheden har mulighed for at udtage stoffer, blandinger eller andre varer med henblik på at kunne vurdere, om disse er i overensstemmelse med reglerne.

Ved anvendelse af skjult identitet vil den tilsynsførende kunne agere som en almindelig kunde i butikken og vil således ikke påkalde sig særlig opmærksomhed. I sådanne tilfælde vil anvendelse af skjult identitet kunne virke ressourcebesparende, da alternativet vil være, at der sendes flere tilsynsførende ud til stedet eller at der anmodes om assistance fra politiet. Skjult identitet kan således benyttes, når tilsynsmyndigheden udtager stoffer, blandinger eller andre varer fra fysiske butikker og fra onlinegrænseflader, herunder webbutikker. Myndigheden kan også foretage kontrol på de sociale medier eller internetfora, hvor brugere og forhandlere interagerer.

Når et stof, en blanding eller en anden vare er udtaget til kontrol under skjult identitet, vil sagsbehandlingen fortsætte på samme måde som ved varer udtaget, hvor den tilsynsførende har givet sig til kende ved udtagelsen.

Brugen af skjult identitet sker under ansvar af myndigheden og det forudsættes, at anvendelsen ikke ansporer til ulovlige handlinger i sig selv.

Tilsynsmyndigheden vil skulle foretage en proportionalitetsafvejning, inden tilsynsmyndigheden gør brug af beføjelsen til at udtage produktexemplarer under skjult identitet. Tilsynsmyndigheden må således ikke benytte skjult identitet, såfremt prøveeksemplaret på tilfredsstillende vis kan udtages efter bestemmelsens stk. 1 eller 2. Brug af skjult identitet vil almindeligvis kunne anvendes til at undgå, at prøveeksemplaret er et såkaldt golden sample.

Anvendelsen af skjult identitet skal bidrage til at sikre, at kontrollen med webbutikker og fysiske butikker sidestilles. Flere stoffer, blandinger eller andre varer end tidligere sælges via nethandel, hvilket stiller højere krav til de beføjelser, som tilsynsmyndighederne kan anvende for at føre en effektiv kontrol. Der kan eksempelvis blive tale om at foretage overvågning af en hjemmesides indhold, hvor tilsynsmyndigheden anvender en IP-adresse, som ikke er registreret som tilhørende tilsynsmyndigheden eller myndighedens it-udbyder. Da der alene er tale om, at skjult identitet anvendes i forbindelse med udtagelse af stoffer, blandinger eller andre varer og ikke husundersøgelse, undersøgelse eller beslaglæggelse af breve eller andre papirer, beslaglæggelse af genstande, undersøgelse af personer eller lignende, vurderes det, at anvendelse af skjult

UDKAST

identitet ikke er omfattet af anvendelsesområdet for reglerne om tvangsindgreb, jf. lov om retssikkerhedssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter § 1. Det vurderes, at prøveudtagning af stoffer, blandinger eller andre varer næppe i sig selv vil kunne anses for at være en undersøgelse eller beslaglæggelse af en genstand efter § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om retssikkerhedssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Det er ikke hensigten, at en anden offentlig myndighed eller en offentlig eller privat virksomhed skal kunne bemyndiges til at bruge skjult identitet ved udtagning af stoffer, blandinger eller andre varer. Det er alene tilsynsmyndigheden, der skal have kompetencen til anvendelsen af skjult identitet. Bestemmelsen kan derfor ikke anvendes til at lade en anden offentlig myndighed eller en offentlig eller privat virksomhed udtage stoffer, blandinger eller andre varer ved brug af skjult identitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Der findes ikke i kemikalieloven hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indholdet på onlinegrænseflader.

Det følger af den foreslåede § 50 i kemikalieloven, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade, der henviser til et stof, en blanding eller en anden vare, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse i § 50, indfører således de beføjelser for tilsynsmyndigheden, som kræves efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, i markedsovervågningsforordningen.

Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at i de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør markedsovervågningsmyndighederne kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og forholdsmæssigt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse en sådan skade, herunder om nødvendigt ved at kræve fjernelse af indhold fra onlinegrænsefladen eller visning af en advarsel. Derudover fremgår det, at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF.

Den foreslåede bestemmelse berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Bestemmelsen skal sikre, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et stof, en blanding eller anden vare markedsføres eller helt at fjerne et stof, en blanding eller anden vare, der ikke lever op til reglerne f.eks. fra en webbutik. Bestemmelsen tænkes også anvendt af tilsynsmyndigheden til at få omtale af stoffer, blandinger eller andre varer fjernet fra f.eks. blogs eller i forbrugertests, ligesom det sikres, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejere at fjerne farlige stoffer, blandinger eller andre varer fra onlinegrænseflader, selv om det ikke er sælger, der ejer onlinegrænsefladen. Samtidig sikres det, at tilsynsmyndigheden kan påbyde, at en advarsel skal vises til slutbrugerne, når de benytter sig af grænsefladen

UDKAST

f.eks. hvis et ulovligt stof, blanding eller vare har været solgt fra onlinegrænsefladen. I så fald vil kunderne modtage information om dette, når de besøger webbutikken eller handelsplatformen m.v.

Bestemmelsen går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, idet den kan anvendes i forbindelse med salg af stoffer, blandinger, og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene stoffer, blandinger, og andre varer, der udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordningen. Dermed tildes tilsynsmyndigheden en beføjelse, som skal gøre det lettere at håndhæve reglerne online på samme vis, som det er tilfældet over for fysiske butikker.

Det er ikke muligt at fastslå endeligt, hvad en onlinegrænseflade er, da der hele tiden sker udvikling inden for området. Umiddelbart er en onlinegrænseflade enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der giver slutbrugere adgang til stoffer, blandinger, og andre varer eller indhold. I øjeblikket er det særligt hjemmesider og applikationer til mobiltelefoner, tablets og computere, der bliver brugt i denne sammenhæng. Dette formodes dog at ændre sig i takt med, at der kommer nye løsninger på markedet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

I de gældende regler i kemikalieloven findes der ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader på baggrund af salg af ulovlige stoffer, blandinger eller andre varer.

Det fremgår af den foreslåede § 50 a, stk. 1, i kemikalieloven, at tilsynsmyndigheden kan blokere en onlinegrænseflade, hvis et påbud efter § 50 i kemikalieloven ikke er efterkommet.

Den foreslåede bestemmelse i § 50 a, stk. 1 indfører beføjelser som kræves af artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Efter bestemmelsen skal myndigheden tillægges beføjelse til – hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, og hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes – at udbydere af informations-samfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger.

Den foreslåede bestemmelse berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester. Se nærmere herom i lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 12.

Tilsynsmyndigheden skal kunne bringe manglende overensstemmelse til ophør hurtigt og effektivt, når den erhvervsdrivende, der sælger et stof, en blanding eller anden vare, ikke samarbejder, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for slutbrugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør tilsynsmyndigheden kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og proportionalt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse faren for brugerne. Efter artikel 3, nr. 20, i markedsovervågningsforordningen defineres et produkt, der udgør en alvorlig risiko, som et produkt, der udgør en risiko, og for hvilket - på grundlag af en risikovurdering og under hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse - en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart. Dette foreslås ligeledes at gælde for stoffer, blandinger og andre varer.

UDKAST

I relation til hjemmesider forstås der ved blokering en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af en onlinegrænseflade med et stof, blanding eller anden vare, der udgør en alvorlig risiko. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede onlinegrænseflader automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at tilsynsmyndigheden har opnået rettens kendelse til at blokere den pågældende onlinegrænseflade, og at eventuelle indsigelser kan rettes til tilsynsmyndigheden. For danske hjemmesider, der slutter på .dk, kan blokeringen foretages af webhostingudbyderen.

Kravet om, at der på onlinegrænsefladen sælges eller formidles salg af et stof, en blanding eller en anden vare, der udgør en alvorlig risiko, skal være opfyldt, før der kan ske en blokering af onlinegrænseflader. Omtale af et farligt stof, blanding eller vare på en onlinegrænseflade kan dermed ikke som det eneste resultere i blokering af en onlinegrænseflade.

At der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået mindst to lignende forseelser – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske forseelser. Det afgørende er derimod, at de er ensartede og at der er tale om stoffer, blandinger og andre varer, der udgør en alvorlig risiko. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere forseelser har udløst en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at tilsynsmyndigheden gentagne gange har truffet afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko. I den forbindelse går bestemmelsen videre end markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

De situationer, hvor virksomheden selv tager kontakt til tilsynsmyndigheden, f.eks. ved anvendelse af Business Application-løsningen, og således af egen drift retter op på fejl, bør ikke indgå i vurderingen af gentagelse.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, at afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens begæring.

Imødekommes tilsynsmyndighedens anmodning om blokering, skal kendelsen indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den informationssamfundstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbyder, hvis det er en dansk hjemmeside med et ".dk-domænenavn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbyderne, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering.

Retten kan træffe afgørelse om blokeringens varighed. Blokeringen vil under alle omstændigheder kunne ophæves, når betingelserne i de foreslåede *stk. 4* eller *5* er til stede.

Kendelser om blokering kan kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, at inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Den onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, har, som part, således mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbyder.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, 3. pkt.*, at i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

UDKAST

Det følger af det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, at det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter den foreslåede *stk. 2.*

Det indebærer bl.a., at udbydere skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører.

Tilsynsmyndigheden vil efter den foreslåede bestemmelse i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering.

Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås enhver fysisk eller juridisk person, som leverer en informationssamfundstjeneste. Definitionen omfatter alle fysiske og juridiske personer, som leverer tjenester, der er nødvendige for, at en modtager kan få adgang til f.eks. internettet og kan søge efter og give oplysninger på åbne netværk. Begrebet omfatter endvidere fysiske og juridiske personer, der stiller tjenesteydelser og produkter til rådighed både gratis eller mod betaling på f.eks. internettet. Der vil f.eks. være tale om internetleverandører, serverejere, webhostingudbydere, applikationsudbydere og erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, at tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester administrative tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage.

Det følger af det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.*, at tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter den foreslåede *stk. 1* ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Det følger af det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, at tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, skal træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Det følger af det foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, at fremsætter den, som indgrebet efter *stk. 1* retter sig mod, anmodning om at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af *stk. 4*, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

I relation til hjemmesider vil det i praksis være en registrant, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning.

Hjemlen forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor tilsynsmyndigheden ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af bestemmelsen i *stk. 4*. I disse situationer kan onlinegrænsefladerne få spørgsmålet indbragt for retten.

Det følger af det foreslåede *stk. 5, 2. pkt.*, at retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Der indsættes således en hjemmel til løbende domstolskontrol.

Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 5, 3. pkt.*, at tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.

Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, kan onlinegrænsefladen ikke forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet 3 måneder. Bestemmelsen i *stk. 4* skal dog fortsat

UDKAST

overholdes i disse måneder. Det vil sige, at tilsynsmyndigheden har pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis onlinegrænsefladen godtgør, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Der er i dag ikke mulighed for at straffe manglende efterlevelse af at bistå tilsynsmyndigheden med at gennemføre rettens kendelse om blokering af en onlinegrænseflade.

Kemikalielovens § 59, stk. 1, indeholder straffehjemmel til medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, at straffe med bøde for overtrædelse af de i nr. 1 til nr. 11 nævnte bestemmelser. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i to år under omstændigheder som beskrevet i bestemmelsens stk. 2.

Det følger af lovens § 60, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede § 39, stk. 2, vil som følge af den gældende § 59, stk. 1, nr. 7, være strafbelagt.

Som følge af den foreslåede indsættelse af et nyt stykke i § 49, foreslås det, at der i § 59, stk. 1, nr. 5, henvises til § 49, stk. 2. Derved vil det blive strafbelagt ikke at følge tilsynsmyndighedens anmodning om at indsende prøveeksemplarer.

Som følge af den foreslåede § 50 i lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås det, at der i § 59, stk. 1, nr. 5, indsættes en henvisning til § 50, således at der kan fastsættes straf for overtrædelser af bestemmelsen om påbud om fjernelse af indhold på onlinegrænseflader.

Til nr. 11 og 12

Det følger af de foreslåede ændringer i § 59, stk. 4 og 5, at undladelse af at efterkomme forbud, påbud eller anmodning udstedt i medfør af den foreslåede § 38, skal kunne strafbelægges, i lighed med de øvrige pligter efter loven og regler udstedt i medfør heraf for at kunne sikre en effektiv håndhævelse.

Det anses for nødvendigt og proportionalt, at pligten til at registrere sig pålægges en producent, en importør eller en virksomheds ejer eller bruger på et objektivi grundlag, således at den pågældende kan ifalde bødeansvar, uagtet overtrædelsen ikke kan tilregnes den ansvarlige som uagtsom eller forsætlig.

Til § 2

Til nr. 1

Der findes ikke i miljøbeskyttelsesloven hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan pålægge en erhvervsdrivende at give adgang til indlejret software, jf. markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4, litra a, pålægge erhvervsdrivende at levere relevante oplysninger om forsyningskæden, jf. artikel 14, stk. 4, litra b, pålægge erhvervsdrivende at fremlægge de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand, jf. artikel 14, stk. 4, litra c, erhverve produktprøver, herunder under en skjult identitet til at kontrollere disse prøver og foretage reverse

UDKAST

engineering (proces, hvor man undersøger et produkt for at finde ud af, hvordan det fungerer og er sat sammen med henblik på at fastslå, om det lever op til gældende regler) på dem med henblik på at identificere manglende overensstemmelse og indhente dokumentation, jf. artikel 14, stk. 4, litra j, og hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, beføjelsen til at påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade, jf. artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1. Ligeledes er der i de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader, hvor der gentagne gange er sket et salg eller formidlet salg af produkter, som ikke er i overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven eller forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde.

Som følge af, at markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b, c og j, pålægger EU-medlemsstaterne at fastsætte nationale regler om markedsovervågningsmyndighedernes beføjelser foreslås det i § 79 e, stk. 1, 1. pkt., at miljøministeren i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, bemyndiges til at fastsætte regler om tilsynsmyndighedernes tilsynsforpligtelser og -beføjelser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren dermed vil kunne fastsætte nærmere regler om, at tilsynsmyndighederne vil kunne udøve tilsynsforpligtelser og -beføjelser, som følger af EU-retlige eller internationale forpligtelser på miljøbeskyttelseslovens område.

Det vil kunne dreje sig om forpligtelser og beføjelser, som ikke allerede er tillagt eller pålagt miljøministeren eller tilsynsmyndigheden efter miljøbeskyttelsesloven.

Det er aktuelt hensigten, at miljøministeren med den foreslåede hjemmel vil fastsætte regler, som vil supplere markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, b, c og j, ved at fastsætte de nærmere regler i bekendtgørelse nr. 870 af 8. juli 2015 om import og salg samt eksport af batterier og akkumulatorer, bekendtgørelse nr. 1455 af 7. december 2015 om visse krav til emballager, bekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2016 om støj fra maskiner til brug i det fri, bekendtgørelse nr. 148 af 8. februar 2018 om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, bekendtgørelse nr. 252 af 21. marts 2018 om begrænsning af import, salg samt fremstilling til eksport inden for EU og til EFTA-lande af person- og varebiler m.v., bekendtgørelse nr. 1019 af 1. oktober 2019 om henlæggelse til Miljøstyrelsen af opgaver og tilsyn vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628/EU af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikke-vejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF (herefter de seks bekendtgørelser).

Det følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a-c, at tilsynsmyndigheden som minimum skal tillægges beføjelser til at pålægge erhvervsdrivende at forelægge relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software i det omfang en sådan adgang er nødvendig for at vurdere produktets overensstemmelse med lovgivningen. Samtidig skal tilsynsmyndigheden have beføjelser til at pålægge erhvervsdrivende at levere oplysninger om forsyningskæden og distributionsnettet, om mængder af produkter på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende produkt, og oplysninger om ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger er nødvendige for sagen. Den foreslåede bemyndigelse vil give mulighed for at fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden vil kunne

UDKAST

bede om disse typer af oplysninger, og udnyttelsen af bemyndigelsen til at fastsætte regler om dette vil fastsætte nationale regler som påkrævet i artikel 14, stk. 4, litra a-c, i markedsovervågningsforordningen for så vidt angår miljøbeskyttelseslovens område.

Konkret er det hensigten, at i de bekendtgørelser, det er krævet på baggrund af markedsovervågningsforordningens bilag 1, hvilket aktuelt er de seks bekendtgørelser nævnt ovenfor, vil miljøministeren med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse hjemmel fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden kan pålægge den erhvervsdrivende at forelægge relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software.

Der vil blive fastsat regler om, at den erhvervsdrivende skal levere relevante oplysninger om forsyningskæden, om de nærmere detaljer for distributionsnettet, om mængder af produkter på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende produkt, når det er relevant for overensstemmelse med de gældende krav i henhold til EU-harmoniseringslovgivningen.

Endvidere vil der blive fastsat regler om, at tilsynsmyndigheden kan pålægge erhvervsdrivende at fremlægge relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand.

Vurderingen af, hvilke oplysninger der vil blive indhentet i forbindelse med et tilsyn, vil altid bero på en proportionalitetsvurdering og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, tilsynsmyndigheden vil kunne kræve, skal være relevante for tilsynet og være tilgængelige for virksomheden. Der er således ikke tale om, at tilsynsmyndigheden kan kræve, at en erhvervsdrivende foretager nye test, som efterfølgende dokumenteres over for myndighederne.

De fastsatte regler med hjemmel i den foreslåede § 79 e, vil afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 og retssikkerhedslovens § 10. Har tilsynsmyndigheden konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det således ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Det forudsættes endvidere, at oplysninger ikke kan nægtes udleveret under henvisning til, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder eller lignende.

Det er endvidere hensigten, at der med bestemmelsen vil blive fastsat regler om, at tilsynsmyndigheden, som led i kontrollen med overholdelse af reglerne, vil kunne udtage ethvert produkt, som er omfattet af miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde og følger af en EU-retlig eller international forpligtigelse, herunder ved brug af en skjult identitet. Ved udtagelsen af et produkt vil tilsynsmyndigheden kunne kontrollere disse prøver og foretage reverse engineering på dem med henblik på at identificere manglende overensstemmelse og indhente dokumentation. Med bemyndigelsen vil det blive sikret, at der er mulighed for at fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden vil have mulighed for at udtage produkter med henblik på at kunne vurdere, om et produkt er i overensstemmelse med reglerne. Udnyttelsen af bemyndigelsen til at fastsætte reglerne om udtagelse af produkter og reverse engineering i de seks bekendtgørelser vil fastsætte nationale regler som påkrævet i artikel 14, stk. 4, litra j, i markedsovervågningsforordningen for så vidt angår miljøbeskyttelseslovens område.

UDKAST

Med skjult identitet forstås situationer, hvor en tilsynsmyndighed køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som tilsynsmyndigheden i forbindelse med købet. Tilsynsmyndigheden kan skjule sin identitet på forskellige måder. Det kan eksempelvis ske ved at foretage køb af produkter i en medarbejders navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved opgivelse af en anden mailadresse end tilsynsmyndighedens sædvanlige eller ved at få sendt produktet til en anden adresse end tilsynsmyndighedens officielle postadresse. Der kan også være tale om en kombination af flere forskellige tiltag. Formålet er, at tilsynsmyndigheden i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af det pågældende produkt.

Det er en forudsætning for, at et produkt kan erhverves under skjult identitet, at tilsynsmyndigheden har en konkret mistanke om, at produktet ikke er i overensstemmelse med reglerne. Erhvervelse af produkter kan ske både fra offentligt tilgængelige fysiske lokaliteter eller fra webbutikker.

Ved udnyttelse af beføjelsen til at erhverve produkter under skjult identitet forventes en ordning, hvor virksomheden eller forhandleren af produktet i umiddelbar forlængelse af erhvervelse af produktet orienteres om, at der indledes en tilsynssag. Dette skal alene ske i det omfang, hvor det vurderes, at orienteringen ikke medfører, at formålet med erhvervelsen forspildes, f.eks. fordi virksomheden eller forhandleren af produktet bortskaffer eventuelle ulovlige produkter, imens tilsynet udføres.

Erhvervelse af produkter vil endvidere kunne ske med henblik på reverse engineering.

Som følge af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, foreslås det i § 79 e, stk. 1, 2. pkt., at miljøministeren i medfør af § 79 e, stk. 1, 1. pkt., kan fastsætte regler om at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller regler i forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde, fra en onlinegrænseflade.

Udnyttelsen af bemyndigelsen og fastsættelsen af de nærmere regler om at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade i de seks bekendtgørelser vil fastsætte nationale regler som påkrævet i artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, i markedsovervågningsforordningen på miljøbeskyttelseslovens område. Det er hensigten, at miljøministeren i de seks bekendtgørelser vil fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden tillægges beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde den erhvervsdrivende at ændre eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade, der henviser til produkter, som udgør en alvorlig risiko, herunder at kunne påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre indholdet således, at en advarsel til brugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at i de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør markedsovervågningsmyndighederne kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og forholdsmæssigt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse en sådan skade, herunder om nødvendigt ved at kræve fjernelse af indhold fra onlinegrænsefladen eller visning af en advarsel. Derudover fremgår det, at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse og udnyttelsen af bemyndigelsen berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Udmøntningen af den foreslåede bestemmelse i § 79 e, stk. 1, 2. pkt., skal sikre, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et produkt markedsføres eller helt at fjerne et produkt, der ikke lever op til reglerne, f.eks. fra en webbutik. Udmøntningen af bestemmelsen tænkes også anvendt af tilsynsmyndigheden til at få omtale af produktet fjernet fra f.eks. blogs eller i forbrugertests.

Samtidig sikres det, at tilsynsmyndigheden kan påbyde, at en advarsel skal vises til brugerne, når de benytter sig af onlinegrænsefladen, f.eks. hvis et ulovligt produkt har været solgt fra onlinegrænsefladen. I så fald vil kunderne modtage information om dette, når de besøger webbutikken eller handelsplatformen.

Det er ikke muligt at fastslå endeligt, hvad en onlinegrænseflade er, da der hele tiden sker udvikling inden for området. Umiddelbart er en onlinegrænseflade enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der giver brugere adgang til produkter eller indhold. I øjeblikket er det særligt hjemmesider og applikationer til mobiltelefoner, tablets og computere, der bliver brugt i denne sammenhæng. Dette formodes dog at ændre sig i takt med, at der kommer nye løsninger på markedet.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der bør gælde de samme regler for tilsynet for de produkter, som er omfattet af markedsovervågningsforordningens bilag 1, således at der kan reguleres på samme måde uafhængigt af, hvor produktkravene fremgår af dansk lovgivning.

Det foreslås derfor i § 79 e, stk. 2, at Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvorfra der gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Bestemmelsen i § 79 e, stk. 2, går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, men foreslås medtaget i miljøbeskyttelsesloven, så de produkter, der er omfattet og reguleret efter diverse EU-direktiver og -forordninger omfattet af markedsovervågningsforordningens bilag 1, i Danmark kan blive behandlet og ført tilsyn efter på samme måde, og altså uafhængigt om produktkravenes implementering i Danmark er sket med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven eller er implementeret i lov om kemikalier eller i lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v.

Bestemmelsen foreslås kun at kunne benyttes til at kunne fastsætte regler i de tilfælde, hvor det fremgår af EU-retlige eller internationale forpligtelser, at der kan ske blokering af onlinegrænseflader, og hvor der skal fastsættes lignende regler om, at blokering skal kunne ske efter f.eks. manglende overholdelse af påbud eller andet. Det er således hensigten, at den foreslåede hjemmel i § 79 e, stk. 2, kun vil blive udnyttet i de seks bekendtgørelser, og kun hvor der sker en udvidelse af markedsovervågningsforordningens anvendelsesområde f.eks. medtagelse af flere direktiver eller forordninger i bilag 1, eller hvis det følger af lignende EU-retlige eller internationale forpligtelser.

Kravet om, at der på onlinegrænsefladen sælges eller formidles salg af et stof, en blanding eller en anden vare, der udgør en alvorlig risiko, skal være opfyldt, før der kan ske en blokering af onlinegrænseflader. Omtale af et farligt stof, blanding eller vare på en onlinegrænseflade kan dermed ikke som det eneste resultere i blokering af en onlinegrænseflade.

UDKAST

At der fra onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste to år har begået mindst to lignende forseelser – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske forseelser. Det afgørende er derimod, at de er ensartede, og at der er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko. Efter artikel 3, nr. 20, i markedsovervågningsforordningen defineres et produkt, der udgør en alvorlig risiko, som et produkt, der udgør en risiko, og for hvilket - på grundlag af en risikovurdering og under hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse - en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere forseelser har udløst en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at tilsynsmyndigheden gentagne gange har truffet afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko. I den forbindelse går bestemmelsen altså videre end markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

De situationer, hvor virksomheden selv tager kontakt til tilsynsmyndigheden og således af egen drift retter op på fejl, bør ikke indgå i vurderingen af gentagelse.

Afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e, stk. 2, skal træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning, jf. den foreslåede § 102, stk. 2, og bemærkningerne til § 2, nr.2.

Det foreslås, at afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e ikke skal kunne indbringes til anden administrativ myndighed.

Det er hensigten, at opgaven som tilsynsmyndighed delegeres til Miljøstyrelsen.

I forhold til straf for manglende overholdelse af regler fastsat i medfør af den foreslåede § 79 e henvises der til bemærkningerne til § 2, nr. 4.

Til nr. 2

I de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven findes der ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader. Således er der ikke hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at påbyde, hvis en anmodning efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes, at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger, jf. artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

Som følge af, at markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, pålægger medlemsstaterne at fastsætte nationale regler om markedsovervågningsmyndighedernes beføjelser, foreslås det i § 102, stk. 1, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 1, ikke er efterkommet.

Bestemmelsen supplerer delvist artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Efter bestemmelsen skal tilsynsmyndigheden tillægges beføjelse til – hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, og hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. i, ikke overholdes – at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger.

UDKAST

Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, eller, hvis dette ikke er muligt, begrænsning af adgangen til sådanne produkter, der tilbydes gennem deres tjenester, bør ikke berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at når en anmodning om fjernelse af indhold eller visning af advarsel ikke imødekommes, bør den relevante myndighed have beføjelse til at påbyde, at leverandører af informationssamfundstjenester begrænser adgangen til onlinegrænsefladen, og derudover at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF.

Den foreslåede bestemmelse og regler fastsat i medfør af bestemmelsen berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Tilsynsmyndigheden skal kunne bringe manglende overensstemmelse til ophør hurtigt og effektivt, når den erhvervsdrivende, der sælger et produkt, ikke samarbejder, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør tilsynsmyndigheden kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og proportionalt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse faren for brugerne. Efter artikel 3, nr. 20, i markedsovervågningsforordningen defineres et produkt, der udgør en alvorlig risiko, som et produkt, der udgør en risiko, og for hvilket – på grundlag af en risikovurdering og under hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse – en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart.

Når et påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 1, 2. pkt., ikke efterkommes, bør tilsynsmyndigheden kunne foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for erhvervsdrivendes webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger. I relation til hjemmesider forstås der ved blokering en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af en onlinegrænseflade med et produkt, der udgør en alvorlig risiko. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede onlinegrænseflader automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at tilsynsmyndigheden har opnået rettens kendelse til at blokere den pågældende onlinegrænseflade, og at eventuelle indsigelser kan rettes til tilsynsmyndigheden. For danske hjemmesider, der slutter på .dk, kan blokeringen foretages af webhostingudbyderen.

Kravet om, at der på onlinegrænsefladen sælges eller formidles salg af et stof, en blanding eller en anden vare, der udgør en alvorlig risiko, skal være opfyldt, før der kan ske en blokering af onlinegrænseflader. Omtale af et farligt stof, blanding eller vare på en onlinegrænseflade kan dermed ikke som det eneste resultere i blokering af en onlinegrænseflade.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afgørelse efter stk. 1 eller efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, om blokering af en onlinegrænseflade vil skulle træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens begæring.

Imødekommes tilsynsmyndighedens anmodning om blokering, skal kendelsen indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den

UDKAST

informationssamfundstjenesteudbydere, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbydere, hvis det er en dansk hjemmeside med et ".dk-domænenavn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbydere, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering.

Retten vil kunne træffe afgørelse om blokeringens varighed. Blokeringen vil under alle omstændigheder kunne ophæves, når betingelserne i den foreslåede § 102, stk. 4 eller 5 er til stede. Kendelser om blokering vil kunne kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37.

I *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det, at inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Indehaveren af onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, har som part, således mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbydere.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Tilsynsmyndigheden forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og vil tilsynsmyndigheden ikke umiddelbart kunne fremskaffe disse oplysninger på anden vis, vil underretning kunne undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter § 102, stk. 2.

Det vil bl.a. indebære, at udbydere vil skulle iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører.

Tilsynsmyndigheden vil i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering. Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås enhver fysisk eller juridisk person, som leverer en informationssamfundstjeneste. Definitionen omfatter alle fysiske og juridiske personer, som leverer tjenester, der er nødvendige for, at en modtager kan få adgang til f.eks. internettet og kan søge efter og give oplysninger på åbne netværk. Begrebet omfatter endvidere fysiske og juridiske personer, der stiller tjenesteydelser og produkter til rådighed både gratis eller mod betaling på f.eks. internettet. Der vil f.eks. være tale om internetleverandører, serverejere, webhostingudbydere, applikationsudbydere og erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

Det er hensigten med bestemmelsen at omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restauranter, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvunge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage.

UDKAST

Udmøntningen af bestemmelsen vil kunne finde anvendelse over for udbydere af informationssamfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder – på trods af tilsynsmyndighedens fremvisning af rettens kendelse om blokering – ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside. Ved tilsynsmyndighedens kontrol af produkter, kan der i de tilfælde, hvor en kendelse ikke efterkommes, være behov for, at tilsynsmyndigheden kan anvende administrative tvangsbøder med henblik på, at kendelsen efterleves.

Det er en grundlæggende forudsætning for tilsynsmyndighedens kontrolvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes. Samtidigt er det afgørende for beskyttelsesniveauet af forbrugerne, at adgangen til onlinegrænsefladen, hvorfra der er adgang til produkter, som udgør en alvorlig risiko, minimeres og blokeres hurtigst muligt efter rettens kendelse. Muligheden for at pålægge administrative tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker.

De administrative tvangsbøder vil skulle fastsættes som daglige bøder, indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at tvangsbøden ikke må stå i misforhold til undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af tvangsbøden skal tages hensyn til den handlingspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsen vil i øvrigt bero på et konkret skøn.

De daglige administrative tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at tilsynsmyndigheden kan pålægge daglige tvangsbøder vil være, at tilsynsmyndigheden mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlingspligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter § 102, stk. 1, eller efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Det forudsættes i *stk. 4*, at såfremt tilsynsmyndigheden skulle blive bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes.

Ophævelsen vil kunne ske på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af tilsynsmyndigheden. Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at hvor grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

For at processen med at ophæve blokeringen vil kunne forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige procestrin, foreslås det at gøre det muligt for tilsynsmyndigheden at træffe afgørelse om, at blokeringen skal ophæves, det vil sige uden, at domstolene vil skulle træffe kendelse om ophævelsen. Tilsynsmyndigheden har en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse omfatter ikke en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned. Afgørelse om ophævelse træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de

UDKAST

foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at der fra onlinegrænsefladen igen sælges eller formidles salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

I *stk. 5, 1. pkt.* foreslås det, at fremsætter den, som indgrebet efter § 102, stk. 1 eller efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af § 102, stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

I relation til hjemmesider vil det i praksis være en registrant, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning. Hjemlen forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor tilsynsmyndigheden ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af bestemmelsen i § 102, stk. 4. I disse situationer kan ejeren af onlinegrænsefladerne få spørgsmålet indbragt for retten.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Der indsættes således en hjemmel til løbende domstolskontrol. Sagen vil skulle indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet tre måneder fra kendelsens afsigelse.

Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, vil ejeren af onlinegrænsefladen eller anden person ikke kunne forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet tre måneder. Bestemmelsen i § 102, stk. 4 skal dog fortsat overholdes i disse måneder. Det vil derfor sige, at tilsynsmyndigheden har pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis ejeren af onlinegrænsefladen godtgør, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

I forhold til straf for manglende overholdelse af pligten i den foreslåede § 102, stk. 3, henvises der til bemærkningerne til § 2, nr. 3.

Til nr. 3

Der er i dag ikke mulighed for at straffe manglende efterlevelse af at bistå tilsynsmyndigheden med at gennemføre rettens kendelse om blokering af en onlinegrænseflade.

Det foreslås med tilføjelsen af den foreslåede § 102, stk. 3, i § 110, *stk. 1, nr. 1*, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at bistå tilsynsmyndigheden efter § 102, stk. 3. Ændringen vil samtidigt medføre, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er enten voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller der opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser, jf. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 2.

Det vurderes nødvendigt, at informationssamfundstjenester kan straffes med bøde, hvis ikke de efterkommer at bistå tilsynsmyndighederne ved gennemførelse af kendelser efter den foreslåede § 102, stk. 2.

Det foreslås, at informationssamfundstjenester vil kunne straffes med bøde, hvis de ikke efterkommer pligten, som følger af den foreslåede § 102, stk. 3. Pligten er uafhængig af, om kendelserne vedrører den foreslåede § 102, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2.

UDKAST

Det er hensigten, at tilsynsmyndigheden vil politianmelde de situationer, hvor en informationssamfundstjeneste ikke efterkommer sin pligt, og hvor der efter udtrykkelig instruktion fra tilsynsmyndigheden om bistand til tilsynsmyndigheden stadig er adgang til den pågældende onlinegrænseflade, samt hvor pålagte administrative tvangsbøder pålagt efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 102, stk. 3. 2. pkt., ikke vurderes at ville resultere i opfyldelse af pligten.

Bødeniveauet foreslås at følge det almindelig niveau, der ved overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør af loven i førstegangstilfælde i almindelighed bør være på minimum 5.000 kr. og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde, jf. lov nr. 173 af 12. marts 2008 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, og ifølge bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2007-08, tillæg A, side 22.

Straffastsættelsen beror på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede omstændigheder. Det angivne bødeniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Til nr. 4

Der er i dag ikke mulighed for at straffe manglende efterlevelse, hvor tilsynsmyndigheden har pålagt en erhvervsdrivende om adgang til indlejret software, pålæggelse af en erhvervsdrivende om at efterkomme udlevering relevante oplysninger om forsyningskæden, pålæggelse af en erhvervsdrivende om at fremlægge de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand, hvis en erhvervsdrivende ikke efterkommer påbud om fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller påbud om at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Det vurderes nødvendigt for overholdelsen af de fastsatte regler i medfør af § 79 e, at manglende overholdelse af disse regler skal kunne straffes. Dette for at sikre en høj regelefterlevelse.

Det foreslås med tilføjelsen af § 79 e i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, at der i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af § 79 e, kan fastsættes straf af bøde. Det foreslås endvidere, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 2.

Med den foreslåede ændring af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, er det hensigten at fastsætte regler, hvor det gøres strafbelagt at overtræde tilsynsmyndighedens afgørelser, som er truffet med hjemmel i regler udstedt efter den foreslåede bestemmelse i § 79 e.

Med tilføjelsen af § 79 e i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, er det således hensigten, at ministeren vil fastsætte regler om bødestraf i de tilfælde, hvor et påbud, som er fastsat i medfør af § 79 e, stk. 1, 1. pkt., om f.eks. manglende forelæggelse af adgang til indlejret software, levering af relevante oplysninger om forsyningskæden eller fremlæggelse af oplysninger om ejerskab af websted ikke er blevet fulgt. Det er ligeledes hensigten at strafbelægge manglende påbud, som er fastsat i medfør af § 79 e, stk. 1. 2. pkt., om fjernelse af indhold fra en onlinegrænseflade eller manglende advarsel om produktet.

Der vil typisk være tale om afgørelser om forbud, påbud eller midlertidigt forbud. Straffen for ikke at efterkomme tilsynsmyndighedens afgørelser vil skulle være med til at sikre en høj regelefterlevelse blandt de erhvervsdrivende.

Bødeniveauet foreslås at følge det almindelig niveau, der ved overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør af loven i førstegangstilfælde i almindelighed bør være på minimum 5.000 kr. og 10.000

UDKAST

kr. i gentagelsestilfælde, jf. lov nr. 173 af 12. marts 2008 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, og ifølge bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2007-08, tillæg A, side 22.

Straffastsættelsen beror på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede omstændigheder. Det angivne bødeniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Hvor der er behov for, at det forhold, der fører til straffesagen, bringes til ophør, kan der ved dom fastsættes tvangsbøder efter retsplejelovens § 997, stk. 3, der hjemler fortløbende bøder som tvangsmiddel til at opfylde en forpligtelse over for det offentlige. Formålet med tvangsbøder er således lovliggørelse og ikke straf. Dette er særligt relevant, f.eks. hvor et meddelt påbud eller forbud efter dette lovforslag eller regler fastsat i medfør heraf som følge af, at et produkt kan være til fare for brugernes sikkerhed eller sundhed, ikke er blevet efterkommet. Tvangsbøder kan også være relevante, hvor der eksempelvis er tale om, at brugeren føres bag lyset og ikke får den ydelse, der er betalt for, eller at der opnås konkurrencefordele, hvis forholdet opretholdes.

Tvangsbøder bortfalder ved opfyldelsen af forpligtelsen. Såfremt idømte tvangsbøder ikke fører til ophør af forholdet, kan sagen indbringes for retten på ny med påstand om forhøjelse af de idømte tvangsbøder.

Til § 3

Til nr. 1

Der findes ikke i gødningsloven hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, at ændre eller fjerne indholdet på onlinegrænseflader.

Det foreslås i § 6 a, at ministeren kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Med bestemmelsen tillægges ministeren for landbrug, fiskeri og ligestilling de beføjelser, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, i markedsovervågningsforordningen. Efter denne bestemmelse skal markedsovervågningsmyndigheden tillægges beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde fjernelse af indhold, der henviser til de relaterede produkter, fra en onlinegrænseflade eller at påbyde, at en advarsel til slutbrugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at i de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør markedsovervågningsmyndighederne kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og forholdsmæssigt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse en sådan skade, herunder om nødvendigt ved at kræve fjernelse af indhold fra onlinegrænsefladen eller visning af en advarsel. Derudover fremgår det, at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at ministeren, kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et produkt markedsføres eller helt at fjerne et produkt, der ikke lever op til reglerne, f.eks. fra en webbutik. Bestemmelsen tænkes også anvendt til at få omtale af produktet fjernet fra f.eks. blogs eller i forbrugertests, ligesom det sikres, at ministeren kan påbyde ejere at fjerne farlige produkter, selv om det ikke er sælger, der ejer onlinegrænsefladen. Samtidig sikres det, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan påbyde, at en advarsel skal vises til brugerne, når de benytter sig af grænsefladen f.eks. hvis et ulovligt produkt har været solgt fra onlinegrænsefladen. I så fald vil kunderne modtage information om dette, når de besøger webbutikken eller platformen.

Bestemmelsen går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, idet den kan anvendes i forbindelse med salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene produkter, der udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordningen. Dermed tildeles tilsynsmyndigheden en beføjelse, som skal gøre det lettere at håndhæve reglerne online på samme vis, som det i øvrigt er tilfældet efter loven.

Med den foreslåede bestemmelse tilstræbes endvidere en afgrænsning af muligheden for at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der svarer til afgrænsningen i lov om produkter og markedsovervågning. Der henvises i den sammenhæng til bemærkningerne til § 22 i denne lov, jf. Folketingstidende 2019-2020, A, L179 som fremsat, side 78.

Termen onlinegrænseflade skal forstås, som denne er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 15. Ved onlinegrænseflade forstås således enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af en erhvervsdrivende, og som giver slutbrugere adgang til den erhvervsdrivendes produkter. Da der hele tiden sker udvikling inden for området, hvor nye digitale løsninger og produkter opstår, vil onlinegrænseflade dog også kunne forstås som omfattende disse.

I lov og gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. lovbekendtgørelser nr.16 af 4. januar 2017, findes der ikke mulighed for at blokere adgangen til hjemmesider eller andre onlinegrænseflader på baggrund af farlige eller uoverensstemmende produkter.

Det foreslås derfor i § 6 b, stk. 1, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter § 6 a ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Med bestemmelsen tillægges ministeren for landbrug, fiskeri og ligestilling de beføjelser, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Efter denne bestemmelse, skal markedsovervågningsmyndigheden tillægges beføjelsen til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde, at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger, hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes.

Som det er tilfældet for den foreslåede § 6 a, berører den foreslåede § 6 b, stk. 1, ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

UDKAST

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling skal som led i sine tilsyns- og kontrolopgaver efter gødningsloven kunne bringe manglende overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven og forordninger omfattet af lovens anvendelsesområde til ophør hurtigt og effektivt, når den erhvervsdrivende, der sælger eller formidler et produkt, ikke samarbejder, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør tilsynsmyndigheden kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og proportionalt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse faren for brugerne.

Efter artikel 3, nr. 20, i markedsovervågningsforordningen defineres et produkt, der udgør en alvorlig risiko, som et produkt, der udgør en risiko, og for hvilket – på grundlag af en risikovurdering og under hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse – en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart.

Når et påbud efter den foreslåede § 6 a ikke efterkommes, bør ministeren derfor kunne foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko. Ydermere kan bestemmelsen anvendes, hvor der på en onlinegrænseflade gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

I relation til hjemmesider forstås der ved blokering en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af en onlinegrænseflade med et produkt, der udgør en alvorlig risiko. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede onlinegrænseflader automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling har opnået rettens kendelse til at blokere den pågældende onlinegrænseflade, og at eventuelle indsigelser kan rettes til tilsynsmyndigheden. For danske hjemmesider, der slutter på .dk, kan blokeringen foretages af webhostingudbyderen.

En afgørelse om blokering vil have betydning både for ejeren af onlinegrænsefladen, der ikke kan markedsføre sit produkt, og over for informationstjenesteudbyderen, der skal gennemføre den egentlige blokering. Hvis ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling ønsker at blokere en onlinegrænseflade, skal der derfor træffes afgørelse om blokeringen over for både ejeren af onlinegrænsefladen og over for den informationstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbyder, hvis det er en dansk hjemmeside med et ".dk-domænenavn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbyderne, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering.

Kravet om, at der på onlinegrænsefladen sælges eller formidles salg af et produkt, der udgør en alvorlig risiko, indebærer, at der f.eks. sælges eller formidles et produkt, der udgør en alvorlig risiko. Det afgørende er således, at brugere kan få et fejlagtigt indtryk af, at et produkt ikke udgør en alvorlig risiko, hvis dette er tilfældet. Omtale af et farligt produkt på en onlinegrænseflade kan dermed ikke som det eneste resultere i blokering af en onlinegrænseflade.

At der fra onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået mindst to lignende forseelser – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske forseelser. Det afgørende er derimod, at de er ensartede, og at der er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere forseelser har udløst

UDKAST

en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at tilsynsmyndigheden gentagne gange har truffet afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko. I den forbindelse går bestemmelsen videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

De situationer, hvor virksomheden selv tager kontakt til tilsynsmyndigheden og således af egen drift retter op på fejl, bør ikke indgå i vurderingen af gentagelse. Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter begæring fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling.

Imødekommes tilsynsmyndighedens anmodning om blokering, skal kendelsen indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den informationssamfundstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbyder, hvis det er en dansk hjemmeside med et ".dk-domænenavn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbyderne, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering.

Retten kan træffe afgørelse om blokeringens varighed. Blokeringen kan under alle omstændigheder ophæves, når betingelserne i de foreslåede stk. 4 eller 5 er til stede.

Kendelser om blokering kan kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37.

I *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det, at inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Den onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, har, som part, således mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbyder.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at der i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan disse oplysninger ikke umiddelbart fremskaffes på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at udbydere af informationssamfundstjenester skal bistå ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2.

Det indebærer bl.a., at udbyderne skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører.

Ministeren vil i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering.

Udbydere af informationssamfundstjeneste skal forstås i overensstemmelse med den definition, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 14. Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås således en udbyder af en tjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535. Det drejer sig om udbydere af enhver tjeneste i informationssamfundet, dvs. enhver

UDKAST

tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Der henvises endvidere til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535, artikel 1, stk. 1, litra b, hvor informationstjenestebegrebet er yderligere defineret.

En informationstjenesteudbyder kan f.eks. være en internetleverandør, serverejer, webhostingudbyder, applikationsudbyder og en erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online.

Det er hensigten med bestemmelsen at omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restaurationer, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Det følger af den foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, at ministeren kan pålægge udbydere af informations-samfundstjenester administrative tvangsbøder med henblik på at gennemtvunge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage.

Bestemmelsen vil kunne finde anvendelse over for udbydere af informations-samfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder – på trods af ministerens fremvisning af rettens kendelse om blokering – ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside.

Ved myndighedens kontrol af produkter, kan der i de tilfælde, hvor en kendelse ikke efterkommes, være behov for, at tilsynsmyndigheden anvender administrative tvangsbøder med henblik på, at kendelsen efterleveres. Det er en grundlæggende forudsætning for myndighedens tilsynsvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes, og muligheden for at pålægge administrative tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker.

De administrative tvangsbøder vil skulle fastsættes som daglige bøder, indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige administrative tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at de administrative tvangsbøder ikke må stå i misforhold til undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af den administrative tvangsbøde skal tages hensyn til den handlingspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsen vil i øvrigt bero på et konkret skøn.

De daglige administrative tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at pålægge daglige administrative tvangsbøder vil være, at ministeren mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlingspligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om den administrative tvangsbødes størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden.

De daglige administrative tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den administrativt fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede.

Det forudsættes i *stk. 4*, at såfremt ministeren bliver bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, skal ministeren hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes. Ophævelsen kan ske på

UDKAST

foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af ministeren. Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

Informationstjenesteudbydere vil skulle bistå ministeren med at gennemføre en ophævelse af en blokering på samme vis, som når der pålægges en blokering.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at ministeren af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, skal træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

For at processen med at ophæve blokeringen kan forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige procestrin, foreslås det at gøre det muligt for ministeren som tilsynsmyndighed at træffe afgørelse om, at blokeringen skal hæves, det vil sige uden at domstolene skal træffe kendelse om ophævelsen. Ministeren har en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse omfatter ikke en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned.

Afgørelse om ophævelse træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at der fra onlinegrænsefladen igen sælges eller formidles salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

I *stk. 5, 1. pkt.*, foreslås det, at fremsætter den, som indgrebet efter *stk. 1* retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal ministeren, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af *stk. 4*, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten.

I relation til hjemmesider vil det i praksis være en registrant, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning.

Hjemlen forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor ministeren ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af bestemmelsen i *stk. 4*. I disse situationer kan den som blokeringen retter sig mod få spørgsmålet indbragt for retten.

For at undgå, at en ejer af en onlinegrænseflade gentagne gange anmoder om ophævelse af en blokering, med deraf følgende mulige domstolsprøvelse, foreslås det med bestemmelsen, at der først efter 3 måneder efter ejeren har fået meddelt en afgørelse om enten blokering eller om afslag på ophævelse af en blokering kan fremsætte en fornyet anmodning.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Der indsættes således en hjemmel til løbende domstolskontrol.

Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.

Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, kan ejeren af onlinegrænsefladen ikke forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet 3 måneder. Bestemmelsen i *stk. 4* skal dog fortsat overholdes i disse måneder. Det vil derfor sige, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling har

UDKAST

pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis det godtgøres, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

Til nr. 2

Der findes i lov og gødning og jordforbedringsmidler m.v. jf. lovbekendtgørelser nr.16 af 4. januar 2017, en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter der kan fastsættes regler om kontrol og tilsyn med, at loven eller de i medfør af loven fastsatte regler overholdes. På tilsvarende vis kan der i medfør heraf fastsættes bestemmelser om kontrol med overholdelse af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven.

Efter gødningslovens § 7 kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven eller de i medfør heraf fastsatte regler eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven. Det foreslås tilføjet som bestemmelsens 2. pkt., at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling tillægges de beføjelser, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra j, i markedsovervågningsforordningen.

Bestemmelsen skal sikre, at der som en del af bemyndigelsen kan fastsættes regler om, at ministeren kan erhverve produkter under skjult identitet. Bestemmelsen tiltænkes at skulle anvendes som et supplement i kontrollen af gødningsprodukter og jordforbedringsmidler.

Med skjult identitet forstås situationer, hvor en tilsynsmyndighed køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som tilsynsmyndigheden i forbindelse med købet. Tilsynsmyndigheden kan skjule sin identitet på forskellige måder. Det kan eksempelvis ske ved at foretage køb af produkter i en medarbejders navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved opgivelse af en anden mailadresse end tilsynsmyndighedens sædvanlige eller ved at få sendt produktet til en anden adresse end tilsynsmyndighedens officielle postadresse. Der kan også være tale om en kombination af flere forskellige tiltag. Formålet er, at tilsynsmyndigheden i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af det pågældende produkt.

For så vidt angår anvendelsen af skjult identitet, er der et tungtvejende hensyn til, at Landbrugsstyrelsen kan føre en effektiv kontrol og sørge for, at der ikke findes handelsplatforme, hvor salg af farlige produkter foregår, uden styrelsen kan gribe ind.

Da der alene er tale om, at skjult identitet anvendes i forbindelse med udtagelser af produkter og ikke husundersøgelse, undersøgelse eller prøvetagning, kopiering og indhentning af skriftligt materiale m.v. efter § 11, stk. 1 og 3 i gødningsloven, vurderes det, anvendelse af skjult identitet ikke er omfattet af anvendelsesområdet for reglerne om tangsindgreb, jf. lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter § 1. det vurderes, at prøveudtagning af produkter næppe i sig selv vil kunne anses for at være en undersøgelse eller beslaglæggelse af en genstand efter § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Landbrugsstyrelsen vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse kun erhverve de produkter, som er nødvendige for en effektiv kontrol. Det er samtidig ikke en forudsætning for, at et produkt kan erhverves, at styrelsen har en konkret mistanke om, at produktet ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Erhvervelse af produkter kan ske både fra offentligt tilgængelige lokaliteter eller fra webbutikker.

Ved udnyttelse af beføjelsen til at erhverve produkter under skjult identitet forventes en ordning, hvor virksomheden eller forhandleren af produktet i umiddelbar forlængelse af erhvervelse af produktet orienteres om, at der indledes en kontrolsag. Dette skal alene ske i det omfang, at orienteringen ikke medfører, at formålet

UDKAST

med erhvervelsen forspildes, f.eks. fordi virksomheden eller forhandleren af produktet bortskaffer eventuelle ulovlige produkter, imens kontrollen udføres.

Erhvervelse af produkter efter den foreslåede bestemmelse vil endvidere kunne ske med henblik på reverse engineering. Ved reverse engineering forstås en proces, hvor man undersøger et produkt for at finde ud af, hvordan det fungerer og er sat sammen med henblik på at fastslå, om det lever op til gældende regler.

Til nr. 3

Der findes i gødningsloven, en bestemmelse, hvorefter ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til offentlig og privat ejendom, lokaliteter, forretningsbøger, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares i elektronisk form, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for løsning af opgaver i henhold til denne lov, regler fastsat i medfør af loven eller bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov.

Efter gødningslovens § 11, stk. 3, skal den, der er omfattet af reglerne i gødningsloven, af regler fastsat i medfør af loven eller af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven, efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

Det foreslås i § 11, stk. 3, tilføjet, at den, der er omfattet af bestemmelsen efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, eller den, ministeren bemyndiger hertil, ud over oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold også vil skulle give alle oplysninger om *tekniske* forhold, som er påkrævet af hensyn til kontrollens gennemførelse. Det foreslås med bestemmelsen ligeledes præciseret, at den, der er omfattet af bestemmelsen, vederlagsfrit vil skulle yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, kopiering, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt *og elektronisk* materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

De foreslåede tilføjelser til bestemmelsen indebærer, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling tillægges de beføjelser, der er påkrævet efter artikel 14, stk. 4, litra a, b, og c, i markedsovervågningsforordningen.

Formålet med den gældende bestemmelse er at sikre, at Landbrugsstyrelsen kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige i kontroløjemed. Den gældende § 11, stk. 3, rummer allerede mulighed for at pålægge erhvervsdrivende at forelægge oplysninger til brug for kontrollen. Landbrugsstyrelsen vurderer, at muligheden i den gældende bestemmelse for at pålægge erhvervsdrivende at forelægge oplysninger til brug for kontrollen også rummer mulighed for at pålægge den erhvervsdrivende at forelægge oplysninger om tekniske forhold samt at udlevere elektronisk materiale. Den foreslåede bestemmelse har derfor til formål at præcisere, at der med hjemmel i bestemmelsen skal kunne pålægges den erhvervsdrivende at forelægge de oplysninger, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a. Det drejer sig om relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software.

UDKAST

Det vurderes i denne sammenhæng, at kredsen af personer, der med hjemmel i gødningslovens § 11, stk. 3, efter anmodning fra ministeren skal give oplysninger, også omfatter erhvervsdrivende, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a, som disse er defineret i markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13. Efter markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 13, defineres erhvervsdrivende som ”fabrikanten, de bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, udbyderen af distributionstjenester eller enhver anden fysisk eller juridiske person, der har forpligtelser i forbindelse med fremstillingen af produkter, tilgængeliggørelsen på markedet eller ibrugtagningen af dem i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning”.

Det vurderes også, at gødningslovens § 11, stk. 3, med de foreslåede ændringer vil rumme mulighed for at pålægge erhvervsdrivende, som disse er defineret i forordningens artikel 3, nr. 13, at levere de oplysninger, der følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra b. Det drejer sig om relevante oplysninger om forsyningskæden, om de nærmere detaljer for distributionsnettet, om mængder af produkter på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende produkt, når det er relevant for overensstemmelse med de gældende krav i henhold til EU-harmoniseringslovgivningen.

Det vurderes endelig, at der med den foreslåede ændring af § 11, stk. 3, i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra c, også vil kunne pålægges erhvervsdrivende at fremlægge relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger har relation til undersøgelsens genstand.

Oplysningspligten er af væsentlig betydning for, at Landbrugsstyrelsen kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af, hvilke oplysninger der vil blive indhentet i forbindelse med en kontrol, vil altid bero på en proportionalitetsvurdering, og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, som Landbrugsstyrelsen vil kunne kræve, skal være relevante for det, kontrollen skal belyse og være tilgængelige for virksomheden. Der er således ikke tale om, at tilsynsmyndigheden kan kræve, at en erhvervsdrivende foretager nye test, som efterfølgende dokumenteres over for myndighederne.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod at udsætte andre for selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 og § 10 i retssikkerhedsloven. Er der konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det således ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Det forudsættes endvidere, at oplysninger ikke kan nægtes udleveret under henvisning til, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder eller lignende.

Til nr. 4

Efter gødningslovens § 13, stk. 1, nr. 1, straffes med bøde den, der overtræder forbud eller undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 5, stk. 1, eller § 6, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås indsat en ny § 6 a i gødningsloven, hvorefter ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

UDKAST

For at sikre efterlevelse af de påbud, der meddeles efter den foreslåede § 6 a, foreslås lovens § 13, stk. 1, nr. 1, ændret, så også den, der undlader at efterkomme påbud efter § 6 a, kan straffes med bøde.

Det foreslås derfor, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder forbud eller undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 5, stk. 1, § 6 eller § 6 a eller undlader at afgive oplysninger eller at stille bistand til rådighed efter § 11, stk. 3.

Til § 4

Det foreslås, at loven skal træde i kraft 1. juli 2021.

Kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven gælder ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. kemikalielovens § 70 og miljøbeskyttelseslovens § 118. Ændringerne foreslås derfor heller ikke at skulle gælde for disse landsdele.

Gødningsloven, jf. dennes § 16, gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de afvigelser, de særlige grønlandske forhold tilsiger. Denne anordningshjemmel vil også omfatte de ændringer af gødningsloven, der foreslås med dette lovforslag.

UDKAST

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 26. januar 2017, som ændret ved lov nr. 806 af 09. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 37 a og efter overskriften før § 38 indsættes:

»§ 37 b. Miljøministeren fastsætter regler om registrering som betingelse for at producere, levere, importere, eksportere, forhandle, oplagre eller distribuere bekæmpelsesmidler til erhvervmæssig anvendelse. Ministeren fastsætter derudover regler om gebyr til dækning af udgifterne ved registreringsordningen. Ministeren fastsætter endvidere regler om, at registreringen og gebyrbetalingen herfor skal ske digitalt, herunder ved anvendelse af bestemte it-systemer.«

2. I § 39 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Enhver erhvervsdrivende skal efter anmodning fra ministeren eller tilsynsmyndighederne, jf. § 47, give de oplysninger, som skønnes nødvendige for myndighedernes administration eller kontrol af loven og af regler fastsat i medfør af loven, herunder til afgørelse af, om et forhold hører under tilsynsmyndighedens kompetence.«

3. I § 48, stk. 4, udgår », om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare,« og der indsættes efter »§ 38 f«: »og § 39,«

§ 48.

Stk. 4. Såfremt tilsynsmyndigheden ikke modtager oplysninger, der er nævnt i § 38 f, om sammensætningen af et stof, en blanding eller en vare, kan tilsynsmyndigheden forbyde import, salg eller anvendelse af stoffet, blandingen eller varen eller påbyde producenten eller importøren inden for en bestemt frist at udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de fastsatte krav.

4. I § 48 a indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Tilsynsmyndighederne kan offentliggøre oplysninger om de overtrædelser, der er fundet ved tilsynsmyndighedernes tilsyn med overholdelse af loven, regler fastsat i medfør heraf vedrørende de af

UDKAST

loven omfattede stoffer, blandinger og andre varer. Offentliggørelse efter 1. pkt. kan ske udelukkende digitalt.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

§ 48 a.

Stk. 6. Tilsynsmyndighedens afgørelse efter stk. 1-5 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

5. I § 48 a, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-6«

§ 48 b. Ved overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov kan tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden under iagttagelse af reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 foretage beslaglæggelse af ulovlige stoffer, blandinger og andre varer

6. I § 48 b, stk. 1, ændres »foretage beslaglæggelse af« til: »beslaglægge«

1) med henblik på lovliggørelse eller destruktion,

2) til sikring af bevismidler og

3) til sikring af det offentliges krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøde.

7. I § 49 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Enhver producent, importør eller forhandler, som sælger stoffer, blandinger eller andre varer via en onlinegrænseflade, skal efter anmodning fra tilsynsmyndighederne og for egen regning fremsende prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til brug for tilsynsmyndighedernes varetagelse af tilsynsopgaver eller andre opgaver efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven. Tilsynsmyndighederne sender kvittering for fremsendte eksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer til afsenderen. Producenten eller importøren af de fremsendte prøveeksemplarer er forpligtet til at godtgøre en forhandler de fremsendte prøvers fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af en kvittering.

Stk. 4. Tilsynsmyndighederne kan som led i kontrollen med overholdelse af reglerne i loven eller i regler fastsat i medfør af loven, erhverve prøveeksemplarer af stoffer, blandinger og andre varer omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder ved brug af skjult identitet.«

8. § 50 affattes således:

»§ 50. Tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler

UDKAST

fastsat i medfør af denne lov eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.«

9. Efter § 50 indsættes:

»§ 50 a. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter § 50 ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af stoffer, blandinger og andre varer, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvunge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Tilsynsmyndigheden skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der 1) overtræder § 10, stk. 3, § 19, § 22, stk. 1, § 24, stk. 1 og 3, eller EU-forordninger vedrørende de af denne lov omfattede stoffer, blandinger og varer,

10. I § 59, stk. 1, nr. 5, ændres » eller § 48« til: », § 48, § 49, stk. 2 eller § 50«.

UDKAST

- 2) undlader at indgive eksportanmeldelse efter § 15 a, stk. 1, og § 15 b, stk. 1,
- 3) undlader at indgive meddelelse i henhold til § 25, stk. 2,
- 4) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse efter § 25, stk. 3,
- 5) undlader at efterkomme forbud, påbud eller anmodning efter § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 31, § 32 a eller § 48,
- 6) undlader at tilbyde undervisning og udstedelse af beviser efter § 38 b, stk. 7,
- 7) undlader at meddele oplysninger efter § 38 f, stk. 4, jf. stk. 1-3, eller § 39,
- 8) undlader at foretage undersøgelser som nævnt i § 40 eller § 41 eller undlader at afgive prøver efter § 50,
- 9) undlader at klassificere og mærke et stof i overensstemmelse med kravene i den liste, der udarbejdes i henhold til § 21,
- 10) modvirker adgang til en ejendom i strid med § 49 eller
- 11) ved uforsvarlig omgang med farlige stoffer eller blandinger udsætter menneskers eller husdyrs liv eller sundhed for fare eller forvolder ikke ubetydelig skade på miljøet.

§ 59.

Stk. 4. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af § 4 a, § 7 a, § 7 b, § 10, stk. 4 og 5, § 10 a, § 15 c, § 22, stk. 2-4, § 22 a, § 22 b, § 22 c, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 30 e, § 31, § 32, § 32 a, § 32 c, § 35, § 36, stk. 2, § 37, § 38 a, § 38 b, stk. 1-3, § 38 d, § 38 e, § 39, § 39 b, § 41, § 42, § 42 a, § 43, § 43 a og § 47 a, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i 2 år under omstændigheder som beskrevet i stk. 2.

§ 59.

Stk. 5. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af § 22, stk. 2-4, § 23, § 26, § 27 og § 35, kan det fastsættes, at der pålægges en producent, en importør eller en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, uagtet overtrædelsen ikke kan tilregnes den ansvarlige som uagtsom eller forsætlig. For dette bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

11. I § 59, stk. 4, indsættes efter »§ 37, «: »§ 38, «.

12. I § 59, stk. 5, ændres » og § 35«: til », § 35 og § 38«.

UDKAST

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019, som ændret ved lov nr. 61 af 28. januar 2020, lov nr. 645 af 19. maj 2020, lov nr. 807 af 9. juni 2020 og lov nr. 808 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

§ 79 d. ---

1. Efter § 79 d indsættes:

»§ 79 e. Miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om tilsynsmyndighedens tilsynsforpligtelser og -beføjelser. Miljøministeren fastsætter herunder regler om at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller regler i forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde, fra en onlinegrænseflade.
Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvorfra der gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller regler i forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.«

§ 101. ---

Stk. 2. ---

2. Efter § 101 indsættes før kapitel 11:

»§ 102. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 1, ikke er efterkommet.

Stk. 2. Afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade efter stk. 1 eller efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

UDKAST

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter stk. 1 eller efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Hvor grundlaget for blokering ikke længere er tilstede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 eller efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

§ 110. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der
1) overtræder § 9 j, stk. 4, § 15 b, stk. 2, § 17 a, stk. 1, § 19, stk. 1 eller 2, § 20, § 21 b, § 21 c, stk. 1-3, § 22, § 23, § 27, stk. 1 eller 2, § 28, stk. 4, § 43, § 45, stk. 3, § 50, stk. 1, § 50 a, stk. 1 eller 2, § 72 a eller § 89 c,
2 – 19) ---

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller

2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3-11. ---

§ 110. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 39 c, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 d, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 79 d, § 89, stk. 2, og §

3. I § 110, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 72 a eller § 89 c,« til: »§ 72 a, § 89 c eller § 102, stk. 3,«.

4. I § 110, stk. 3, indsættes efter »§ 79 d,«: »§ 79 e,«.

UDKAST

89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

Stk. 4-11. ---

§ 3

I lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v., jf. lovbekendtgørelse 16 af 4. januar 2017, foretages følgende ændringer:

§ 6. --

1. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.»

»§ 6 b. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko, hvis et påbud efter § 6 a ikke er efterkommet, eller hvis der på onlinegrænsefladen gentagne gange er solgt eller formidlet salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter begæring fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå ministeren ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Ministeren kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage.

Stk. 4. Ministeren skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Ministeren skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

UDKAST

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal ministeren, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

§ 7. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af denne lov eller de i medfør heraf fastsatte regler eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov.

2. I § 7 indsættes som *2. pkt.*:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om erhvervelse af produktprøver som led i kontrollen.»

§ 11. --

Stk. 2. --

Stk. 3. Den, der er omfattet af reglerne i denne lov, af regler fastsat i medfør af denne lov eller af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

3. I § 11, stk. 3 indsættes efter »herunder om«:

»tekniske,« og efter »skriftligt«: »og elektronisk«.

§ 13. Medmindre højere straffer forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder forbud eller undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 5, stk. 1, eller § 6, eller
- 2) undlader at afgive oplysninger eller stille bistand til rådighed efter § 11, stk. 3.

Stk. 2. --

Stk. 3. --

4. I § 13, stk. 1. nr. 1, ændres »eller § 6« til »§ 6 eller § 6 a«.